

Europeiska unionens officiella tidning

C 344

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

23 november 2013

InformationsnummerInnehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 344/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 336, 16.11.2013	1
---------------	--	---

Tribunalen

2013/C 344/02	Indelning av domare på avdelning	2
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 344/03	Mål C-189/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna särskilda ordning ska tillämpas på andra personer än de resande — Begreppen resande och kund — Viss försäljning till allmänheten undantagen från den särskilda ordningen — Uppgift på fakturan om ett avdragsgillt mervärdesskattebelopp utan koppling till den ingående mervärdesskatt som ska eller som har betalats — Allomfattande fastställelse av beskattningsunderlaget för en viss period — Oförenlighet)	4
---------------	---	---

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

2013/C 344/04	Mål C-193/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskilda regler för resebyråer — Skillnader mellan olika språkversioner — Nationell lagstiftning som föreskriver att de särskilda reglerna ska tillämpas på andra personer än passagerarna — Begreppen "passagerare" och "kund")	5
2013/C 344/05	Mål C-221/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) — Leyla Ecem Demirkan mot Förbundsrepubliken Tyskland (Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Tilläggsprotokollet — Artikel 41.1 — "Standstill"-klausulen — Skyldighet att inneha visering för att få resa in i en medlemsstat — Frihet att tillhandahålla tjänster — En turkisk medborgares rätt att resa in i en medlemsstat för att besöka en familjemedlem och möjligen motta tjänster)	5
2013/C 344/06	Mål C-236/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan de olika språkversionerna — Den nationella lagstiftningen föreskriver tillämpning av denna ordning för andra än resenärer — Begreppen "resande" och "kund")	6
2013/C 344/07	Mål C-267/11 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Slovakien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Överklagande — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Nationell fördelningsplan för utsläppsrätter för Republiken Lettland — Perioden 2008 — 2012)	6
2013/C 344/08	Mål C-269/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna särskilda ordning ska tillämpas på andra personer än de resande — Begreppen resande och kund)	7
2013/C 344/09	Mål C-293/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan de olika språkversionerna — Den nationella lagstiftningen föreskriver tillämpning av denna ordning för andra än resenärer — Begreppen "resande" och "kund")	7
2013/C 344/10	Mål C-296/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Skatter — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112 — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordningen ska tillämpas på andra personer än resande — Begreppen resande och kund)	8
2013/C 344/11	Mål C-309/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Finland (Fördragsbrott — Skatt — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Specialreglering för resebyråer — Skillnader mellan språkversionerna — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna specialreglering ska tillämpas på andra personer än resenärerna — Begreppen resenär och kund)	8

2013/C 344/12	Mål C-369/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Transport — Direktiv 2001/14/EG — Artiklarna 4.1 och 30.3 — Tilldelning av infrastrukturkapacitet — Uttag av avgifter — Infrastrukturavgifter — Infrastrukturförvaltarens oberoende) 9
2013/C 344/13	Mål C-373/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias — Grekland) — Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou mot Ypourgios Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Begäran om förhandsavgörande — Bedömning av giltigheten — Gemensam jordbrukspolitik — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Ytterligare betalning som beviljas för särskilda typer av jordbruk och för kvalitetsproduktion — Utrymme för skönmässig bedömning som tillerkänns medlemsstaterna — Diskriminering — Artiklarna 32 EG och 34 EG) 9
2013/C 344/14	Mål C-418/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck — Österrike) — TEXTDATA Software GmbH (Bolagsrätt — Etableringsfrihet — Elfte direktivet 89/666/EEG — Offentliggörande av räkenskaphandlingar — Filial till ett kapitalbolag som är etablerat i en annan medlemsstat — Ekonomisk påföljd om offentliggörande inte sker inom föreskriven tid — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Principen om iakttagande av rätten till försvar — Påföljd som är lämplig, effektiv, proportionell och avskräckande) 10
2013/C 344/15	Mål C-431/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 september 2013 — Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd (Samordning av de sociala trygghetssystemen — EES-avtalet — Förslag till ändring — Rådets beslut — Val av rättslig grund — Artikel 48 FEUF — Artikel 79.2 b FEUF) 10
2013/C 344/16	Mål C-435/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — CHS Tour Services GmbH mot Team4 Travel GmbH (Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Försäljningsbroschyr som innehåller oriktig information — Kvalificering som "vilseledande affärsmetod" — Fall i vilket näringsidkaren inte har åsidosatt god yrkessed) 11
2013/C 344/17	Mål C-450/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordningen är tillämplig på andra personer än resande — Begreppen "resande" och "kund") 11
2013/C 344/18	Mål C-476/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — HK Danmark, som för talan för Glennie Kristensen, mot Experian A/S (Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21.1 — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 och 6.2 — Tjänstepensionssystem — Åldersprogression i pensionsinbetalningarna) 12
2013/C 344/19	Mål C-509/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — ett förfarande som anhängiggjorts av ÖBB Personenverkehr AG (Förordning (EG) nr 1371/2007 — Rättigheter och skyldigheter för tågresenärer — Artikel 17 — Ersättning av biljettpriset vid försening — Undantag vid force majeure — Tillåtlighet — Artikel 30.1 första stycket — Behörighet för det nationella tillsynsorgan som ansvarar för att förordningen efterlevs — Rätt att kräva att ett järnvägsföretag ska ändra villkoren för ersättning till resenärerna) 12

2013/C 344/20	Mål C-539/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italien) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo mot Comune di Campobello di Mazara (Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Folkhälsa — Optiker — Regional lagstiftning enligt vilken tillstånd krävs för att öppna nya optikerbutiker — Demografiska och geografiska begränsningar — Motivering — Lämplighet för att uppnå det efterstävade målet — Inre sammanhang — Proportionalitet) 13	13
2013/C 344/21	Mål C-546/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, som för talan för Erik Toftgaard, mot Indenrigs- og Sundhedsministeriet (Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 och 6.2 — Beslut att inte betala beredskapslön till tjänstemän som uppnått 65 års ålder och som har rätt till ålderspension) 13	13
2013/C 344/22	Mål C-583/11 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Konungariket Nederländerna, Europeiska kommissionen (Överklagande — Förordning (EG) nr 1007/2009 — Handel med sälprodukter — Begränsningar av import och saluföring av nämnda produkter — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Fysiska och juridiska personers rätt att väcka talan — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Begreppet regleringsakter — Lagstiftningsakter — Grundläggande rätt till ett effektivt domstolsskydd) 14	14
2013/C 344/23	Mål C-609/11 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mot centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Förordningarna (EG) nr 207/2009 och nr 2868/95 — Upphävandeförfarande — Gemenskapsordmärket CENTROTHERM — Verkligt bruk — Begrepp — Bevismedel — Förklaring på heder och samvete — Artikel 134.1 — 134.3 i tribunalens rättegångsregler — Tribunalens behörighet att ändra beslut — Omfattningen av en intervenients grunder och yrkanden) 15	15
2013/C 344/24	Mål C-610/11 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (Överklagande — Upphävandeförfarande — Gemenskapsordmärket CENTROTHERM — Verkligt bruk — Bevismedel — Förklaring på heder och samvete — Bevisbörda — Prövning av sakförhållandena på eget initiativ — Kompletterande bevisning vid överklagandenämnden — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 15, 51 och 76 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 40.5) 15	15
2013/C 344/25	Mål C-622/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot Pactor Vastgoed BV (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 13 C och 20 — Tillhandahållande av fast egendom — Rätt till valfrihet i fråga om beskattning — Avdragsrätt — Jämkning av avdrag — Uppbörd av de belopp som ska erläggas som en följd av jämkningen av ett mervärdesskatteavdrag — Skattskyldig som har att erlagga skatten — Annan skattskyldig än den som ursprungligen gjorde avdraget och som står utanför den transaktion som beskattades och som låg till grund för avdraget) 16	16
2013/C 344/26	Mål C-625/11 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA), Konungariket Nederländerna och Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Registrering, utvärdering och godkännande av kemikalier — Förordning (EG) nr 1907/2006 (reach-förordningen) — Artiklarna 57 och 59 — Ämnen för vilka det krävs ett godkännande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Upptagande i kandidatförteckningen — Offentliggörande — Tidsfrist för väckande av talan — Artikel 102.1 i tribunalens rättegångsregler — Tidpunkten för när tidsfristen ska anses börja löpa i det fall talan väcks mot ett beslut som enbart har offentliggjorts på internet — Rättssäkerhet — Effektivt domstolsskydd) 16	16

2013/C 344/27	Mål C-626/11 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA), Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna (Överklagande — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Registrering, utvärdering och godkännande av kemikalier — Förordning (EG) nr 1907/2006 (reach-förordningen) — Artiklarna 57 och 59 — Ämnen för vilka det krävs ett godkännande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Upptagande i kandidatförteckningen — Offentliggörande av kandidatförteckningen på kemikaliemyndighetens webbplats — Talan om ogiltigförklaring väckt före nämnda offentliggörande — Upptagande till sakprövning) 17	17
2013/C 344/28	Mål C-661/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — Martin y Paz Diffusion SA mot David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV (Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5 — Samtycke från varumärkesinnehavare till att en tredje man använder ett kännetecken som är identiskt med varumärket — Samtycket lämnat inom ramen för en överenskommelse om uppdelning av rätten att använda varumärket — Möjligheten för innehavaren att få uppdelningen av rätten till användning att upphöra och åter utnyttja ensamrätten till sitt varumärke) 17	17
2013/C 344/29	Mål C-668/11 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — Alliance One International Inc. mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Avskräckande verkan — Likabehandling — Samarbete — Motiveringsskyldighet — Förmildrande omständigheter) 18	18
2013/C 344/30	Mål C-679/11 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — Alliance One International, Inc. mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Motiveringsskyldighet — Grundläggande rättigheter — Avskräckande verkan — Likabehandling — Förmildrande omständigheter — Samarbete — Obegränsad behörighet — Principen att domstol inte får döma utöver vad som har yrkats av parterna (ne ultra petita) — Rätt till en rättvis rättegång) 18	18
2013/C 344/31	Mål C-5/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 1 de Lleida — Spanien) — Marc Betriu Montull mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Skydd av säkerhet och hälsa för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 8 — Mammalighet — Direktiv 76/207/EEG — Likabehandling av manliga och kvinnliga arbetstagare — Artikel 2.1 och 2.3 — Rätt till ledighet för anställda mödrar med anledning av ett barns födelse — Rätt som kan utnyttjas av en mor som är anställd eller en far som är anställd — Mor som inte är anställd och som inte är ansluten till ett offentligt socialförsäkringssystem — En far som är anställd har inte rätt till ledighet — Biologisk far och adoptivfar — Principen om likabehandling) 19	19
2013/C 344/32	Mål C-32/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Badajoz — Spanien) — Soledad Duarte Hueros mot Autociba SA, Automóviles Citroen España SA (Direktiv 1999/44/EG — Konsumentens rättigheter vid bristande avtalsenlighet hos varan — Bristen på avtalsenlighet är ringa — Möjlighet att häva avtalet saknas — Den nationella domstolens befogenheter) 19	19
2013/C 344/33	Mål C-56/12 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) mot Europeiska kommissionen och Lexmark International Technology SA (Överklagande — Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för bläckpatroner — Beslut att avslå ett klagomål — Gemenskapsintresse saknas — Låg sannolikhet att det kan styrkas att artikel 82 EG har åsidosatts — Det är av vikt hur allvarlig överträdelsen är) 20	20

2013/C 344/34	Mål C-59/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Tillämpningsområde — Vilsedande information som spritts av en sjukkasse som ingår i det lagstadgade sjukförsäkringssystemet — Kassa som getts ställning som offentligrättsligt organ)	20
2013/C 344/35	Mål C-86/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative — Luxemburg) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou och Eja Mondoulou mot Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Uppehålls rätt för en tredjelandsmedborgare som är släkting i rakt uppstigande led till unionsmedborgare som är barn i låg ålder — Unionsmedborgare som är födda i en annan medlemsstat än den där de är medborgare och som aldrig har utövat sin rätt till fri rörlighet — Grundläggande rättigheter)	21
2013/C 344/36	Mål C-94/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI mot Provincia di Fermo (Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Ekonomisk och finansiell ställning — Teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet — Artiklarna 47.2 och 48.3 — Rätt för en ekonomisk aktör att åberopa andra enheters kapacitet — Artikel 52 — Certifieringssystem — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Nationell lagstiftning enligt vilken det krävs ett kvalifikationscertifikat som motsvarar kontrakt föremålets kategori och värde — Förbud mot att åberopa certifikat från flera enheter för arbeten i en och samma kategori)	22
2013/C 344/37	Mål C-109/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) — Laboratoires Lyocentre mot Lääkealan turvalisuus- ja kehittämisskeskus, Sosiaali- ja terveystien lupa- ja valvontavirasto (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Medicintekniska produkter — Direktiv 93/42/EEG — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Rätt för behörig nationell myndighet att klassificera en produkt som humanläkemedel som i en annan medlemsstat saluförs som en CE-märkt medicinteknisk produkt — Tillämpligt förfarande)	22
2013/C 344/38	Mål C-113/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court — Irland) — Donal Brady mot Environmental Protection Agency (Miljö — Direktiv 75/442/EEG — Gödselvatten som produceras och lagras i en anläggning för svinuppfödning i väntan på att avyttras till jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sina marker — Klassificering som avfall eller som biprodukt — Villkor — Bevisbörda — Direktiv 91/676/EEG — Införlivande har inte skett — Producentens personliga ansvar för att dessa jordbrukare iakttar unionsrätten avseende hantering av avfall och gödningsmedel)	23
2013/C 344/39	Mål C-115/12 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Republiken Frankrike mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Gemenskapens strukturåtgärd i regionen Martinique — Nedsättning av finansiellt stöd — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Verksamhet i överensstämmelse med unionsbestämmelserna — Samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Artikel 2 — Begreppet direkt subvention — Begreppet anläggningar för sport, rekreation och fritid)	24
2013/C 344/40	Mål C-120/12 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bariatric Europe Inc. SAS (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis)	24

2013/C 344/41	Mål C-121/12 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis) 25	25
2013/C 344/42	Mål C-122/12 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis) 25	25
2013/C 344/43	Mål C-140/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Peter Brey (Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Direktiv 2004/38/EG — Upphållsrätt för längre tid än tre månader — Artikel 7.1 b — Person som inte längre är arbetstagare — Person som har rätt till ålderspension — Krav på att ha tillräckliga tillgångar för att inte bli en belastning för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem — Begäran om särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner — Tilläggsersättning som ska komplettera ålderspensionen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 3.2 och 70 — Bosättningsmedlemsstatens behörighet — Villkor för beviljande — Laglig vistelse inom landets territorium — Förenlighet med unionsrätten) 26	26
2013/C 344/44	Mål C-157/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH mot SC Laminorul SA (Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 34.3 och 34.4 — Erkännande av en dom meddelad i en annan medlemsstat — Situation där domen är oförenlig med en annan dom som meddelats tidigare i samma medlemsstat i ett förfarande rörande samma sak och mellan samma parter) 26	26
2013/C 344/45	Mål C-170/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Peter Pinckney mot KDG médiattech AG (Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — En upphovsmans ekonomiska rättigheter — Fysiskt medium på vilket det skyddade verket har framställts — Försäljning på internet — Kriterier för att fastställa på vilken ort skadan inträffade) 27	27
2013/C 344/46	Mål C-172/12 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — El du Pont de Nemours and Company mot Europeiska kommissionen, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kloroprenkummi — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Moderbolagets ansvar för ett dotterbolags överträdelse — Gemensam kontroll utövad av två moderbolag — Avgörande inflytande — Solidariskt ansvar — Preskription — Berättigat intresse) 27	27
2013/C 344/47	Mål C-179/12 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — The Dow Chemical Company mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kloroprenkummi — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Två moderbolags gemensamma kontroll — Avgörande inflytande — Rätten till försvar — Højning av böterna — Avskräckande verkan) 28	28

2013/C 344/48	Mål C-195/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour constitutionnelle — Belgien) — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA mot Région wallonne (Direktiv 2004/8/EG — Tillämpningsområde — Kraftvärme och högeffektiv kraftvärme — Artikel 7 — Regionalt stödsystem enligt vilket gröna certifikat kan beviljas kraftvärmeanläggningar — Kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner annan biomassa än trä eller träavfall beviljas ett högre antal gröna certifikat — Likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen — Artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	28
2013/C 344/49	Förenade målen C-216/12 och C-217/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — Caisse nationale des prestations familiales mot Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12) (Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet — Schweiziska medborgare, med hemvist i Schweiz som arbetar i Luxemburg — Beviljande av föräldraledighetsersättning — Begreppet familjeförmåner)	29
2013/C 344/50	Mål C-251/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgien) — Christian van Buggenhout och Ilse van de Mierop, i egenskap av konkursförvaltare för Grontimmo SA i konkurs, mot Banque Internationale à Luxembourg (Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Artikel 24.1 — Infriande av en skuld till en insolvensgäldenär — Betalning har erlagts till en av insolvensgäldenärens borgenärer)	29
2013/C 344/51	Mål C-282/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda mot Fazenda Pública (Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning — Inkomstskatt för juridiska personer — Ränta som ett bolag med hemvist i landet betalar på medel som utlånats av ett bolag med hemvist i tredjeland — Förekomsten av särskilda förbindelser mellan dessa bolag — Regler om underkapitalisering — Avdrag för ränta medges inte för den del av skulden som anses utgöra överskuldssättning — Avdrag medges i de fall räntan utbetalas till ett bolag med hemvist i landet — Skatteflykt och skatteundandragande — Rent fiktiva upplägg — Marknadsmässiga villkor — Proportionalitet)	30
2013/C 344/52	Mål C-283/12: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad — Varna — Bulgarien) — Serebryannay vek EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2.1 c, 26, 62 och 63 — Beskattningsgrundande händelse — Ömsesidiga prestationer — Transaktioner mot ersättning — Beskattningsunderlaget för en transaktion när ersättningen består av tjänster — Rätten att använda och till tredje man upplåta fast egendom överläts av en fysisk person till ett bolag i utbyte mot att detta bolag tillhandahåller tjänster avseende förbättring och möblering av egendomen)	30
2013/C 344/53	Mål C-297/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Laufen — Tyskland) — brottmål mot Gjoko Filev och Adnan Osmani (Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 11.2 — Beslut om återvändande som åtföljs av ett inreseförbud — Inreseförbudets varaktighet i princip begränsat till fem år — Nationell lagstiftning som föreskriver att inreseförbud inte begränsas i tiden om detta inte begärs — Artikel 2.2 b — Tredjelandsmedborgare som har dömts att återvända som en straffrättslig påföljd, eller som en följd av en straffrättslig påföljd — Bristande efterlevnad av direktivet)	31

2013/C 344/54	Mål C-298/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Confédération paysanne mot Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche (Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Beräkning av stöd rättigheter — Fastställande av referensbelopp — Referensperiod — Artikel 40.1, 40.2 och 40.5 — Särskilda omständigheter — Jordbrukare som omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk enligt förordning (EEG) nr 2078/92 och förordning (EG) nr 1257/1999 — Fråga om rätt till uppräknings av referensbeloppet — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Likabehandling mellan jordbrukare) 32
2013/C 344/55	Mål C-306/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — Spedition Welter GmbH mot Avanssur SA (Ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet — Direktiv 2009/103/EG — Artikel 21.5 — Skaderegleringsrepresentanter — Fullmakt att ta emot delgivning av rättegångshandlingar — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan delgivning endast är giltig om det uttryckligen har utfärdats en fullmakt för detta — Direktivkonform tolkning) 32
2013/C 344/56	Mål C-317/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — brottmål mot Daniel Lundberg (Vägtransport — Förordning (EG) nr 561/2006 — Skyldighet att använda färdskrivare — Undantag för icke-kommersiell transport av gods — Begrepp — Transport som utförts av enskild inom ramen för dennes hobbyverksamhet som amatörrallyförare, vilken delvis finansieras av utomstående) 33
2013/C 344/57	Mål C-321/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep — Nederländerna) — F. van der Helder, D. Farrington mot College voor zorgverzekering (Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 28.2 b — Sjukförsäkringsförmåner — Personer med rätt till ålderspension i flera medlemsstater — Bosättning i en annan medlemsstat — Vårdförmåner som tillhandahålls i bosättningsstaten — Ansvar för betalningen av förmåner — Den medlemsstat vars "lagstiftning" den pensionsberättigade har omfattats av under lång tid — Begrepp) 33
2013/C 344/58	Mål C-322/12: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — État belge mot GIMLE SA (Fjärde direktivet 78/660/EEG — Artikel 2.3 — Principen om en rättvisande bild — Artikel 2.5 — Skyldighet att göra avsteg — Artikel 32 — Värdering på grundval av anskaffningskostnaden — Uppenbart att anskaffningspriset var lägre än det verkliga värdet) 34
2013/C 344/59	Mål C-336/12: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser mot Manova A/S (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Principen om likabehandling — Selektivt förfarande — Meddelande om upphandling — Begäran om att det sista offentliggjorda årsbokslutet ska bifogas ansökningshandlingarna — Detta årsbokslut saknas i vissa anbudssökandes ansökningshandlingar — Möjlighet för den upphandlande myndigheten att begära att dessa anbudssökande ska tillhandahålla detta bokslut efter det att den frist som fastställts för att inkomma med ansökningshandlingarna har löpt ut) 34
2013/C 344/60	Mål C-353/12: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 10 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd till förmån för Ixfin SpA — Olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Återkrav — Underlåtenhet att följa beslutet) 35

2013/C 344/61	Mål C-386/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad — Bulgarien) — förfarande som inlett av Siegfried János Schneider (Domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Fysiska personers rättskapacitet och rättshandlingsförmåga — Exklusiv behörighet om talan avser sakrätt i fast egendom — Räckvidd — Frivillig rättsvård rörande rättigheter för en person ställd under förvalterskap i en medlemsstat att föfoga över sin fasta egendom i en annan medlemsstat) 35	35
2013/C 344/62	Mål C-492/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Conseil national de l'ordre des médecins mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 2005/36/EG — Erkännande av yrkeskvalifikationer — Tandläkaryrket — Särdrag och skillnader i förhållande till läkaryrket — Gemensam utbildning) 36	36
2013/C 344/63	Mål C-579/12 RX II P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Guido Strack (Omprövning av domen i mål T-268/11 P — Personalmål — Beslut av kommissionen att neka överföring av semesterdagar som en tjänsteman inte har kunnat ta ut under referensperioden på grund av långvarig sjukskrivning — Artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen — Artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 7 — Rätt till årlig betald semester — Princip i unionens sociala regelverk — Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten har undergrävt) 36	36
2013/C 344/64	Mål C-573/11 P: Domstolens beslut av den 5 september 2013 — ClientEarth mot Europeiska unionens råd, Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige (Överklagande — Artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol — Företrädande genom en advokat som saknar ställning som tredje man — Uppenbart att talan om ogiltigförklaring ska avvisas — Uppenbart att grunderna för överklagandet saknar stöd) 37	37
2013/C 344/65	Mål C-34/12 P: Domstolens beslut av den 3 september 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Skadeståndstalan — Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet — Omnämmanden som förorsakat tredje företag skada — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och att det delvis är ogrundat) 38	38
2013/C 344/66	Mål C-356/13: Talan väckt den 26 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen 38	38
2013/C 344/67	Mål C-430/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéltábla (Ungern) den 29 juli 2013 — Ilona Baradics m.fl. mot QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam 38	38
2013/C 344/68	Mål C-440/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 2 augusti 2013 — Croce Amica One Italia Srl mot Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) 39	39
2013/C 344/69	Mål C-443/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Österrike) den 7 augusti 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH mot Bezirkshauptmannschaft Innsbruck 39	39

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 344/70	Mål C-445/13: Överklagande ingett den 6 augusti 2013 av Voss of Norway ASA av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 28 maj 2013 i mål T-178/11, Voss of Norway ASA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	40
2013/C 344/71	Mål C-451/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 12 augusti 2013 — Gigaset AG mot SKW Stahl-Metallurgie GmbH och SKW Stahl-Metallurgie Holding AG.	41
2013/C 344/72	Mål C-453/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 12 augusti 2013 — Newby Foods Ltd mot Food Standards Agency	42
2013/C 344/73	Mål C-457/13 P: Överklagande ingett den 12 augusti 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 maj 2013 i mål T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) mot Europeiska kommissionen	42
2013/C 344/74	Mål C-458/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 augusti 2013 — Andreas Grund, i egenskap av konkursförvaltare för SR-Tronic GmbH, m.fl. mot Nintendo Co. Ltd och Nintendo of America Inc.	43
2013/C 344/75	Mål C-459/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 19 augusti 2013 — Milica Široká mot Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky	44
2013/C 344/76	Mål C-463/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 augusti 2013 — Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd mot Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato	44
2013/C 344/77	Mål C-468/13 P: Överklagande ingett den 28 augusti 2013 av MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 27 juni 2013 i mål T-367/12, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)	45
2013/C 344/78	Mål C-471/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 2 september 2013 — Peter Link mot Condor Flugdienst GmbH	45
2013/C 344/79	Mål C-477/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 5 september 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer mot Hans Angerer	46
2013/C 344/80	Mål C-479/13: Talan väckt den 6 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	46
2013/C 344/81	Mål C-488/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Targovishtki okrazhen sad (Bulgarien) den 9 september 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS mot Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, konkursförvaltaren för Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD	47
2013/C 344/82	Mål C-491/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 13 september 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya mot Förbundsrepubliken Tyskland	47

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 344/83	Mål C-492/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 13 september 2013 — "Traum" mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika" — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	48
2013/C 344/84	Mål C-493/13: Talan väckt den 12 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland	48
2013/C 344/85	Mål C-498/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulío tis Epikrateias (Grekland) den 16 september 2013 — Agrooikossystimata EPE mot Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ekonomi- och finansminister), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Minister för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning) och Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (Regionen Thessalia, regionalt organ i Magnesia)	49
2013/C 344/86	Mål C-502/13: Talan väckt den 18 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	49
2013/C 344/87	Mål C-505/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 23 september 2013 — Levent Redzheb Yumer mot Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna	50
2013/C 344/88	Mål C-506/13 PP: Överklagande ingett den 19 september 2013 av Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A. E. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 juli 2013 i mål T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro mot kommissionen	50
2013/C 344/89	Mål C-508/13: Talan väckt den 23 september 2013 — Republiken Estland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	51
2013/C 344/90	Mål C-521/13 P: Överklagande ingett den 1 oktober 2013 av Think Schuhwerk GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 juli 2013 i mål T-208/12, Think Schuhwerk GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	52
2013/C 344/91	Mål C-245/12: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	53
2013/C 344/92	Mål C-310/12: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 20 augusti 2013 — Europeiska kommissionen mot Ungern	53
2013/C 344/93	Mål C-544/12: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 23 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	53
2013/C 344/94	Mål C-610/12: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Giessen — Tyskland) — Johannes Peter mot Bundeseisenbahnvermögen.	53

Tribunalen

2013/C 344/95	Mål T-545/11: Tribunalens dom av den 8 oktober 2013 — Stichting Greenpeace Nederland och PAN Europe mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende det första godkännandet för att släppa ut det verksamma ämnet glyfosat på marknaden — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Övervägande allmänintresse — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 i förordning nr 1367/2006 — Direktiv 91/414/EEG)	54
---------------	--	----

2013/C 344/96	Mål T-167/12 P: Tribunalens dom av den 8 oktober 2013 — Rådet mot AY (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2010 — Jämförelse av kvalifikationerna — Fortbildning — Framgångsrikt avlagt prov efter deltagande i det utbildningsprogram som genomgås inom ramen för förfarandet för certifiering av tjänstemän i tjänstegruppen AST för tillsättning i tjänstegrupp AD — Missuppfattning av bevisning) 54	54
2013/C 344/97	Mål T-285/12: Tribunalens dom av den 2 oktober 2013 — Cartoon Network mot harmoniseringsbyrån — Boomerang TV (BOOMERANG) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BOOMERANG — Äldre gemenskapsfigurmärke Boomerang TV — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/209)..... 55	55
2013/C 344/98	Mål T-554/11: Tribunalens beslut av den 1 oktober 2013 — Evropaiki Dynamiki mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Europeiska unionens finansiering av vissa projekt i Tunisien, inom ramen för programmet EuropeAid — Utveckling av ett integrerat datasystem för den tunisiska domstolsorganisationen — Kommissionens inkassering av Tuniens fordringar på en tredje part — Debetnota — Rättsakter som inte kan särskiljas från avtalet — Rättsakter mot vilka talan inte kan väckas — Avvisning) 55	55
2013/C 344/99	Mål T-153/12: Tribunalens beslut av den 16 september 2013 — Microsoft mot harmoniseringsbyrån — Sky IP International (SKYDRIVE) (Gemenskapsvarumärke — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken) 55	55
2013/C 344/100	Mål T-397/13 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2013 — Tilly-Sabco mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Jordbruk — Exportbidrag — Fjäderfäkött — Förordning vari bidragen fastställs till noll — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning) 56	56
2013/C 344/101	Mål T-407/13: Talan väckt den 30 juli 2013 — Al Assad mot rådet 56	56
2013/C 344/102	Mål T-408/13: Talan väckt den 30 juli 2013 — Mayaleh mot rådet 56	56
2013/C 344/103	Mål T-431/13: Talan väckt den 19 augusti 2013 — Métropole Gestion mot harmoniseringsbyrån — Metropol (METROPOL) 57	57
2013/C 344/104	Mål T-440/13: Talan väckt den 12 augusti 2013 — "Millano" Krzysztof Kotas mot harmoniseringsbyrån (formen på en chokladkaka) 57	57
2013/C 344/105	Mål T-473/13: Talan väckt den 3 september 2013 — G-Star Raw mot harmoniseringsbyrån — PepsiCo (PEPSI RAW) 57	57
2013/C 344/106	Mål T-478/13: Talan väckt den 3 september 2013 — NumberFour mot harmoniseringsbyrån — Inaer Helicópteros (ENFORE) 58	58
2013/C 344/107	Mål T-480/13: Talan väckt den 30 augusti 2013 — You-View.tv mot harmoniseringsbyrån — YouView TV (YouView+) 58	58
2013/C 344/108	Mål T-483/13: Talan väckt den 10 september 2013 — Oikonomopoulos mot kommissionen 59	59
2013/C 344/109	Mål T-484/13: Talan väckt den 9 september 2013 — Lumene Oy mot harmoniseringsbyrån (THE YOUTH EXPERTS) 59	59

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 344/110	Mål T-491/13: Talan väckt den 11 september 2013 — Perfetti Van Melle Benelux BV mot harmoniseringsbyrån — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)	60
2013/C 344/111	Mål T-494/13: Talan väckt den 16 september 2013 — Sales & Solutions mot harmoniseringsbyrån — Inceda Holding (watt)	60
2013/C 344/112	Mål T-495/13: Talan väckt den 16 september 2013 — Sales & Solutions mot harmoniseringsbyrån — Inceda Holding (Watt)	61
2013/C 344/113	Mål T-496/13: Talan väckt den 16 september 2013 — McCullough mot Cedefop	61
2013/C 344/114	Mål T-497/13: Talan väckt den 16 september 2013 — Boston Scientific Neuromodulation mot harmoniseringsbyrån (PRECISION SPECTRA)	62
2013/C 344/115	Mål T-498/13: Talan väckt den 16 september 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp mot harmoniseringsbyrån — Vincci Hoteles (NAMMU)	62
2013/C 344/116	Mål T-499/13: Talan väckt den 9 september 2013 — nMetric mot harmoniseringsbyrån (SMARTER SCHEDULING)	63
2013/C 344/117	Mål T-505/13: Talan väckt den 20 september 2013 — Stichting Sona och Nao mot kommissionen	63
2013/C 344/118	Mål T-509/13: Talan väckt den 19 september 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs mot harmoniseringsbyrån — IIC (NORTHWOOD)	64
2013/C 344/119	Mål T-519/13: Talan väckt den 25 september 2013 — Leder & Schuh International mot harmoniseringsbyrån — Epple (VALDASAAR)	65
2013/C 344/120	Mål T-520/13: Talan väckt den 25 september 2013 — Philip Morris Benelux mot kommissionen ...	65
2013/C 344/121	Mål T-527/13: Talan väckt den 30 september 2013 — Italien mot kommissionen	66
2013/C 344/122	Mål T-538/13: Talan väckt den 10 oktober 2013 — Verein Natura Havel och Vierhaus mot kommissionen	66
2013/C 344/123	Mål T-542/13: Talan väckt den 2 oktober 2013 — Nederländerna mot kommissionen	67
2013/C 344/124	Mål T-544/13: Talan väckt den 7 oktober 2013 — Dyson mot kommissionen	68
2013/C 344/125	Mål T-557/12: Tribunalens beslut av den 2 oktober 2013 — RiskMetrics Solutions mot Harmoniseringsbyrån (RISKMANAGER)	68

Personaldomstolen

2013/C 344/126	Mål F-116/12: Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 9 oktober 2013 — Wahlström mot Frontex (Personalmål — Tillfälligt anställd — Utvärderingsrapport — Motiveringsskyldighet — Årlig dialog med bedömare — Fastställa syftena)	69
----------------	---	----

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2013/C 344/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 336, 16.11.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 325, 9.11.2013

EUT C 313, 26.10.2013

EUT C 304, 19.10.2013

EUT C 298, 12.10.2013

EUT C 291, 5.10.2013

EUT C 284, 28.9.2013

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Indelning av domare på avdelning

(2013/C 344/02)

Tribunalen har vid sammanträde i plenum den 23 oktober 2013, till följd av att domaren Lauri Madise tillträtt sitt ämbete, beslutat att ändra tribunalens beslut av den 17 september 2013 ⁽¹⁾ om indelning av domarna på avdelning.

För perioden från och med den 23 oktober 2013 till den 31 augusti 2016 ska domarna vara indelade på avdelning enligt följande:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Vice ordföranden Heikki Kanninen samt domarna Irena Pelikánová, Eugène Buttigieg Stéphane Gervasoni och Lauri Madise

Första avdelningen (sammanträder med tre domare):

Vice ordföranden Heikki Kanninen
Domaren Irena Pelikánová
Domaren Eugène Buttigieg

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Maria Eugénia Martins de Nazaré Ribeiro samt domarna Nicholas James Forwood, Egidijus Bieliūnas, Stéphane Gervasoni och Lauri Madise

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Maria Eugénia Martins de Nazaré Ribeiro
Domaren Stéphane Gervasoni
Domaren Lauri Madise

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Savvas Papasavvas samt domarna Nicholas James Forwood, Ingrida Labucka, Egidijus Bieliūnas och Viktor Kreuschitz

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Savvas Papasavvas
Domaren Nicholas James Forwood
Domaren Egidijus Bieliūnas

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Miro Prek samt domarna Ingrida Labucka, Juraj Schwarcz, Vesna Tomljenović och Viktor Kreuschitz

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Miro Prek
Domaren Ingrida Labucka
Domaren Viktor Kreuschitz

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Alfred Dittrich samt domarna Franklin Dehousse, Juraj Schwarcz, Vesna Tomljenović och Anthony Michael Collins

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Alfred Dittrich
Domaren Juraj Schwarcz
Domaren Vesna Tomljenović

⁽¹⁾ EUT C 313, 26.10.2013, s. 2

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Sten Frimodt Nielsen samt domarna Franklin Dehousse, Irena Wiszniewska-Bialecka, Anthony Michael Collins och Ignacio Ulloa Rubio

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Sten Frimodt Nielsen
Domaren Franklin Dehousse,
Domaren Anthony Michael Collins

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Marc van der Woude samt domarna Irena Wiszniewska-Bialecka, Mariyana Kancheva, Carl Wetter och Ignacio Ulloa Rubio

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Marc van der Woude
Domaren Irena Wiszniewska-Bialecka
Domaren Ignacio Ulloa Rubio

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Dimitrios Gratsias samt domarna Otto Czúcz, Andrei Popescu, Mariyana Kancheva och Carl Wetter

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Dimitrios Gratsias
Domaren Mariyana Kancheva
Domaren Carl Wetter

Nionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Guido Berardis samt domarna Otto Czúcz, Irena Pelikánová, Andrei Popescu och Eugène Buttigieg

Nionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Guido Berardis
Domaren Otto Czúcz
Domaren Andrei Popescu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-189/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna särskilda ordning ska tillämpas på andra personer än de resande — Begreppen resande och kund — Viss försäljning till allmänheten undantagen från den särskilda ordningen — Uppgift på fakturan om ett avdragsgillt mervärdesskattebelopp utan koppling till den ingående mervärdesskatt som ska eller som har betalats — Allomfattande fastställelse av beskattningsunderlaget för en viss period — Oförenlighet)

(2013/C 344/03)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och C. Soulay)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-S. Pilczer), Republiken Polen (ombud: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar och B. Majczyna), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och R. Laires), Republiken Finland (ombud: J. Helikoski och M. Pere)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 73, 168, 169, 226 och 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Särskild ordning för resebyråer

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 168, 226 och 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att

— från den särskilda ordningen för resebyråer undanta försäljning till allmänheten från resebyråer i detaljistledet, vilka handlar i eget namn, av resor som arrangeras av resebyråer i grossistledet,

— under vissa omständigheter tillåta att resebyråer i fakturan debiterar ett mervärdesskattebelopp som utgör ett totalbelopp och som inte har något samband med den mervärdesskatt som faktiskt övervältras på kunden, och genom att ge den senare, förutsatt att vederbörande utgör en beskattningsbar person, rätt till avdrag för totalbeloppet från den mervärdesskatt som ska betalas, och

— tillåta att resebyråer, i den mån de omfattas av den särskilda ordningen, fastställer ett allomfattande beskattningsunderlag för varje beskattningsperiod.

2. Talan ogillas i övrigt.

3. Europeiska kommissionen ska bära en fjärdedel av rättegångskostnaderna.

4. Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

5. Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Republiken Polen, Republiken Portugal och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 186 av den 25 juni 2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen(Mål C-193/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskilda regler för resebyråer — Skillnader mellan olika språkversioner — Nationell lagstiftning som föreskriver att de särskilda reglerna ska tillämpas på andra personer än passagerarna — Begreppen "passagerare" och "kund")

(2013/C 344/04)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen (ombud: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar och B. Majczyna)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J. S. Pilczner), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och R. Lares) och Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 306–310, rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning som föreskriver att de särskilda reglerna för beskattning av resebyråer ska tillämpas på affärer som resebyråerna genomför till förmån för andra än passagerarna

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen ska ersätta Republiken Polens rättegångskostnader.*
3. *Tjeckien, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Portugal och Republiken Finland ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.7.2011**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) — Leyla Ecem Demirkan mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-221/11) ⁽¹⁾

(Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Tilläggsprotokollet — Artikel 41.1 — "Standstill"-klausulen — Skyldighet att innehålla visering för att få resa in i en medlemsstat — Frihet att tillhandahålla tjänster — En turkisk medborgares rätt att resa in i en medlemsstat för att besöka en familjemedlem och möjligen motta tjänster)

(2013/C 344/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Leyla Ecem Demirkan*Svarande/Motpart:* Förbundsrepubliken Tyskland**Saken**

Begäran om förhandsavgörande — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Tolkning av artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, av den 23 november 1970 (EGT L 293, 1972, s. 4; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130) — Tolkning av begreppet "den fria handeln med tjänster" i denna bestämmelse — Fråga om huruvida friheten att motta tjänster också omfattas av den fria handeln med tjänster — En turkisk medborgares rätt att bege sig till en medlemsstat för att besöka familjemedlemmar och hypotetiskt motta tjänster

Domslut

Begreppet den fria handeln med tjänster i artikel 41.1 i det tilläggsprotokoll som undertecknades i Bryssel den 23 november 1970 och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972, ska tolkas så, att detta begrepp inte omfattar friheten för turkiska medborgare att såsom tjänstemottagare resa in i en annan medlemsstat för att där motta tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 232, 6.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien(Mål C-236/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan de olika språkversionerna — Den nationella lagstiftningen föreskriver tillämpning av denna ordning för andra än resenärer — Begreppen "resande" och "kund")

(2013/C 344/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Soulay och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och T. Müller samt J. Očková), Republiken Grekland (ombud: E.-M. Mamouna), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-S. Pilczer), Republiken Polen (ombud: M. Szpunar och B. Majczyna), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Överträdelse av artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Den nationella lagstiftningen föreskriver att den särskilda ordning som gäller för beskattning av resebyråer även är tillämplig vid resebyråers transaktioner till andra än resande.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen förpliktas att ersätta Republiken Italiens rättegångskostnader.*
3. *Republiken Tjeckien, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Polen och Republiken Finland förpliktas bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 238, 13.8.2011

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Slovakien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland(Mål C-267/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Nationell fördelningsplan för utsläppsrätter för Republiken Lettland — Perioden 2008 — 2012)

(2013/C 344/07)

Rättegångsspråk: lettiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Rubene och E. White)

Övriga parter i målet: Republiken Lettland (ombud: I. Kalniņš), Republiken Litauen, Republiken Slovakien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Part som intervenerat till stöd för Republiken Lettland: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och D. Hadroušek)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 22 mars 2011 — Lettland mot kommissionen (T-369/07), genom vilken tribunalen ogiltigförklarade kommissionens beslut K(2007) 3409 av den 13 juli 2007 om ändring av den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Republiken Lettland för perioden 2008–2012, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 275, s. 32) — Felaktig tolkning av det förfarande som avses i artikel 9.3 i direktivet — Felaktig tillämpning av den tremånadersfrist som föreskrivs för ursprungliga beslut avseende nya nationella planer för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser (NFP) som anmälts efter det att kommissionen genom beslut har avslagit den ursprungliga NFP:n

Domslut

1. *Överklagandet ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen, Republiken Lettland och Republiken Tjeckien ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 226, 30.7.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien(Mål C-269/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna särskilda ordning ska tillämpas på andra personer än de resande — Begreppen resande och kund)

(2013/C 344/08)

Rättegångsspråk: Tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och M. Šimerdová)

Svarande: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och J. Očková)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Grekland (ombud: E.-M. Mamouna), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-S. Pilczer), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna) och Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationella bestämmelser enligt vilka den särskilda ordning avseende mervärdesskatt som gäller för resebyråer kan tillämpas vid försäljning till andra personer än de resande

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska bära Republiken Tjeckiens rättegångskostnader.
3. Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Republiken Polen och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 232, 6.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland(Mål C-293/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan de olika språkversionerna — Den nationella lagstiftningen föreskriver tillämpning av denna ordning för andra än resenärer — Begreppen "resande" och "kund")

(2013/C 344/09)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och C. Soulay)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E.-M. Mamouna)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och T. Müller samt J. Očková), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-S. Pilczer), Republiken Polen (ombud: M. Szpunar och B. Majczyna), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Överträdelse av artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordning som gäller för beskattning av resebyråer även är tillämplig vid resebyråers transaktioner till andra än resande.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen förpliktas att ersätta Republiken Greklands rättegångskostnader.
3. Republiken Tjeckien, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Polen och Republiken Finland förpliktas bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 232, 06.08.2011

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-296/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Skatter — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112 — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordningen ska tillämpas på andra personer än resande — Begreppen resande och kund)

(2013/C 344/10)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och C. Soulay)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J. — S. Pilczer)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková), Republiken Grekland (ombud: E. M. Mamouna), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Polen (ombud: M. Szpunar och B. Majczyna), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och R. Lares), Republiken Finland (repräsentant: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt — Nationell lagstiftning som innebär att den särskilda ordningen för resebyråer tillämpas på transaktioner som resebyråerna utför till förmån för andra än resande

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen förpliktas att ersätta Republiken Frankrikes rättegångskostnader.*
3. *Republiken Tjeckien, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Polen, Republiken Portugal och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 252 av den 27.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Finland

(Mål C-309/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Skatt — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Specialreglering för resebyråer — Skillnader mellan språkversionerna — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att denna specialreglering ska tillämpas på andra personer än resenärerna — Begreppen resenär och kund)

(2013/C 344/11)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och I. Koskinen)

Svarande: Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Intervenienter till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková), Republiken Grekland (ombud: E.-M. Mamouna), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.S. Pilczer) och Republiken Polen (ombud: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar och B. Majczyna)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 306 — 310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning i vilken en specialreglering avseende mervärdesskatt för resebyråer tillämpas för resebyråernas transaktioner till fördel för andra än resenärerna

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska kommissionen ska ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Republiken Finland.*
3. *Republiken Tjeckien, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Republiken Polen ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 252 av den 27.8.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien(Mål C-369/11) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Transport — Direktiv 2001/14/EG — Artiklarna 4.1 och 30.3 — Tilldelning av infrastrukturkapacitet — Uttag av avgifter — Infrastrukturavgifter — Infrastrukturförvaltarens oberoende)

(2013/C 344/12)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Tjeckien (ombud: M. Smolek)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom föreskriven frist vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter artikel 6.3 och bilaga II i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur (EGT L 237, s. 25; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 45), i ändrad lydelse, samt artiklarna 4.1, 4.2, 14.2, 30.1 och 30.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur (EGT L 75, s. 29)

Domslut

1. Genom att inte säkerställa infrastrukturförvaltarens oberoende vid fastställandet av uttaget av avgifter för tillträde till infrastruktur och tilldelning av infrastrukturkapacitet har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 30.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Europeiska kommissionen, Republiken Italien och Republiken Tjeckien ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 282, 24.09.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulío tis Epikrateias — Grekland) — Panellínios Syndesmos Viomichanion Metapoiísis Kapnou mot Ypourgós Oikonomías kai Oikonomikón, Ypourgos Agrotikís Anaptýxis kai Trofímon

(Mål C-373/11) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Bedömning av giltigheten — Gemensam jordbrukspolitik — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Ytterligare betalning som beviljas för särskilda typer av jordbruk och för kvalitetsproduktion — Utrymme för skönmässig bedömning som tillerkänns medlemsstaterna — Diskriminering — Artiklarna 32 EG och 34 EG)

(2013/C 344/13)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Panellínios Syndesmos Viomichanion Metapoiísis Kapnou

Motpart: Ypourgós Oikonomías kai Oikonomikón, Ypourgos Agrotikís Anaptýxis kai Trofímon

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Symvoulío tis Epikrateias — Tolkning av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — Tolkning av artiklarna 2, 32 och 34 EG — Ytterligare betalning som beviljas för särskilda typer av jordbruk — Möjlighet för medlemsstaterna att fastställa hur stor del av det nationella taket som ska användas för ytterligare stöd till producenterna — Skillnad i behandling mellan olika producenter av samma produkt till följd av att medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet

Domslut

Vid prövningen av den ställda frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 69 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom

den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001.

(¹) EUT C 269, 10.9.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck — Österrike) — TEXTDATA Software GmbH

(Mål C-418/11) (¹)

(Bolagsrätt — Etableringsfrihet — Elfte direktivet 89/666/EEG — Offentliggörande av räkenskapshandlingar — Filial till ett kapitalbolag som är etablerat i en annan medlemsstat — Ekonomisk påföljd om offentliggörande inte sker inom föreskriven tid — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Principen om iakttagande av rätten till försvar — Påföljd som är lämplig, effektiv, proportionell och avskräckande)

(2013/C 344/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Innsbruck

Part i målet vid den nationella domstolen

TEXTDATA Software

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Innsbruck — Tolkning av artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF, artiklarna 47.2 och 50 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, principen om rätten till ett effektivt rättsmedel, artikel 6 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3), artikel 60a i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17), i ändrad lydelse och av artikel 38.6 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59) — Offentliggörande av vissa bolagstypers sammanställda årsbokslut — Nationell bestämmelse enligt vilken vite påförs, utan att bolagets organ ges tillfälle att yttra sig, när det sammanställda årsbokslutet inte har ingetts till den behöriga domstolen inom nio månader

Domslut

Med förbehåll för den kontroll som den hänskjutande domstolen ska göra ska artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF, principerna om ett effektivt domstolsskydd och om iakttagandet av rätten till försvar samt artikel 12 i rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstifningen i en annan stat tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka vite med ett belopp på minst 700 euro omedelbart ska föreläggas ett kapitalbolag som har en filial i den aktuella medlemsstaten om detta bolag överskrider den lagstadgade fristen på nio månader för offentliggörande av räkenskapshandlingar, varvid vitet föreläggs utan föregående anmodan till bolaget och utan att bolaget ges tillfälle att yttra sig över den påtalade underlåtenheten.

(¹) EUT C 331, 12.11.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 september 2013 — Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd

(Mål C-431/11) (¹)

(Samordning av de sociala trygghetssystemen — EES-avtalet — Förslag till ändring — Rådets beslut — Val av rättslig grund — Artikel 48 FEUF — Artikel 79.2 b FEUF)

(2013/C 344/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Murrell, biträdd av A. Dashwood, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Veiga, A. De Elera och G. Marhic)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Irland (ombud: E. Creedon, biträdd av N. Travers, BL)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: V. Kreuzschitz och S. Pardo Quintillán)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/407/EU av den 6 juni 2011 om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av bilaga VI (Social trygghet) och protokoll 37 till EES-avtalet (EUT L 182, s. 12) — Val av rättslig grund (artikel 48 FEUF eller artikel 79 FEUF)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Irland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 311, 22.10.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — CHS Tour Services GmbH mot Team4 Travel GmbH

(Mål C-435/11) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Försäljningsbroschyr som innehåller oriktig information — Kvalificering som "vilsedande affärsmetod" — Fall i vilket näringsidkaren inte har åsidosatt god yrkessed)

(2013/C 344/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CHS Tour Services GmbH

Motpart: Team4 Travel GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkeningen av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) — Broschyr som innehåller oriktig information — Möjlighet för en näringsidkare att visa att kravet på att näringsidkaren ska tillämpa god yrkessed har iakttagits för att undvika att nämnda affärsmetod kvalificeras som "otillbörlig"

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare

gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så att det, när en affärsmetod redan uppfyller samtliga kriterier i artikel 6.1 i direktivet för att kvalificeras som en vilseledande handling gentemot konsumenten, inte är nödvändigt att kontrollera huruvida ett sådant agerande även strider mot kravet på att näringsidkaren ska tillämpa god yrkessed i artikel 5.2 a i samma direktiv innan det på goda grunder kan fastställas att agerandet är otillbörligt och i enlighet härmed förbjudet enligt artikel 5.1 i nämnda direktiv.

(¹) EUT C 340, 19.11.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-450/11) (¹)

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 306 — 310 — Särskild ordning för resebyråer — Skillnader mellan språkversioner — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordningen är tillämplig på andra personer än resande — Begreppen "resande" och "kund")

(2013/C 344/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Afonso och L. Lozano Palacios)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och R. Lares)

Parter som har intervenerat till stöd för svaren: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.S. Pilczer), Republiken Polen (ombud: M. Szpunar och B. Majczyna), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 306 — 310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken den särskilda ordningen för beskattning av resebyråer är tillämplig på transaktioner som resebyråer genomför till förmån för andra än resande.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta Republiken Portugals rättegångskostnader.
3. Republiken Tjeckien, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Polen och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 319, 29.10.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — HK Danmark, som för talan för Glennie Kristensen, mot Experian A/S

(Mål C-476/11) (¹)

(Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21.1 — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 och 6.2 — Tjänstepensionssystem — Åldersprogression i pensionsinbetalningarna)

(2013/C 344/18)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: HK Danmark som för talan för Glennie Kristensen

Svarande: Experian A/S

Ytterligare deltagare i rättegången: Beskæftigelsesministeriet

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Vestre Landsret — Tolkning av artikel 6.2 i rådets direktiv 2000/78/CE av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) — Motivering för särbehandling på grund av ålder — Fastställande av åldersgränser för att, när det gäller företags- och yrkesbaserade system för social trygghet, komma ifråga för pensions- eller invaliditetsförmåner — Fråga om det är möjligt att generellt undanta företags- och yrkesbaserade system för social trygghet, förutsatt att det inte blir fråga om diskriminering på grund av kön, eller om det endast är möjligt att undanta inträde i sådana system — Nationella bestämmelser enligt vilka en arbetsgivare, som en del av lönen, kan göra inbetalningar som gradvis höjs i takt med de anställdas ålder

Domslut

Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — vilken kommit till uttryck i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och konkretiserats genom rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet — och närmare bestämt artiklarna 2 och 6.1 i detta direktiv ska tolkas så, att de inte utgör hinder för ett tjänstepensionssystem enligt vilket en arbetsgivare, såsom en del av lönen, gör pensionsinbetalningar som gradvis höjs i takt med de anställdas ålder, förutsatt att den särbehandling på grund av ålder som systemet medför är lämplig och nödvändig för att uppnå ett berättigat mål, vilket det ankommer på den nationella domstolen att avgöra.

(¹) EUT C 340, 19.11.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — ett förfarande som anhängiggjorts av ÖBB Personenverkehr AG

(Mål C-509/11) (¹)

(Förordning (EG) nr 1371/2007 — Rättigheter och skyldigheter för tågresenärer — Artikel 17 — Ersättning av biljettpriset vid försening — Undantag vid force majeure — Tillåtlighet — Artikel 30.1 första stycket — Behörighet för det nationella tillsynsorgan som ansvarar för att förordningen efterlevs — Rätt att kräva att ett järnvägsföretag ska ändra villkoren för ersättning till resenärerna)

(2013/C 344/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

ÖBB Personenverkehr AG

ytterligare deltagare i rättegången: Schienen-Control Kommission, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgerichtshof — Tolkning av artiklarna 17 och 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, s. 14) — Villkor för ersättning — Tillåtet undantag från skyldigheten att utbetala ersättning vid force majeure — Möjlighet för det nationella tillsynsorgan som ansvarar för att förordningen efterlevs att ersätta sådant avtalsinnehåll som inte uppfyller de kriterier som anges i nämnda förordning med avtalsinnehåll som är förenligt med samma förordning

Domslut

1. Artikel 30.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer ska tolkas så att det nationella tillsynsorgan som kontrollerar att förordningen efterlevs inte har rätt att — i avsaknad av nationella bestämmelser på området — utfärda tvingande föreskrifter avseende det konkreta innehållet i de villkor för ersättning av biljettpriset som ska tillämpas av järnvägsföretag, vars ersättningsvillkor inte motsvarar kriterierna i artikel 17 i nämnda förordning.
2. Artikel 17 i förordning nr 1371/2007 ska tolkas så att ett järnvägsföretag inte har rätt att i sina allmänna transportvillkor införa en bestämmelse om att företaget undantas från skyldigheten att utge ersättning av biljettpriset på grund av försening, när förseningen beror på force majeure eller har någon av de orsaker som anges i artikel 32.2 i de enhetliga rättsreglerna för avtal om internationell transport av resande på järnväg i fördraget om internationell järnvägstrafik av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999.

(¹) EUT C 13, 14.01.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italien) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo mot Comune di Campobello di Mazara

(Mål C-539/11) (¹)

(Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Folkhälsa — Optiker — Regional lagstiftning enligt vilken tillstånd krävs för att öppna nya optikerbutiker — Demografiska och geografiska begränsningar — Motivering — Lämplighet för att uppnå det efterstävade målet — Inre sammanhang — Proportionalitet)

(2013/C 344/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Motpart: Comune di Campobello di Mazara

Ytterligare deltagare i rättegången: Fotottica Media Visione di Lupino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Tolkning av artiklarna 49 EFUF och 56 FEUF samt artiklarna 2.2 f, 4.8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36) — Regional lagstiftning enligt vilken etablering av nya optikerbutiker är begränsad till högst en butik per 8 000 invånare och till att de måste vara belägna minst 300 meter från redan existerande optikerbutiker — Inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster — Tvingande skäl av allmänintresse — Hälsoskydd — Proportionalitet

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan regional lagstiftning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som begränsar möjligheten att utfärda tillstånd att öppna nya optikerbutiker, genom att det däri föreskrivs att

— det i varje geografiskt område i princip endast är möjligt att etablera en optikerbutik per 8 000 invånare, och

— varje ny optikerbutik i princip måste iaktta ett avstånd på minst 300 meter från redan etablerade optikerbutiker.

Detta gäller under förutsättning att de behöriga myndigheterna använder den behörighet de getts genom denna lag på ett lämpligt sätt och med iakttagande av öppna och objektiva kriterier för att på ett konsekvent och systematiskt sätt nå det avsedda målet att skydda folkhälsan i hela det berörda området. Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera att så är fallet.

(¹) EUT C 370, 17.12.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, som för talan för Erik Toftgaard, mot Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Mål C-546/11) (¹)

(Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 och 6.2 — Beslut att inte betala beredskapslön till tjänstemän som uppnått 65 års ålder och som har rätt till ålderspension)

(2013/C 344/21)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dansk Jurist- og Økonomforbund, som for talan for Erik Toftgaard

Motpart: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Ytterligere deltagare i rättegången: Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Personalestyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL) och Danske Regioner

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Højesteret — Tolkning av artikel 6.1 och 6.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för lika-behandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) — Fastställande av åldersgränser för att, när det gäller företags- och yrkesbaserade system för social trygghet, komma ifråga för pensions- eller invaliditetsförmåner — Diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning enligt vilken en anställd, vars tjänst dras in, har rätt till ersättning motsvarande lön under tre år eller i perioden intill dess att vederbörande uppnår pensionsåldern — Utbetalning av ålderspension, och inte den lön som tidigare uppbars, till en anställd som uppnått 65 års ålder och vars tjänst har dragits in, utan hänsyn till att vederbörande har rätt att förvärvsarbeta efter 65 års ålder

Domslut

1. Artikel 6.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att den endast är tillämplig på pensions- och invaliditetsförmåner som ingår i ett företags- och yrkesbaserat system för social trygghet.
2. Artiklarna 2 och 6.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken statstjänstemän som har uppnått den ålder då de har rätt att uppbära ålderspension enbart av detta skäl saknar rätt till beredskapslön som är avsedd för statstjänstemän som har sagts upp på grund av att deras tjänster dragits in.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 oktober 2013
— Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Konungariket Nederländerna, Europeiska kommissionen

(Mål C-583/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1007/2009 — Handel med sälprodukter — Begränsningar av import och saluföring av nämnda produkter — Talan om ogiltigförklaring — Upp-tagande till sakprövning — Fysiska och juridiska personers rätt att väcka talan — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Begreppet regleringsakter — Lagstiftningsakter — Grundläggande rätt till ett effektivt domstolsskydd)

(2013/C 344/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (ombud: advokaterna J. Bouckaert, H. Viaene och D. Gillet)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: I. Anagnostopoulou och D. Gauci, samt L. Visaggio), Europeiska unionens råd (ombud: M. Moore och K. Michoel), Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver, E. White och K. Mifsud-Bonnici), Konungariket Nederländerna

Saken

Överklagande av tribunalens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 september 2011 i mål T-18/10, Inuit Tapiriit Kanaatami m.fl. mot parlamentet och rådet, varigenom tribunalen ogillar en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter (EUT L 286, s. 36) — Begreppet "regleringsakt" — Krav på att vara personligen berörd av den angripna förordningen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC

⁽¹⁾ EUT C 13, 14.1.2012.

Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC–Greenland), Johannes Egede och Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets och Europeiska unionens råds rättegångskostnader.

3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 58 av den 25.2.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mot centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-609/11 P) (¹)

(Överklagande — Förordningarna (EG) nr 207/2009 och nr 2868/95 — Upphävnandeförfarande — Gemenskapsordmärket CENTROTHERM — Verkligt bruk — Begrepp — Bevismedel — Förklaring på heder och samvete — Artikel 134.1 — 134.3 i tribunalens rättegångsregler — Tribunalens behörighet att ändra beslut — Omfattningen av en intervenients grunder och yrkanden)

(2013/C 344/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Centrotherm Systemtechnik GmbH (ombud: A. Schulz och C. Onken, Rechtsanwälte, samt F. Schmidt, Patentanwalt)

Övriga parter i målet: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (ombud: O. Löffel och P. Lange, Rechtsanwälte), Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 15 september 2011 i mål T-427/09, Centrotherm Clean Solutions mot harmoniseringsbyrån, genom vilken tribunalen ogiltigförklarade det beslut som fjärde överklagandenämnden meddelade den 25 augusti 2009 (ärende R 6/2008-4), i den del som överklagandenämnden delvis upphävde annulleringsenhetens beslut av den 30 oktober 2007 — Verkligt bruk av varumärket — Bevis

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Centrotherm Systemtechnik GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG.

3. Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

(Mål C-610/11 P) (¹)

(Överklagande — Upphävnandeförfarande — Gemenskapsordmärket CENTROTHERM — Verkligt bruk — Bevismedel — Förklaring på heder och samvete — Bevisbörda — Prövning av sakförhållandena på eget initiativ — Kompletterande bevisning vid överklagandenämnden — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 15, 51 och 76 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 40.5)

(2013/C 344/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Centrotherm Systemtechnik GmbH (ombud: A. Schulz och C. Onken, Rechtsanwälte, samt F. Schmidt, Patentanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (ombud: O. Löffel och P. Lange, Rechtsanwälte)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 15 september 2011 i mål T-434/09, Centrotherm Systemtechnik mot harmoniseringsbyrån, genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 25 augusti 2009 (ärende R 6/2008-4), i den del som överklagandenämnden biföll yrkandet om upphävande av varumärket CENTROTHERM — Verkligt bruk av varumärket — Bevis.

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 15 september 2011 i mål T-434/09, Centrotherm Systemtechnik mot harmoniseringsbyrån — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM), upphävs.
2. Punkt 2 i själva avgörandet i det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) meddelade den 25 augusti 2009 (ärende R 6/2008-4) ogiltigförklaras.

3. Centrotherm Systemtechnik GmbH, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader både i målet i första instans och i målet om överklagande.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot Pactor Vastgoed BV

(Mål C-622/11) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 13 C och 20 — Tillhandahållande av fast egendom — Rätt till valfrihet i fråga om beskattning — Avdragsrätt — Jämkning av avdrag — Uppbörd av de belopp som ska erläggas som en följd av jämkningen av ett mervärdesskatteavdrag — Skattskyldig som har att erlagga skatten — Annan skattskyldig än den som ursprungligen gjorde avdraget och som står utanför den transaktion som beskattades och som låg till grund för avdraget)

(2013/C 344/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Pactor Vastgoed BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 20 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Jämkning av initialt gjorda avdrag — En leverantörs tillhandahållande av fast egendom till ett fastighetsbolag — Parterna har behandlat transaktionen som skattepliktig i strid med tillämplig lagstiftning

Domslut

Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995, ska tolkas så, att det utgör hinder för att de belopp som ska erläggas som en följd av jämkningen av ett mervärdesskatteavdrag, uppbärs från någon annan än den skattskyldiga person som gjorde avdraget.

(¹) EUT C 73, 10.03.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA), Konungariket Nederländerna och Europeiska kommissionen

(Mål C-625/11 P) (¹)

(Överklagande — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Registrering, utvärdering och godkännande av kemikalier — Förordning (EG) nr 1907/2006 (reach-förordningen) — Artiklarna 57 och 59 — Ämnen för vilka det krävs ett godkännande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Uptagande i kandidatförteckningen — Offentliggörande — Tidsfrist för väckande av talan — Artikel 102.1 i tribunalens rättegångsregler — Tidpunkten för när talfristen ska anses börja löpa i det fall talan väcks mot ett beslut som enbart har offentliggjorts på internet — Rättssäkerhet — Effektivt domstolsskydd)

(2013/C 344/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (ombud: advokaterna R. Cana och K. Van Maldegem)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) (ombud: M. Heikkilä och W. Broere, biträdda av J. Stuyck, advocaat), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och B. Koopman), Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och M. Manhaeve)

Saken

Överklagande av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 21 september 2011 i mål T-268/10, PPG och SNF mot ECHA varigenom tribunalen avvisade en talan om ogiltigförklaring av Europeiska kemikaliemyndighetens beslut att identifiera akrylamid (CE n° 201-173-7)(CAS n° 79 06 1) som ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande

och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1) och att inkludera akrylamid på förteckningen över ämnen som eventuellt ska upptas i bilaga XIV i nämnda förordning (förteckning över ämnen för vilka det krävs tillstånd), i enlighet med artikel 59 — Tidsfrist för att väcka talan — Utgångspunkt — Rättsakten publiceras endast på internet

Domslut

1. Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 21 september 2011 i mål T-268/10, PPG och SNF mot kemikaliemyndigheten upphävs.
2. Förevarande mål återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
3. Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 25 av den 28.01.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS mot Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA), Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna

(Mål C-626/11 P) (¹)

(Överklagande — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Registrering, utvärdering och godkännande av kemikalier — Förordning (EG) nr 1907/2006 (reach-förordningen) — Artiklarna 57 och 59 — Ämnen för vilka det krävs ett godkännande — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Upptagande i kandidatförteckningen — Offentliggörande av kandidatförteckningen på kemikaliemyndighetens webbplats — Talan om ogiltigförklaring väckt före nämnda offentliggörande — Upptagande till sakprövning)

(2013/C 344/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (ombud: advokaterna R. Cana och K. Van Maldegem)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) (ombud: M. Heikkilä och W. Broere, biträdda av J. Stuyck, advocaat), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och B. Koopman), Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och E. Manhaeve)

Saken

Överklagande av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 september 2011 i mål T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group och SNF mot Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), om avvisning av en talan om ogiltigförklaring av Echa:s beslut av den 7 december 2009 att identifiera akrylamid (EG nr 201-173-7) som ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1), i enlighet med artikel 59 i denna förordning — Rättsakt mot vilka talan kan väckas

Domslut

1. Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 21 september 2011 i mål T-1/10, PPG och SNF mot kemikaliemyndigheten upphävs.
2. Förevarande mål återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
3. Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 39 av den 11.02.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — Martin y Paz Diffusion SA mot David Depuydt, Fabrik van Maroquinerie Gauquie NV

(Mål C-661/11) (¹)

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5 — Samtycke från varumärkesinnehavare till att en tredje man använder ett kännetecken som är identiskt med varumärket — Samtycket lämnat inom ramen för en överenskommelse om uppdelning av rätten att använda varumärket — Möjligheten för innehavaren att få uppdelningen av rätten till användning att upphöra och åter utnyttja ensamrätten till sitt varumärke)

(2013/C 344/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martin y Paz Diffusion SA

Motparter: David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artiklarna 5.1 och 8.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) — Rättigheter som tillkommer innehavaren av ett registrerat varumärke när innehavaren har gjort en varaktig överenskommelse med tredje man om uppdelning av rätten att använda varumärket inom ramen för en form av samägande av en del av de varor som omfattas av varumärket och innehavaren har gett ett oåterkalleligt samtycke till att denne tredje man använder sig av varumärket — Nationell bestämmelse som förbjuder varumärkesinnehavaren att utnyttja sin rättighet på ett sätt som är att betrakta som vårdslöst eller som rättsmissbruk — Förbud mot att innehavaren använder varumärket till förfång för tredje man — Sanktion

Domslut

Artikel 5 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsrådet av den 2 maj 1992, utgör hinder för att en varumärkesinnehavare — vilken, inom ramen för en överenskommelse med tredje man om uppdelning av rätten till användning av innehavarens varumärken, har samtyckt till att denne tredje man använder kännetecken som är identiska med varumärkena för vissa varor i de klasser för vilka varumärkena är registrerade och vilken inte längre samtycker till användningen — fräntas alla möjligheter att göra ensamrätten till nämnda varumärken gällande gentemot nämnda tredje man och att själv utöva ensamrätten för varor som är identiska med tredje manns varor.

(¹) EUT C 89, 24.3.2012.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — Alliance One International Inc. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-668/11 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Avskräckande verkan — Likabehandling — Samarbete — Motiveringsskyldighet — Förmildrande omständigheter)

(2013/C 344/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Alliance One International Inc. (ombud: M. Odriozola och A. Vide, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och J. Bourke)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 oktober 2011 i mål T-38/05, Agroexpansión S.A. mot kommissionen, genom vilken tribunalen delvis ogillade en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) 4030 slutlig av den 20 oktober 2004 om ett förfarande enligt artikel 81.1 [EG] (Ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Alliance One International Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 89, 24.3.2012.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — Alliance One International, Inc. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-679/11 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Fråga huruvida ansvaret för ett dotterbolags överträdelse kan åläggas dess moderbolag — Motiveringsskyldighet — Grundläggande rättigheter — Avskräckande verkan — Lika-behandling — Förmildrande omständigheter — Samarbete — Obegränsad behörighet — Principen att domstol inte får döma utöver vad som har yrkats av parterna (ne ultra petita) — Rätt till en rättvis rättegång)

(2013/C 344/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Alliance One International, Inc. (ombud: M. Odriozola och A. Vide, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, J. Bourke och C. Urraca Caviedes)

Saken

Överklagande av tribunalens (fjärde avdelningen) dom av den 12 oktober 2011 i mål T-41/05, Alliance One International mot kommissionen, genom vilken tribunalen nedsatte det bötesbelopp som Agroexpansión ålagts, böter för vilka Alliance One International, Inc. och Agroexpansión hade solidariskt betalningsansvar, och avlog i övrigt talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004)4030 av den 20 oktober 2004 som rörde ett förfarande enligt artikel 81.1 i EG-fördraget (ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabakssektorn i Spanien), angående konkurrensbegränsande samverkan på den spanska råtabaksmarknaden som syftade till att fastställa producenternas priser och vilka varumängder som skulle köpas av dem

Domslut

1. Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.
2. Alliance One International Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna såvitt avser huvudöverklagandet.
3. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna såvitt avser anslutningsöverklagandet.

(¹) EUT C 73, 10.3.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida — Spanien) — Marc Betriu Montull mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Mål C-5/12) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Skydd av säkerhet och hälsa för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 8 — Mamaledighet — Direktiv 76/207/EEG — Likabehandling av manliga och kvinnliga arbetstagare — Artikel 2.1 och 2.3 — Rätt till ledighet för anställda mödrar med anledning av ett barns födelse — Rätt som kan utnyttjas av en mor som är anställd eller en far som är anställd — Mor som inte är anställd och som inte är ansluten till ett offentligt socialförsäkringssystem — En far som är anställd har inte rätt till ledighet — Biologisk far och adoptivfar — Principen om likabehandling)

(2013/C 344/31)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marc Betriu Montull

Motpart: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida — Tolkning av rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning,

yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EUT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191) och rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EUT L 145, s.4) — Nationell lagstiftning som föreskriver rätt till ledighet på grund av amning för modern sex veckor efter förlossningen — Rätt till ledighet för en anställd far — Villkor — Nationell lagstiftning som föreskriver en rätt för anställda adoptivfäder, men inte för biologiska fäder, att vara lediga med bibehållande av tjänsten och med ersättning från socialförsäkringssystemet — Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

Domslut

Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) och rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är i fråga i det nationella målet, vilken föreskriver att ett barns far, som är anställd, med godkännande från modern, som också är anställd, kan åtnjuta mamaledighet under en period efter den ledighet på sex veckor efter förlossningen som är obligatorisk för modern, med undantag för de fall då det föreligger fara för moderns hälsa, medan en anställd far inte kan komma i åtnjutande av en sådan ledighet när barnets mor inte är anställd och inte är ansluten till ett offentligt socialförsäkringssystem.

(¹) EUT C 98, 31.3.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 2 de Badajoz — Spanien) — Soledad Duarte Hueros mot Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

(Mål C-32/12) (¹)

(Direktiv 1999/44/EG — Konsumentens rättigheter vid bristande avtalsenlighet hos varan — Bristen på avtalsenlighet är ringa — Möjlighet att häva avtalet saknas — Den nationella domstolens befogenheter)

(2013/C 344/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Soledad Duarte Hueros

Svarande: Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado de Primera Instancia — Badajoz — Tolkning av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, s. 12) — Konsumentens rättigheter — En vara som har en ringa brist — Varan har inte reparerats — Yrkande om att köpet ska hävas — Otillåtet — Något andrahandsyrkande om skäligt prisavdrag har inte framställts — Den nationella domstolens möjlighet att ex officio pröva frågan om ett skäligt prisavdrag.

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier ska tolkas på så sätt att det utgör hinder för att tillämpa en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken — när en konsument som har rätt till ett skäligt prisavdrag för en vara enligt köpeavtal vid domstol endast yrkar att avtalet ska hävas, varvid en sådan hävning inte kan utverkas på grund av att bristen på avtasenlighet hos varan är ringa — det inte är tillåtet för den nationella domstol vid vilken talan väckts att tillerkänna ett sådant prisavdrag ex officio, trots att konsumenten varken får precisera sitt ursprungliga yrkande eller väcka en ny talan i detta syfte.

(¹) EUT C 98, 31.3.2012

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) mot Europeiska kommissionen och Lexmark International Technology SA

(Mål C-56/12 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för bläckpatroner — Beslut att avslå ett klagomål — Gemenskapsintresse saknas — Låg sannolikhet att det kan styrkas att artikel 82 EG har åsidosatts — Det är av vikt hur allvarlig överträdelsen är)

(2013/C 344/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (ombud: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Antoniadis och C. Hödlmayr, biträdda av W. Berg, Rechtsanwalt) och Lexmark International Technology SA

Saken

Överklagande av tribunalens dom (femte avdelningen) av den 24 november 2011 i mål T-269/09, EFIM mot kommissionen, i vilken tribunalen ogillat talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 4125 av den 20 maj 2009 om avslag på klagomålet COMP/C-3/39.391, i vilket det påstods att bolagen Hewlett-Packard, Lexmark, Canon och Epson åsidosatt artiklarna 81 EG och 82 EG på marknaderna för bläckpatroner — Kommissionens behörighet — Skyldigheter vad avser utredning med anledning av klagomål — Inget gemenskapsintresse — Proportionalitet — Ingen motivering — Åsidosättande av rätten till försvar — Kommissionens meddelande om behandling av klagomål

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Mål C-59/12) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Tillämpningsområde — Vilseledande information som spritts av en sjukförsäkringskassa som ingår i det lagstadgade sjukförsäkrings-systemet — Kassa som getts ställning som offentligrättsligt organ)

(2013/C 344/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

Motpart: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkeningen av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22) jämförd med artikel 2 d i samma direktiv — Tillämpningsområde — Begreppen ”otillbörliga affärsmetoder” och ”näringsidkare” — Reklam från en offentlig sjukförsäkringskassa som innehåller vilseledande uppgifter avseende de nackdelar som dess kunder skulle drabbas av om de bytte sjukförsäkringskassa

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att ett offentligrättsligt organ med ansvar för ett uppdrag av allmänintresse, såsom att administrera ett lagstadgat sjukförsäkringssystem, ingår i den personkrets som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.05.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative — Luxemburg) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou och Eja Mondoulou mot Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Mål C-86/12) ⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är släkting i rakt uppstigande led till unionsmedborgare som är barn i låg ålder — Unionsmedborgare som är födda i en annan medlemsstat än den där de är medborgare och som aldrig har utövat sin rätt till fri rörlighet — Grundläggande rättigheter)

(2013/C 344/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou och Eja Mondoulou

Motpart: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour administrative — Tolkeningen av artikel 20 FEUF och artiklarna 20, 21, 24, 33 och 34 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — En medlemsstat har nekat uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är släkting i rakt uppstigande led till, och som ensam tar hand om, sina minderåriga barn, vilka är unionsmedborgare och medborgare i en medlemsstat — Det har inte förekommit något gemensamt familjeliv med en annan släkting i rakt uppstigande led till dessa barn, vilken är medborgare i en annan medlemsstat — Innebörden av att uppehållsrätt, uppehållstillstånd och arbetstillstånd nekats — Konsekvenser för möjligheten att faktiskt åtnjuta de rättigheter som är knutna till ställningen som unionsmedborgare

Domslut

I en sådan situation som den som är för handen i det nationella målet ska artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat nekar en tredjelandsmedborgare uppehållsrätt i medlemsstaten trots att tredjelandsmedborgaren är ensam underhållsskyldig för barn i låg ålder, vilka är unionsmedborgare och sedan födseln bor med tredjelandsmedborgaren i den aktuella medlemsstaten utan att vara medborgare i denna stat och utan att ha utövat sin rätt till fri rörlighet — såvida unionsmedborgarna inte uppfyller villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG och ett sådant avslagsbeslut inte innebär att unionsmedborgarna berövas möjligheten att rent faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som ställningen som unionsmedborgare ger, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 138, 12.5.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI mot Provincia di Fermo

(Mål C-94/12) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Ekonomisk och finansiell ställning — Teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet — Artiklarna 47.2 och 48.3 — Rätt för en ekonomisk aktör att åberopa andra enheters kapacitet — Artikel 52 — Certifieringssystem — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Nationell lagstiftning enligt vilken det krävs ett kvalifikationscertifikat som motsvarar kontraktens föremålets kategori och värde — Förbud mot att åberopa certifikat från flera enheter för arbeten i en och samma kategori)

(2013/C 344/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI

Motpart: Provincia di Fermo

Ytterligare deltagare i rättegången: Torelli Dottori SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Tolkning av artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Den ekonomiska aktörens ekonomiska och finansiella ställning — Möjlighet att åberopa andra enheters kapacitet — Nationella bestämmelser som begränsar denna möjlighet till en enda enhet för varje certifieringskategori som fastställts av certifieringsföretaget

Domslut

Artiklarna 47.2 och 48.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster jämförda med artikel 44.2 i direktivet ska tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken innebär att det i regel är förbjudet för ekonomiska aktörer som deltar i ett anbudsförfarande avseende offentlig upphandling av byggentreprenader att för en och samma kvalifikationskategori åberopa flera företags kapacitet.

⁽¹⁾ EUT C 151, 26.05.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) — Laboratoires Lyocentre mot Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto)

(Mål C-109/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Medicintekniska produkter — Direktiv 93/42/EEG — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Rätt för behörig nationell myndighet att klassificera en produkt som humanläkemedel som i en annan medlemsstat saluförs som en CE-märkt medicinteknisk produkt — Tillämpligt förfarande)

(2013/C 344/37)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Laboratoires Lyocentre

Motpart: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta förvaltningsdomstolen — Tolkning av rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 85) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 34) — Vaginalpreparat som innehåller levande mjölksyrebakterier — Huruvida den behöriga nationella myndigheten i en medlemsstat har rätt att med beaktande av ett preparats farmakologiska, immunologiska eller metaboliska verkningar klassificera det som läkemedel i den mening som avses i direktiv 2001/83/EG, när preparatet finns på marknaden i en annan medlemsstat som en medicinteknisk produkt i den mening som avses i direktiv 93/42 och har försetts med CE-märkning — Tillämpligt förfarande

Domslut

1. Klassificeringen i en medlemsstat av en produkt som en CE-märkt medicinteknisk produkt i enlighet med rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/47/EG av den 5 september 2007 utgör inte hinder för att behöriga myndigheter

i en annan medlemsstat, med beaktande av produktens farmakologiska, immunologiska eller metaboliska verkningar, klassificerar samma produkt som läkemedel i den mening som avses i artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat är — för att kunna klassificera en produkt som läkemedel enligt direktiv 2001/83 i dess lydelse enligt förordning nr 1901/2006, vilken redan klassificerats som CE-märkt medicinteknisk produkt i en annan medlemsstat enligt direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 — skyldiga att tillämpa förfarandet i artikel 18 i direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 och, i förekommande fall, skyddsklausulen i artikel 8 i nämnda direktiv 93/42 innan förfarandet för klassificering enligt direktiv 2001/83 i dess lydelse enligt förordning nr 1901/2006, inleds.
3. En produkt som visserligen inte är identisk med en annan produkt som i en medlemsstat har klassificerats som läkemedel men som har en gemensam beståndsdel med den produkten och samma verkningssätt, kan i princip inte saluföras som medicinteknisk produkt enligt direktiv 93/42 i dess lydelse enligt direktiv 2007/47 i samma medlemsstat om inte en annan egenskap hos den produkten som är relevant med beaktande av artikel 1.2 a i nämnda direktiv 93/42 medför att produkten ska klassificeras som medicinteknisk produkt och saluföras som en sådan, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 133, 05.05.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court — Irland) — Donal Brady mot Enviromental Protection Agency

(Mål C-113/12) (¹)

(Miljö — Direktiv 75/442/EEG — Gödselvatten som produceras och lagras i en anläggning för svinuppfödning i väntan på att avyttras till jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sina marker — Klassificering som avfall eller som biprodukt — Villkor — Bevisbörda — Direktiv 91/676/EEG — Införlivande har inte skett — Producentens personliga ansvar för att dessa jordbrukare iakttar unionsrätten avseende hantering av avfall och gödningsmedel)

(2013/C 344/38)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Donal Brady

Motpart: Enviromental Protection Agency

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Supreme Court — Tolkning av artikel 2.1 b i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 (EGT L 135, s. 32) — Begreppet avfall — Gödselvatten från svin som tillhandahålls av en svinuppfödare till jordbrukare som gödningsmedel — Rätt för en medlemsstat enligt unionsrätten om kontroll med avfall att hålla uppfödaren personligt ansvarig om inte jordbrukarna använder gödselvattnet som gödningsmedel på sina marker

Domslut

1. Artikel 1 a första stycket i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 ska tolkas så att gödselvatten som producerats på en anläggning för storskalig svinuppfödning och lagras i avvaktan på att levereras till jordbrukare för att de ska använda gödselvattnet som gödningsmedel på sina marker inte utgör "avfall" i den mening som avses i denna bestämmelse utan en biprodukt när producenten avser att saluföra gödselvattnet på för denne ekonomiskt fördelaktiga villkor i en senare process, förutsatt att detta återanvändande inte endast är möjligt utan säkerställt och utan att det behöver vidtas någon ytterligare process före användandet och att den utgör ett led i en pågående produktionsprocess. Det ankommer på de nationella domstolarna att avgöra, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i de konkreta situationerna, huruvida dessa olika kriterier är uppfyllda.
2. Unionsrätten utgör inte hinder för att bevisbördan för att de kriterier som gäller för att ett ämne såsom gödselvatten som produceras, lagras och överläts under sådana omständigheter som i det nationella målet utgör en biprodukt åvilar producenten av gödselvattnet, förutsatt att detta inte undergräver unionsrättens effektivitet, bland annat direktiv 74/442, i dess lydelse enligt beslut 95/350, och att det säkerställs att de skyldigheter som följer av unionsrätten iaktas, särskilt den skyldighet som består i att inte tillämpa bestämmelserna i detta direktiv med avseende på ämnen som genom tillämpning av dessa kriterier ska betraktas som biprodukter och med avseende på vilka direktivet inte är tillämpligt.
3. Artikel 2.1 b iii) i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt beslut 96/350, ska tolkas så att när rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket inte har införlivats med en medlemsstats rätt kan inte stallgödsel som har producerats på en anläggning för svinuppfödning i den medlemsstaten, till följd av sistnämnda direktiv, betraktas som att det "omfattas av annan lagstiftning" i den mening som avses i denna bestämmelse.

4. I en situation där gödselvatten som produceras och innehåller av en anläggning för svinuppfödning ska klassificeras som "avfall" i den mening som avses i artikel 1 a första stycket i direktiv 75/442, i ändrad lydelse enligt beslut 96/350 gäller följande:

— Artikel 8 i direktivet ska tolkas så att den utgör hinder för att innehavaren ges tillstånd, oavsett med vilka villkor det förenas, att göra sig av med avfallet genom att avyttra det till en jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sin mark om det framgår att denne jordbrukare varken har det tillstånd som anges i artikel 10 i direktivet eller har undantag från skyldigheten att inneha ett sådant tillstånd och är registrerad i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 i direktivet.

— Artiklarna 8, 10 och 11 i direktivet i förening ska tolkas så att de utgör hinder för att avfall som innehavaren avyttrar till en jordbrukare som använder det som gödningsmedel på sin mark och som innehar ett sådant tillstånd som anges i artikel 10 eller är undantagen från skyldigheten att ha ett sådant tillstånd och är registrerad enligt artikel 11 underkastas villkoret att innehavaren hålls ansvarig för att den jordbrukaren iakttar de bestämmelser som är tillämpliga avseende de återvinningsåtgärder som sistnämnde jordbrukare utför enligt unionsrätten om hantering av avfall och gödningsmedel.

(¹) EUT C 151 av den 26.5.2012

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 — Republiken Frankrike mot Europeiska kommissionen

(Mål C-115/12 P) (¹)

(Överklagande — Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Gemenskapens strukturåtgärd i regionen Martinique — Nedsättning av finansiellt stöd — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Verksamhet i överensstämmelse med unionsbestämmelserna — Samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Artikel 2 — Begreppet direkt subvention — Begreppet anläggningar för sport, rekreation och fritid)

(2013/C 344/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard och N. Rouam)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och A. Steiblyte)

Saken

Överklagande av tribunalens (sjunde avdelningen) dom av den 16 december 2011 i mål T-488/10, Frankrike mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut den K(2010) 5229 av den 28 juli 2010 om innehållande av en del av bidraget från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till samlade programplane-

ringen för mål 1 avseende gemenskapens strukturåtgärder i regionen Martinique i Frankrike — Samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader — Begreppet direkt subvention — Begreppet anläggningar för sport, rekreation och fritid — Felaktig rättstillämpning — Bristfällig motivering

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 138, 12.05.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bariatrix Europe Inc. SAS

(Mål C-120/12 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis)

(2013/C 344/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bernhard Rintisch (ombud: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider), Bariatrix Europe Inc. SAS

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelat den 16 december 2011 i mål T-62/12, Rintisch mot harmoniseringsbyrån och genom vilken tribunalen ogiltigförklarade en talan om ogiltigförklaring, som väckts av innehavaren av de nationella ord- och figurmärkena "PROTI", "PROTIPOWER" och "PROTIPLUS" för varor i klasserna 29 och 32 och det nationella ordmärket "PROTITOP" för varor i klasserna 29, 30 och 32, av det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 15 december 2008 i ärende R 740/2008-4, om avslag av överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå sökandens invändning mot registrering

av ordmärket "PROTI SNACK" för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32 — Handlingar som har ingetts för sent — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 74.2 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Bernhard Rintisch ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 165, 9.6.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Mål C-121/12 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis)

(2013/C 344/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bernhard Rintisch (ombud: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (ombud: F. Baujoin, avocat)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 16 december 2011 i mål T-109/09, Rintisch mot harmoniseringsbyrån — Valfleuri Pâtes alimentaires, genom vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring väckt av innehavaren av vissa nationella ordmärken och gemenskapsvarumärken, ett nationellt figurmärke och ett näringskännetecken innehållande ordet PROTI för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32, av beslut R 1660/2007-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 21 januari 2009 att avslå överklagandet av invändningsenhetens beslut om avslag på den invändning som sökanden framställt mot registreringen av ordmärket PROTIVITAL för varor i klasserna 5, 29 och 30 —

Handlingar som har ingetts för sent — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 74.2 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Bernhard Rintisch ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 165, 9.6.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Mål C-122/12 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 74.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 50.1 första och tredje styckena — Invändning från innehavaren av ett äldre varumärke — Varumärkets förekomst — Bevisning som ingetts till stöd för invändningen efter utgången av den utsatta fristen — Beslut att inte beakta — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Bestämmelse i vilken något annat anges — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis)

(2013/C 344/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bernhard Rintisch (ombud: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (ombud: F. Baujoin, avocat)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 16 december 2011 i mål T-152/09, Rintisch mot harmoniseringsbyrån — Valfleuri Pâtes alimentaires, genom vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring väckt av innehavaren av vissa nationella ordmärken och gemenskapsvarumärken, ett nationellt figurmärke och ett näringskännetecken innehållande ordet PROTI för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32, av beslut R 1661/2007-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 3 februari 2009 att avslå överklagandet av invändningsenhetens beslut om avslag på den invändning som sökanden framställt mot registreringen av ordmärket PROTI ACTIVE för varor i klasserna 5, 29 och 30 — Handlingar som har ingetts för sent — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 74.2 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Bernhard Rintisch ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 165, 9.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Peter Brey

(Mål C-140/12) (¹)

(Fri rörlighet för personer — Unionsmedborgarskap — Direktiv 2004/38/EG — Uppehållsrätt för längre tid än tre månader — Artikel 7.1 b — Person som inte längre är arbetstagare — Person som har rätt till ålderspension — Krav på att ha tillräckliga tillgångar för att inte bli en belastning för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem — Begäran om särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner — Tilläggsersättning som ska komplettera ålderspensionen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 3.2 och 70 — Bosättningsmedlemsstatens behörighet — Villkor för beviljande — Laglig vistelse inom landets territorium — Förenlighet med unionsrätten)

(2013/C 344/43)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pensionsversicherungsanstalt

Motpart: Peter Brey

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77) i rättad lydelse — Rätten för en unionsmedborgare, som har slutat att bedriva sin näringsverksamhet, att uppehålla sig längre tid än tre månader inom en annan medlemsstats territorium — Situation i vilken nämnda medborgare uppbär en pension som är lägre än existensmini-

mum i den mottagande medlemsstaten och därför har begärt tilläggsersättning (Ausgleichszulage), en icke avgiftsfinansierad förmån

Domslut

Unionsrätten, såsom den följer av bland annat artiklarna 7.1 b, 8.4, 24.1 och 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, vilken, även för tiden efter de första tre månadernas vistelse, generellt och automatiskt utsluter att en ekonomiskt icke aktiv medborgare i en annan medlemsstat beviljas en sådan förmån som den tilläggsersättning som avses i 292 § stycke 1 i den federala lagen om allmän socialförsäkring (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz) i dess ändrade lydelse, från och med den 1 januari 2011, enligt 2011 års budgetlag (Budgetbegleitgesetz 2011), med hänvisning till att den berörde, trots att vederbörande fått ett intyg om registrering, inte uppfyller villkoren för att beviljas uppehållsrätt för längre tid än tre månader i den förstnämnda medlemsstaten, på grund av att det för en sådan uppehållsrätt krävs att den berörde har tillräckliga tillgångar för att inte behöva ansöka om en sådan förmån.

(¹) EUT C 165, 9.6.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH mot SC Laminorul SA

(Mål C-157/12) (¹)

(Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 34.3 och 34.4 — Erkännande av en dom meddelad i en annan medlemsstat — Situation där domen är oförenlig med en annan dom som meddelats tidigare i samma medlemsstat i ett förfarande rörande samma sak och mellan samma parter)

(2013/C 344/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Motpart: SC Laminorul SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av artikel 34.4 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Erkännande av en dom meddelad i en annan medlemsstat — Situation där domen är oförenlig med en annan dom som meddelats tidigare i samma medlemsstat i ett förfarande rörande samma sak och mellan samma parter

Domslut

Artikel 34.4 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, ska tolkas så, att den inte omfattar oförenliga domar meddelade av domstolar i en och samma medlemsstat.

(¹) EUT C 184, 23.6.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Peter Pinckney mot KDG médiattech AG)

(Mål C-170/12) (¹)

(Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — En upphovsmans ekonomiska rättigheter — Fysiskt medium på vilket det skyddade verket har framställts — Försäljning på internet — Kriterier för att fastställa på vilken ort skadan inträffade)

(2013/C 344/45)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Pinckney

Motpart: KDG médiattech AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 5.3 i rådets förordning (EG) 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Den nationella domstolens behörighet vad gäller skadestånd utanför avtalsförhållanden — Kriterier för att fastställa på vilken "ort skadan inträffade eller kan inträffa" — Intrång i den ekonomiska delen av upphovsrätten som orsakats av försäljning på internet av material i elektronisk form eller ett fysiskt medium på vilket materialet har framställts — Material riktat till allmänheten

Domslut

Artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att när det görs gällande intrång i den ekonomiska delen av upphovsrätt som skyddas av den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, så är denna domstol behörig att pröva en skadeståndstalan som väckts av upphovsmannen till ett verk mot ett bolag vilket är etablerat i en annan medlemsstat och vilket, i denna medlemsstat, har mångfaldigat det aktuella verket på ett fysiskt medium som därefter har sålts av bolag etablerade i en tredje medlemsstat via en webbplats som även är tillgänglig inom domkretsen för den domstol där talan väckts. Denna domstol är endast behörig att pröva den skada som vållats inom den medlemsstat där domstolen i fråga är belägen.

(¹) EUT C 174, 16.06.2012

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — El du Pont de Nemours and Company mot Europeiska kommissionen, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA

(Mål C-172/12 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kloroprenkummi — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Moderbolagets ansvar för ett dotterbolags överträdelse — Gemensam kontroll utövad av två moderbolag — Avgörande inflytande — Solidariskt ansvar — Preskription — Berättigat intresse)

(2013/C 344/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: El du Pont de Nemours and Company (ombud: J. Boyce och A. Lyle-Smythe, solicitors)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och A. Biolan), DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (ombud: J. Boyce och A. Lyle-Smythe, solicitors)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (sjunde avdelningen) av den 2 februari 2012 i mål T-76/08, El du Pont de Nemours m.fl. mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade en talan om i första hand delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 5910 slutlig av den 5 december 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.629 — Kloroprenkummi) angående konkurrensbegränsande samverkan på marknaden för kloroprenkummi inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som avsåg uppdelning av marknaden och fastställande av priser, och i andra hand nedsättning av de böter som sökanden ålagts — Gemensamt företag — Ansvar för överträdelsen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. *El du Pont de Nemours and Company* ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 194, 30.6.2012.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 september 2013 — *The Dow Chemical Company* mot Europeiska kommissionen

(Mål C-179/12 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kloroprenkummi — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Överträdelse av artikel 81 EG — Moderbolagets ansvar för dotterbolagets överträdelse — Två moderbolags gemensamma kontroll — Avgörande inflytande — Rätten till försvar — Höjning av böterna — Avskräckande verkan)

(2013/C 344/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: *The Dow Chemical Company* (ombud: D. Schroeder, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: P. Van Nuffel, V. Bottka och L. Malferrari)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 2 februari 2012 i mål T-77/08, *The Dow Chemicals Company* mot Europeiska kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade en talan om dels delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 5910 slutlig av den 5 december 2007, avseende ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/F/38.629 — Kloroprenkummi) om en kartell på marknaden för kloroprenkummi inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), avseende marknadsindelning och prisöverenskommelser, dels i andra hand nedsättning av de böter som klaganden ålagts att betala — Gemensamt företag — Ansvar för överträdelsen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. *The Dow Chemical Company* ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 184, 23.6.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour constitutionnelle — Belgien) — *Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA* mot *Région wallonne*

(Mål C-195/12) (¹)

(Direktiv 2004/8/EG — Tillämpningsområde — Kraftvärme och högeffektiv kraftvärme — Artikel 7 — Regionalt stödssystem enligt vilket gröna certifikat kan beviljas kraftvärmeanläggningar — Kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner annan biomassa än trä eller träavfall beviljas ett högre antal gröna certifikat — Likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen — Artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2013/C 344/48)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: *Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA*

Motpart: *Région wallonne*

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour constitutionnelle — Tolkning av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG (EUT L 52, s. 50) — Tolkning av artiklarna 2 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT L 283, s. 33) — Tolkning av artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, s. 16) — Tolkning av artikel 6 FEU samt artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Ekonomiska stödssystem som begränsas till högeffektiva kraftvärmeanläggningar — Fråga huruvida det krävs, tillåts eller är förbjudet att undanta kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen använder trä eller träavfall från ekonomiska stödssystem — Lagstiftningens förenlighet med likhetsprincipen

Domslut

1. Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för

energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG ska tolkas på så sätt att dess räckvidd inte är begränsad till enbart högeffektiva kraftvärmeanläggningar i detta direktivs mening.

2. Principerna om likabehandling och icke-diskriminering, vilka bland annat är stadfästa i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utgör inte, på unionsrättens nuvarande stadium, hinder för medlemsstaterna att — när de inrättar sådana nationella stödsystem för kraftvärme och elproduktion från förnybara energikällor såsom de som avses i artikel 7 i direktiv 2004/8 och i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el — föreskriva att en extra stödåtgärd, såsom den som är aktuell i det nationella målet, ska vara öppen för alla kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner biomassa, med undantag för kraftvärmeanläggningar som huvudsakligen återvinner trä och/eller träavfall.

(¹) EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — Caisse nationale des prestations familiales mot Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Förenade målen C-216/12 och C-217/12) (¹)

(Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet — Schweiziska medborgare, med hemvist i Schweiz som arbetar i Luxemburg — Beviljande av föräldraledighetsersättning — Begreppet familjeförmåner)

(2013/C 344/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caisse nationale des prestations familiales

Motpart: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Luxemburg) — Tolkning av artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) och av bilaga II avsnitt A.1 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, och slutakten, undertecknad i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT L 114, 2002, s. 6) — Begreppet "familjeförmån" — Fråga om tillåtligheten av en nationell bestämmelse om beviljande av föräldraledighetsbidrag — En schweizisk medborgare med hemvist i Schweiz som arbetar i Luxemburg.

Domslut

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, ska tolkas så, att en föräldraledighetsersättning, såsom den enligt luxemburgsk lagstiftning, utgör en familjeförmån i förordningens mening.

(¹) EUT C 235, 4.8.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgien) — Christian van Buggenhout och Ilse van de Mierop, i egenskap av konkursförvaltare för Grontimmo SA i konkurs, mot Banque Internationale à Luxembourg

(Mål C-251/12) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Insolvensförfaranden — Artikel 24.1 — Infriande av en skuld till en insolvensgäldenär — Betalning har erlagts till en av insolvensgäldenärens borgenärer)

(2013/C 344/50)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Christian van Buggenhout och Ilse van de Mierop, i egenskap av konkursförvaltare för Grontimmo SA i konkurs

Svarande: Banque Internationale à Luxembourg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de commerce de Bruxelles — Tolkning av artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) — Betalning som gjorts till en av konkursgäldenärens borgenärer på denna gäldenärs anmodan när inte åtgärder vidtagits för att offentliggöra beslutet att inleda ett insolvensförfarande i en annan medlemsstat — Befriande verkan för godtroende uppdragstagare — Tillämpningsområde med avseende på person — Fråga om begreppet att infria en skuld för gäldenärens räkning endast innefattar betalning till förmån för konkursgäldenären eller även betalning till förmån för dennes borgenärer

Domslut

Artikel 24.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att en betalning som på order av en insolvensgäldenär erlagts till en av dennes borgenärer inte omfattas av tillämpningsområdet för den bestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda mot Fazenda Pública

(Mål C-282/12) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning — Inkomstskatt för juridiska personer — Ränta som ett bolag med hemvist i landet betalar på medel som utlånats av ett bolag med hemvist i tredjeland — Förekomsten av särskilda förbindelser mellan dessa bolag — Regler om underkapitalisering — Avdrag för ränta medges inte för den del av skulden som anses utgöra överskudsättning — Avdrag medges i de fall räntan utbetalas till ett bolag med hemvist i landet — Skatteflykt och skatteundandragande — Rent fiktiva upplägg — Marknadsmässiga villkor — Proportionalitet)

(2013/C 344/51)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Sul

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Motpart: Fazenda Pública

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal — Tolkning av artiklarna 63 och 65 FEUF — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Avdragsrätt för låneränta — Nationell lagstiftning som föreskriver avdragsrätt vid överskudsättning till ett bolag som är etablerat inom landet men utesluter avdragsrätt vid överskudsättning till ett bolag som är etablerat i tredjeland

Domslut

Artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det inte är tillåtet att, vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten, göra kostnadsavdrag för ränta hänförlig till den delen av en skuld som ska anses utgöra en överskudsättning och som ett bolag med hemvist i landet har betalat till ett långivande bolag med hemvist i tredjeland med vilket det förstnämnda bolaget har särskilda förbindelser, men enligt vilken det är tillåtet att göra avdrag för sådan ränta som har betalats till ett långivande bolag med hemvist i landet med vilket det låntagande bolaget har motsvarande förbindelser, när lagstiftningen, i det fallet att det långivande bolaget med hemvist i tredjeland inte innehar en andel i kapitalet i det låntagande bolaget med hemvist i landet, likväl presumerar att samtliga skulder i sistnämnda bolag ingår i ett upplägg som syftar till att undgå den skatt som normalt ska betalas eller när lagstiftningen inte gör det möjligt att på förhand och med tillräcklig säkerhet fastställa dess tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 250, 18.08.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 26 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad — Varna — Bulgarien) — Serebryannay vek EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-283/12) ⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2.1 c, 26, 62 och 63 — Beskattningsgrundande händelse — Ömsesidiga prestationer — Transaktioner mot ersättning — Beskattningsunderlaget för en transaktion när ersättningen består av tjänster — Rätten att använda och till tredje man upplåta fast egendom överläts av en fysisk person till ett bolag i utbyte mot att detta bolag tillhandahåller tjänster avseende förbättring och möblering av egendomen)

(2013/C 344/52)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Serebryannay vek EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad — Varna — Tolkning av artiklarna 2.1 c, 26, 62 och 63 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Lagsiftning enligt vilken, för det fall tillhandahållaren erhåller ersättning i annat än pengar, vederlaget för tjänsten utgörs av en annan tjänst — Kvalificeringen av en transaktion som byte av tjänster eller inte — För det fall frågan besvaras nekande, möjlighet att kvalificera förbättring och inredning av fast egendom som en skattepliktig transaktion — Den beskattningsgrundande händelsens inträde och regel för fastställande av beskattningsunderlaget

Domslut

Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på så sätt att tjänster avseende iordningställande och möblering av en lägenhet ska anses tillhandahållas mot ersättning när tillhandahållaren av dessa tjänster, enligt ett avtal som ingåtts med lägenhetens ägare, dels åtar sig att utföra dessa tjänster på egen bekostnad, dels erhåller rätten att disponera lägenheten för användning i sin affärsverksamhet under avtalstiden, utan skyldighet att erlagga hyra, medan ägaren återtar den iordningställda lägenheten efter avtalstidens slut.

(¹) EUT C 243, 11.8.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Laufen — Tyskland) — brottmål mot Gjoko Filev och Adnan Osmani

(Mål C-297/12) (¹)

(Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 11.2 — Beslut om återvändande som åtföljs av ett inreseförbud — Inreseförbudets varaktighet i princip begränsat till fem år — Nationell lagstiftning som föreskriver att inreseförbud inte begränsas i tiden om detta inte begärs — Artikel 2.2 b — Tredjelandsmedborgare som har ådömts att återvända som en straffrättslig påföljd, eller som en följd av en straffrättslig påföljd — Bristande efterlevnad av direktivet)

(2013/C 344/53)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Laufen

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Gjoko Filev och Adnan Osmani.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Amtsgericht Laufen — Tolkning av artiklarna 2.2 b och 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, s. 98) — Förbud mot att resa in i landet, kopplat till ett beslut om återvändande — Längsta giltighetstid för detta förbud — Nationell lagstiftning om förbud mot att resa in i landet som gäller under obegränsad tid för utlännningar som varit föremål för beslut om utvisning, och som innebär att en överträdelse av detta förbud medför böter eller fängelsestraff i högst tre år — Direktivet har införlivats för sent — Direktivbestämmelsernas direkta effekt — Möjlighet enligt den nationella lagstiftningen att begära att förbudets verkningar begränsas i tiden — Förbud mot inresa som i det fallet begränsas till att gälla i fem år, under förutsättning att den berörda personen inte ådömts straffrättsliga påföljder och att vederbörande inte utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning och allmän säkerhet — Tredjelandsmedborgare som varit föremål för utvisningsbeslut för mer än fem år sedan

Domslut

1. Artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att den utgör hinder mot en sådan nationell bestämmelse som den i 11 § stycke 1 i lagen om utlänningsars vistelse, förvärvsarbete och integrering inom landet (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet), som såsom villkor för en begränsning av inreseförbudets varaktighet kräver att den berörda tredjelandsmedborgaren lämnar in en begäran härom.
2. Artikel 11.2 i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att den utgör hinder mot att ett åsidosättande av ett förbud mot inresa och vistelse i en medlemsstat — ett förbud som gäller sedan mer än fem år innan det att den berörda tredjelandsmedborgaren ånyo reste in i denna stat eller innan ikraftträdandet av den nationella lagstiftning som införlivar direktivet — leder till att den berörda tredjelandsmedborgaren ådöms straffrättsliga påföljder, såvida vederbörande inte utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.
3. Direktiv 2008/115 ska tolkas så, att direktivet utgör hinder mot att en medlemsstat föreskriver att ett utvisnings- eller avlägsnande-beslut som antagits fem år eller mer före perioden mellan den dag då detta direktiv borde ha införlivats och den dag då det faktiskt införlivades, senare på nytt kan tjäna som stöd för lagföring, när beslutet grundades på en straffrättslig påföljd i den mening som avses i artikel 2.2 b i detta direktiv och när medlemsstaten utnyttjat möjligheten enligt denna bestämmelse.

(¹) EUT C 250, 18.8.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Confédération paysanne mot Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

(Mål C-298/12) ⁽¹⁾

(Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Systemet med samlat gårdsstöd — Förordning (EG) nr 1782/2003 — Beräkning av stödrättigheter — Fastställande av referensbelopp — Referensperiod — Artikel 40.1, 40.2 och 40.5 — Särskilda omständigheter — Jordbrukare som omfattas av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk enligt förordning (EEG) nr 2078/92 och förordning (EG) nr 1257/1999 — Fråga om rätt till uppräknings av referensbeloppet — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Likabehandling mellan jordbrukare)

(2013/C 344/54)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Confédération paysanne.

Motpart: Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État (Frankrike) — Tolkning av artikel 40.1, 40.2 och 40.5 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) — Jordbrukares inkomststöd — System med samlat gårdsstöd — Fastställande av referensbeloppet — Referensperiod — Påverkan av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk — Beräkningen av rätten till omvärdering grundas inte på produktionsminskningen, utan på det stödbelopp som uppburits under en referensperiod — Frist för beaktande av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk — Likabehandling av jordbrukare

Domslut

1. Artikel 40.5 första stycket i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999,

(EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1009/2008 av den 9 oktober 2008, ska tolkas så, att en jordbrukare, redan av den anledningen att denne under referensperioden omfattats av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk enligt rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven och rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2223/2004 av den 22 december 2004, ska ha rätt att begära att dennes referensbelopp beräknas på grundval av det eller de kalenderår under referensperioden som inte omfattades av sådana åtaganden.

2. Artikel 40.5 andra stycket i förordning nr 1782/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 1009/2008, ska tolkas så, att en jordbrukare, redan av den anledningen att denne under perioden 1997–2002 omfattats av åtaganden att bedriva ett miljövänligt jordbruk enligt förordningarna nr 2078/92 och nr 1257/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 2223/2004, ska ha rätt att begära att dennes referensbelopp ska beräknas enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet.

⁽¹⁾ EUT C 273, 8.9.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — Spedition Welter GmbH mot Avanssur SA

(Mål C-306/12) ⁽¹⁾

(Ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet — Direktiv 2009/103/EG — Artikel 21.5 — Skaderegleringsrepresentanter — Fullmakt att ta emot delgivning av rättegångshandlingar — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan delgivning endast är giltig om det uttryckligen har utfärdats en fullmakt för detta — Direktivkonform tolkning)

(2013/C 344/55)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spedition Welter GmbH

Motpart: Avanssur SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Landgericht Saarbrücken — Tolkning av artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, s. 11) — Skaderegleringsrepresentant — Den skadelidandes krav på ersättning från försäkringsföretaget delges skaderegleringsrepresentanten — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan delgivning endast är giltig om det uttryckligen har utfärdats en fullmakt för detta en delgivning — Fråga huruvida ovannämnda bestämmelse i direktivet har direkt effekt

Domslut

1. Artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ska tolkas så, att skaderegleringsrepresentantens tillräckliga befogenheter omfattar behörigheten att på ett giltigt sätt ta emot delgivning av rättegångshandlingar som är nödvändiga för att väcka talan om skadeersättning vid den behöriga domstolen.
2. I en sådan situation som den i det nationella målet, där den nationella lagstiftningen ordagrant återger bestämmelserna i artikel 21.5 i direktiv 2009/103, är den hänskjutande domstolen skyldig att, med hänsyn till den nationella rätten i dess helhet och med tillämpning av de tolkningsmetoder som är erkända i nationell rätt, tolka den nationella lagstiftningen i överensstämmelse med EU-domstolens tolkning av detta direktiv.

(¹) EUT C 287, 22.9.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — brottmål mot Daniel Lundberg

(Mål C-317/12) (¹)

(Vägtransport — Förordning (EG) nr 561/2006 — Skyldighet att använda färdskrivare — Undantag för icke-kommersiell transport av gods — Begrepp — Transport som utförts av enskild inom ramen för dennes hobbyverksamhet som amatörrallyförare, vilken delvis finansieras av utomstående)

(2013/C 344/56)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Daniel Lundberg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Svea hovrätt — Tolkningen av artikel 3 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 120) och artikel 3 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, s. 1) — Undantag från skyldigheten att installera och använda godkänd färdskrivare i fordon med en vikt som inte överstiger 7,5 ton — Icke-kommersiell transport av gods — Transport som utförts av enskild inom ramen för dennes hobbyverksamhet som amatörrallyförare, vilken delvis finansieras genom sponsring från privatpersoner och bolag

Domslut

Begreppet "icke-kommersiell transport av gods" i artikel 3 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 ska tolkas så, att det omfattar transport av gods som enskild utför för sin egen räkning och uteslutande inom ramen för en hobbyverksamhet, när denna verksamhet delvis finansieras genom ekonomiska bidrag från utomstående och någon ersättning inte utgår för transporten.

(¹) EUT C 258, 25.8.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep — Nederländerna) — F. van der Helder, D. Farrington mot College voor zorgverzekering

(Mål C-321/12) (¹)

(Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 28.2 b — Sjukförsäkringsförmåner — Personer med rätt till ålderspension i flera medlemsstater — Bosättning i en annan medlemsstat — Vårdförmåner som tillhandhålls i bosättningsstaten — Ansvar för betalningen av förmånerna — Den medlemsstat vars "lagstiftning" den pensionsberättigade har omfattats av under längst tid — Begrepp)

(2013/C 344/57)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. van der Helder, D. Farrington

Motpart: College voor zorgverzekeringen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Centrale Raad van Beroep — Tolkning av artiklarna 4 och 28.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2) — Sjukförsäkring — Vårdförmåner som tillhandahålls pensionsberättigade personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den där den behöriga institutionen är belägen — Vårdförmåner ska betalas av institutionen i den medlemsstat där den pensionsberättigade varit försäkrad under längst tid — Begreppet ”lags-tiftning” den pensionsberättigade har omfattats av under längst tid

Domslut

Artikel 28.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i sin ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, som ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, ska tolkas så, att det är pensionslagstiftningen som åsyftas i denna bestämmelse med den ”lagstiftning” som den pensionsberättigade har omfattats av under längst tid.

(¹) EUT C 287, 22.09.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — État belge mot GIMLE SA

(Mål C-322/12) (¹)

(Fjärde direktivet 78/660/EEG — Artikel 2.3 — Principen om en rättvisande bild — Artikel 2.5 — Skyldighet att göra avsteg — Artikel 32 — Värdering på grundval av anskaffningskostnaden — Uppenbart att anskaffningspriset var lägre än det verkliga värdet)

(2013/C 344/58)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: GIMLE SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Belgien) — Tolkning av artikel 2.3–5 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, s. 11; svensk specialutgåva, område 10, volym 1, s.17) — Årsbokslut i vissa typer av bolag — Principen om rättvisande bild — Anskaffningsvärdet för tillgångar motsvarar inte tillgångarnas verkliga värde och ger en felaktig bild av bolagets tillgångar och skulder — Skyldighet att avvika från principen att tillgångar ska bokföras till anskaffningsvärdet och direkt bokföra tillgångarna till försäljningsvärdet

Domslut

Det är inte tillåtet enligt principen om en rättvisande bild i artikel 2.3–5 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel [44.2 g EG] om årsbokslut i vissa typer av bolag att — när tillgångarnas anskaffnings- eller tillverkningskostnad är uppenbart lägre än deras verkliga värde — göra avsteg från principen att värderingen av tillgångarna ska ske med utgångspunkt i deras anskaffnings- och tillverkningskostnad enligt artikel 32 i samma direktiv för att i stället göra en värdering med utgångspunkt i tillgångarnas verkliga värde.

(¹) EUT C 287, 22.09.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Vidaregående Uddannelser mot Manova A/S

(Mål C-336/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Principen om likabehandling — Selektivt förfarande — Meddelande om upphandling — Begäran om att det sista offentliggjorda årsbokslutet ska bifogas ansökningshandlingarna — Detta årsbokslut saknas i vissa anbudssökandes ansökningshandlingar — Möjlighet för den upphandlande myndigheten att begära att dessa anbudsökande ska tillhandahålla detta bokslut efter det att den frist som fastställts för att inkomma med ansökningshandlingarna har löpt ut)

(2013/C 344/59)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministeriet for Forskning, Innovation og Vidaregående Uddannelser

Motpart: Manova A/S

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Østre Landsret — Tolkning av bilaga II B i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Principen om likabehandling — Den upphandlande myndigheten har angett som villkor för att få delta i upphandlingen att kandidaten ger in sitt senaste årsbokslut — Den upphandlande myndigheten har inte begärt att de kandidater som inte gett in sitt senaste årsbokslut när de ansökte om att få delta i upphandlingen trots att fristen för att få delta i urvalsförfarandet har löpt ut

Domslut

Principen om likabehandling ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en upphandlande myndighet efter det att fristen för att ansöka om att få delta i en offentlig upphandling har löpt ut, begär att en anbudssökande ska inkomma med handlingar som beskriver denna sökandes situation, såsom ett offentliggjort årsbokslut, vars förekomst före utgången av fristen för ansökan om att få delta i ett upphandlingsförfarande objektivt kan kontrolleras, såvida det inte i upphandlingsdokumenten uttryckligen krävdes att dessa upplysningar skulle ha getts in vid äventyr att anbudssökanden annars skulle uteslutas från upphandlingsförfarandet. En sådan begäran får inte otillbörligt gynna eller missgynna den eller de anbudssökande som var föremål för begäran.

(¹) EUT C 287 av den 22.9.2012

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 10 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-353/12) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd till förmån för Ixfin SpA — Olagligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Återkrav — Underlåtenhet att följa beslutet)

(2013/C 344/60)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan, B. Stromsky och S. Thomas)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, E. De Giovannini, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut K(2009) 8123 av den 28 oktober 2009 om det statliga stöd C 59/07 som Italien har genomfört till förmån för Ixfin SpA (EUT L 167, 2010, s. 39) — Skyldighet att återkräva det olagliga stöd som förklarats vara oförenligt med den gemensamma

marknaden och meddela kommissionen därom — Företag i konkurs — Absolut hinder för verkställighet föreligger inte

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF och artiklarna 2 och 4 i kommissionens beslut 2010/359/EG av den 28 oktober 2009 om det statliga stöd C 59/07 (f.d. N 127/06 och NN 13/06) som Italien har genomfört till förmån för Ixfin SpA genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från Ixfin SpA återkräva det stöd som enligt artikel 1 i nämnda beslut är olagligt och oförenligt med den inre marknaden, och inte inom den föreskrivna fristen lämna de uppgifter som anges i artikel 4 i beslutet till Europeiska kommissionen.

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 287, 22.9.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad — Bulgarien) — förfarande som inletts av Siegfried János Schneider

(Mål C-386/12) (¹)

(Domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Fysiska personers rättsskapacitet och rättshandlingsförmåga — Exklusiv behörighet om talan avser sakrätt i fast egendom — Räckvidd — Frivillig rättsvård rörande rättigheter för en person ställd under förvaltare i en medlemsstat att förfoga över sin fasta egendom i en annan medlemsstat)

(2013/C 344/61)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Siegfried János Schneider

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Sofiyski gradski sad — Tolkning av artikel 22.1 i rådets förordning (EG) 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Fysisk person vars rättshandlingsförmåga delvis begränsats enligt lagstiftningen i sin medlemsstat — Ansökan av denna person i en annan medlemsstat, med godkännande av sin förvaltare, att sälja en fastighet som han har ärvt i den medlemsstaten — Behörighet för domstol i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen — Tillämpligheten av artikel 22.1 i förordning (EG) nr 44/2001 på förfaranden för frivillig rättsvård

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område och särskilt artikel 22.1 i förordningen, ska tolkas så, att den inte är tillämplig på ett förfarande för frivillig rättsvård, som har inletts av en medborgare i en medlemsstat, som enligt lagstiftningen i denna stat delvis har förlorat sin rättshandlingsförmåga genom att vara ställd under förvaltare, som i en domstol i en annan medlemsstat, ansöker om tillstånd att få sälja den andel som han äger i fast egendom belägen i sistnämnda medlemsstat, eftersom ett sådant förfarande avser "fysiska personers rättskapacitet eller rätts-handlingsförmåga" i den mening som avses i artikel 1.2 a i förordningen, vilket inte omfattas av förordningens materiella tillämpningsområde.

(¹) EUT C 311 av den 13.10.2012

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Conseil national de l'ordre des médecins mot Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Mål C-492/12) (¹)

(Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 2005/36/EG — Erkännande av yrkeskvalifikationer — Tandläkaryrket — Särdrag och skillnader i förhållande till läkaryrket — Gemensam utbildning)

(2013/C 344/62)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Conseil national de l'ordre des médecins

Motparter: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

ytterligare deltagare i rättegången: Conseil national des chirurgiens-dentistes

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État (Frankrike) — Tolkning av artikel 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22) — Tandläkaryrkets specifika och särskiljande drag i förhållande till läkaryrket — Huruvida en nationell lagstiftning som inrättar en universitetsutbildning som är gemensam för tandläkarutbildningen och läkarutbildningen är tillåten — Huruvida en lagstiftning som innebär att läkare och tandläkare utövar samma specialistkompetens är tillåten

Domslut

1. a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008, ska tolkas på så sätt att det inte utgör hinder för en medlemsstat att inrätta en specialistläkarutbildning eller en utbildning till specialisttandläkare, vars benämning inte motsvarar de benämningar som anges med avseende på den medlemsstaten i bilaga V till det direktivet. En sådan specialistutbildning får riktas såväl till dem som endast har fullgjort den grundläggande läkarutbildningen som till dem som med godkända resultat endast har fullgjort den grundläggande tandläkarutbildningen.

b) Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera

— att nämnda specialistutbildning — i den mån som den inte uppfyller de krav som uppställs i artiklarna 24 eller 34 i det direktivet beträffande den grundläggande läkarutbildningen och den grundläggande tandläkarutbildningen — inte utmynnar i ett utfärdande av ett bevis på formella kvalifikationer som läkare som fullgjort grundutbildningen eller ett bevis på formella kvalifikationer som tandläkare som fullgjort grundutbildningen, och

— att det utbildningsbevis som utfärdas efter det att nämnda specialistutbildning fullgjorts inte ger sådana personer rätt att utöva läkaryrket och tandläkaryrket som inte innehar bevis på formella kvalifikationer som läkare med grundutbildning respektive bevis på formella kvalifikationer som tandläkare med grundutbildning.

2. Direktiv 2005/36 i dess lydelse enligt förordning nr 1137/2008 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för att medicinska ämnen ingår i en utbildning till specialisttandläkare.

(¹) EUT C 26, 26.01.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Guido Strack

(Mål C-579/12 RX II P) (¹)

(Omprövning av domen i mål T-268/11 P — Personalmål — Beslut av kommissionen att neka överföring av semesterdagar som en tjänsteman inte har kunnat ta ut under referensperioden på grund av långvarig sjukskrivning — Artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen — Artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 7 — Rätt till årlig betald semester — Princip i unionens sociala regelverk — Artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten har undergrävt)

(2013/C 344/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen

Övrig part i målet: Guido Strack

Saken

Omprövning av dom meddelad av Europeiska unionens tribunal den 8 november 2012 i mål T-268/11 P, kommissionen mot Strack

Domslut

1. Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal (avdelningen för överklaganden) den 8 november 2012 i mål T-268/11 P, kommissionen mot Strack, undergräver enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten genom att tribunalen, i egenskap av överrätt och i strid med rätten till årlig betald semester, såsom den tolkats i praxis från Europeiska unionens domstol och såsom en princip i unionens sociala regelverk, vilken även är uttryckligen stadfäst i artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som bland annat avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, har tolkat:

— artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen så, att den inte omfattar de krav avseende arbetstidens förläggning som uppställs i direktiv 2003/88, och särskilt årlig betald semester, och,

— därefter, artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna så, att den innebär att rätten att överföra årlig semester utöver den begränsning som fastställs i denna bestämmelse endast kan medges om tjänstemannen inte har kunnat ta ut dagarna på grund av tjänstens krav.

2. Nämda dom från Europeiska unionens tribunal upphävs.

3. Europeiska kommissionens överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 15 mars 2011 i mål F-120/07, Strack mot kommissionen, ogillas.

4. Europeiska kommissionen ska ersätta Guido Stracks rättegångskostnader för såväl detta omprövningsförfarande som för förfarandet vid Europeiska unionens tribunal.

5. Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen ska bära sina respektive rättegångskostnader för omprövningsförfarandet.

6. Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader för förfarandet vid Europeiska unionens tribunal.

(¹) EUT C 71, 09.03.2013.

Domstolens beslut av den 5 september 2013 — ClientEarth mot Europeiska unionens råd, Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige

(Mål C-573/11 P) (¹)

(Överklagande — Artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol — Företrädande genom en advokat som saknar ställning som tredje man — Uppenbart att talan om ogiltigförklaring ska avvisas — Uppenbart att grunderna för överklagandet saknar stöd)

(2013/C 344/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Client Earth (ombud: P. Kirch, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: C. Fekete och B. Driessen), Konungariket Danmark, Republiken Finland och Konungariket Sverige

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelat den 6 september 2011 i mål T-452/10, ClientEarth mot rådet, i vilken tribunalen avvisade en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 26 juli 2010 att inte låta sökanden få fullständig tillgång till yttrande från rådets rättstjänst (handling nr 6865/09), angående ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, då det var uppenbart att det saknades anledning att döma i saken — Företrädande genom en advokat som saknar ställning som tredje man

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.

2. ClientEarth ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 39, 11.2.2012.

Domstolens beslut av den 3 september 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo mot Europeiska kommissionen

(Mål C-34/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Skadeståndstalan — Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet — Omnämmanden som förorsakat tredje företag skada — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och att det delvis är ogrundat)

(2013/C 344/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (ombud: W. Viscardini och G. Donà, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan och F. Ruggeri Laderchi, avvocato)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 8 november 2011 i mål T-88/09, Idromacchine m.fl. mot kommissionen. Genom denna dom ogillade tribunalen delvis en talan om skadestånd avseende den skada som påstås ha vållats genom publiceringen i *Europeiska unionens officiella tidning* av oriktiga uppgifter, vilka bland annat medfört skada för Idromacchines anseende och rykte, i kommissionens beslut K(2002) 5426 slutligt av den 30 december 2004 — Statligt stöd — Italien — Förlängning av den treåriga leveransfristen för ett kemikalietankfartyg — Uppmaning enligt artikel 88.2 [EG] att inkomma med synpunkter — Omsorgsplikt — Åsidosättande av rätten till försvar — Motivering saknas

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Idromacchine SpA, Alessandro Capuzzo och Roberto Capuzzo ska solidariskt ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 89, 24.3.2012.

Talan väckt den 26 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-356/13)

(2013/C 344/66)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 3 i rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ⁽¹⁾ i förening med dess bilaga 1 genom att inte i tillräcklig mån förteckna vatten som kan omfattas av föroreningar i form av nitrater som härrör från jordbruket och genom att inte i tillräcklig mån ha angett de känsliga områdena,
- fastställa att Republiken Polen har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5 i direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket, i förening med bilaga 2 punkt A2 och bilaga 3 punkterna 1.1 och 1.3 till detta direktiv, genom att anta handlingsprogram i den mening som avses i artikel 5 i nämnda direktiv, vilka inte i tillräcklig mån anger särskilt känsliga områden och vilka innehåller åtgärder som inte uppfyller kraven enligt nämnda bilaga 2 punkt A2 och bilaga 3 punkt 1.1 och 1.3,
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen var skyldig att ha genomfört direktiv 91/676/EEG och de skyldigheter som följer av detta vid tidpunkten för dess anslutning till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

⁽¹⁾ EGT L 375, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192–198

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéltábla (Ungern) den 29 juli 2013 — Ilona Baradics m.fl. mot QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

(Mål C-430/13)

(2013/C 344/67)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítéltábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, Lászlóné György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsanett Hideg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, Dr. László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Kőrösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zsolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zsolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László román, Zsolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, Dr. Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szőke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi och Mónika Veress

Motparter: QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelpe och Magyar Állam

Tolkningsfrågor

1. Har den nationella lagstiftaren på vederbörligt sätt följt bestämmelserna i artiklarna 7 och 9 i [direktiv 90/314/EEG], ⁽¹⁾ det vill säga säkerställt ett effektivt skydd för enskilda i händelse av att arrangörer eller återförsäljare av resor försätts i konkurs eller kommer på obestånd, genom att föreskriva att beloppet avseende den ekonomiska säkerhet som ställs av arrangören eller återförsäljaren av resor ska anpassas till en viss procentandel av de nettointäkter som beräknas inflyta vid försäljningen av resepaketet eller till ett visst minimibelopp?
2. Om det konstateras att staten har gjort sig skyldig till en överträdelse, är överträdelsen då tillräckligt klar för att det ska kunna slås fast att skadeståndsansvar har uppkommit?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 2 augusti 2013 — Croce Amica One Italia Srl mot Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Mål C-440/13)

(2013/C 344/68)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Croce Amica One Italia Srl

Motpart: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Tolkningsfrågor

1. Är det förenligt med gemenskapsrätten att en upphandlande myndighet, när den utövar sin behörighet enligt artikel 21 quinques i lag 241/1990 att återkalla en tilldelning av ett offentligt kontrakt, kan välja att avstå från att slutligt tilldela kontraktet enbart på den grunden att den rättsliga företrädaren för det bolag som preliminärt tilldelats kontraktet är föremål för en brottsutredning?
2. Är det förenligt med gemenskapsrätten att göra avsteg från principen att straffrättsligt ansvar ska vara slutligt fastställt, som denna princip uttrycks i artikel 45 i direktiv 2004/18/EG, ⁽¹⁾ av administrativa lämplighetsskäl hänförliga till förvaltningsmyndighetens ansvarsområde?

3. Är det förenligt med gemenskapsrätten att göra avsteg från principen att straffrättsligt ansvar ska vara slutligt fastställt, som denna princip uttrycks i artikel 45 i direktiv 2004/18/EG, för det fall att den pågående brottsutredningen rör brott som har samband med det upphandlingsförfarande som är föremål för det beslut som fattades efter omprövning ex officio?
4. Är det förenligt med gemenskapsrätten att de beslut som en upphandlande myndighet har fattat angående offentlig upphandling kan överprövas fullt ut av den nationella förvaltningsdomstolen, vid utövandet av den behörighet som denna domstol tillerkänts på området offentlig upphandling, även om prövningen avser anbudets tillförlitlighet och lämplighet och således går utöver en prövning av enbart huruvida besluten är uppenbart ologiska, osakliga eller bristfälligt motiverade eller innehåller fel avseende de faktiska omständigheterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Österrike) den 7 augusti 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH mot Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Mål C-443/12)

(2013/C 344/69)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Svarande: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1 i förordning (EU) nr 1086/2011 ⁽¹⁾ om ändring av förordning (EG) nr 2073/2005 tolkas så, att färskt fjäderfäkött ska uppfylla det mikrobiologiska kriterium som anges i rad 1.28 i kapitel 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2073/2005 ⁽²⁾ i alla skeden av distributionen?
2. Omfattas även livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i ett led i distributionskedjan för livsmedel av förordning (EG) nr 2073/2005 i dess helhet?

3. Ska det mikrobiologiska kriterium som anges i rad 1.28 i kapitel 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2073/2005 även iakttas i varje led i distributionskedjan av livsmedelsföretagare som inte deltar i produktionen (endast distributionskedjan)?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1086/2011 av den 27 oktober 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 vad gäller salmonella i färskt fjäderfäkött (EUT L 281, s. 7)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, s. 1)

Överklagande ingett den 6 augusti 2013 av Voss of Norway ASA av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 28 maj 2013 i mål T-178/11, Voss of Norway ASA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-445/13)

(2013/C 344/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Voss of Norway ASA (ombud: F. Jacobacci och B. La Tella, avvocati)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 28 maj 2013 i mål T-178/11,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Voss of Norway ASA (Voss) yrkar att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 28 maj 2013 i mål T-178/11 (den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Voss talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 12 januari 2011 (ärende R 785/2010-1) i vilket överklagandenämnden biföll den ansökan om ogiltighetsförklaring som ingetts av Nordic Spirit av det gemenskapsfigurmärke som registrerats av Voss den 3 december 2004.

Överklagandet bygger på följande grunder:

Första grunden. Tribunalen beaktade inte Voss andra grund i första instans, att överklagandenämnden kastat om bevisbördan

Tribunalen undersökte inte huruvida överklagandenämnden gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser bevisbördan. Denna grund är oberoende av varumärkesrätt. Denna princip om omvänd bevisbörda, vilken strider mot allmänna rättsprinciper, kan bli en del av relevant rättspraxis. Av enbart detta skäl skulle överklagandenämndens beslut ha ogiltigförklarats och den överklagade domen upphävas.

Andra grunden: Tribunalen gjorde fel vad avser bevisbördan

Tribunalen flyttade bevisbördan, som enbart vilade på Nordic Spirit AB i egenskap av den part som invänt mot registreringen, till Voss som ålades att framlägga bevis på att figurmärket hade särskiljningsförmåga. Tribunalen hänvisade härvid till rättspraxis om varumärken och icke registrerade varumärken som inte var föremål för en giltighetspresumtion, vilket Voss gemenskapsfigurmärke är. Detta utgör ett klart åsidosättande av reglerna om en rättvis rättegång, artikel 99 i varumärkesförordningen ⁽¹⁾ och regel 37 i genomförandeförordningen ⁽²⁾, vilket i sig är tillräckligt för att det överklagade beslutet ska ogiltigförklarats.

Tredje grunden: Åsidosättande av branschpraxis och sedvänja som utgör ett åsidosättande av artikel 7.1 b i varumärkesförordningen

Tribunalen angav i punkt 45 i den överklagade domen att det är nödvändigt att pröva huruvida det omtvistade figurmärket skiljer sig från branschpraxis och sedvänja. En analys av huruvida ett tredimensionellt figurmärke har särskiljningsförmåga ska således göras i första hand utifrån branschpraxis för att avgöra om ett visst tredimensionellt figurmärke kan särskiljas från andra företags varumärken av omsättningskretsen.

Tribunalen gjorde emellertid inte en välgrundad definition av denna praxis inom dryckesbranschen. De uppgifter som tribunalen angav är fel i sak (hänvisningen till en obefintlig cylindrisk del) och så vaga och allmänt hållna att ingen flaska avsedd för drycker skulle kunna anses ha särskiljningsförmåga (inte ens den berömda Coca-Cola-flaskan, om den skulle vara föremål för en ansökan om ogiltighetsförklaring). Invändningsenheten gjorde däremot en riktig bedömning av branschpraxis.

Vidare angav överklagandenämnden i beslut av den 1 februari 2012 (ärende R 2465/2011-2) (Freixenet mot harmoniseringsbyrån) i punkt 36 att "varken granskaren eller nämnden har tidigare framlagt handlingar som utvisar hur marknaden såg

ut vid tidpunkten för ansökan, **och identifierade inte eller angav exempel på identiska eller liknande flaskor som var föremål för användning innan detta datum, vilket är tillräckligt för att överklagandet ska bifallas**". Tribunalen åsidosatte således artikel 7.1 b i varumärkesförordningen genom att inte ange konkreta exempel på branschpraxis.

Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning vad gäller prövningen av huruvida Voss varumärke i form av en flaska hade särskiljningsförmåga — Åsidosättande av artikel 7.1 b i varumärkesförordningen

Det framgår av tillämplig rättspraxis avseende särskiljningsförmåga att ett varumärke måste bedömas i sin helhet och att bedömningen av dess delar endast tjänar till att underlätta helhetsbedömningen, men kan inte ersätta denna. Tribunalen prövade i den överklagade domen endast de olika delarna men gjorde ingen helhetsbedömning av varumärket.

Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning vid sin prövning av huruvida varumärket hade särskiljningsförmåga, då den inte bedömde helhetsintrycket av varumärket, vilket den skulle ha gjort, utan delade upp varumärket i delar som var och en uppvisade viss originalitet.

Femte grunden: Allvarlig missuppfattning av bevisningen när den tredimensionella formen jämfördes med en tvådimensionell del och när branschpraxis skulle fastställas

De båda konstaterandena "De flesta flaskor på marknaden har en cylindrisk del" och "flaskor har alla former och storlekar" var klart oriktiga men upprepades ändå uttryckligen eller underförstått av tribunalen för att ogilla talan om ogiltigförklaring av överklagandenämndens beslut, vilket utgör felaktig rättstillämpning. Tribunalen missuppfattade således bevisen och de faktiska omständigheterna.

Sjätte grunden: Tribunalens dom gör det i allt väsentligt omöjligt att registrera ett tredimensionellt gemenskapsvarumärke, vilket strider mot artikel 7.1 b i varumärkesförordningen

Följden av tribunalens resonemang är att det blir i princip omöjligt för en förpackning att ha särskiljningsförmåga för såväl helheten som dess delar på samma gång. Detta leder till att i praktiken kommer ingen förpackning att kunna klara det test för särskiljningsförmåga som tribunalen angav i den överklagade domen och strider mot syftet med varumärkesförordningen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1, svensk specialutgåva, område 17, volym 2 s. 3), vilken ersatts av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 303, s.1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 12 augusti 2013 — Gigaset AG mot SKW Stahl-Metallurgie GmbH och SKW Stahl-Metallurgie Holding AG.

(Mål C-451/13)

(2013/C 344/71)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gigaset AG

Motparter: SKW Stahl-Metallurgie GmbH och SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

Tolkningsfrågor

1. Är kommissionen i ett beslut genom vilket flera fysiska eller juridiska personer solidariskt åläggs böter på grund av ett åsidosättande av artikel 101 FEUF även skyldig att uttömma de reglerade frågan hur böterna ska delas upp internt mellan de enskilda solidariskt betalningsansvariga gäldenärerna?

2. Om fråga 1 besvaras jakande:

a) Ska ett beslut från kommissionen som saknar ett uttryckligt föreläggande tolkas så, att de solidariskt betalningsansvariga gäldenärerna i det inbördes förhållandet ska erlägga böterna i lika delar?

b) Om den första frågan besvaras nekande:

Kan medlemsstaternas domstolar fylla ut en lucka i beslutet som uppkommer när kommissionen har underlåtit att fastställa den inbördes fördelningen av böterna utan att det krävs något kompletterande beslut från kommissionen?

3. Om fråga 1 besvaras nekande eller fråga 2 b besvaras jakande:

Uppställs det krav i unionsrätten med avseende på den inbördes fördelningen av böterna mellan de solidariskt betalningsansvariga gäldenärerna?

4. Om fråga 1 eller fråga 3 besvaras jakande:

Kan en solidariskt betalningsansvarig gäldenär som helt eller delvis har betalat böterna kräva kompensation redan innan ett slutgiltigt beslut har fattats om bötesföreläggandet har överklagats?

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 12 augusti 2013 — Newby Foods Ltd mot Food Standards Agency

(Mål C-453/13)

(2013/C 344/72)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Newby Foods Ltd

Motpart: Food Standards Agency

Tolkningsfrågor

1. Avses med orden "muskelfiberstrukturen försvinner eller förändras" i punkt 1.14 i bilaga I till förordning nr 853/2004 ⁽¹⁾ "varje förlust eller förändring av muskelfiberstruktur" som kan uppfattas med normal mikroskopteknik? (Samma ord återfinns också i artikel 3 n i förordning (EG) nr 999/2001 ⁽²⁾), i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 1923/2006 ⁽³⁾).
2. Kan en köttprodukt klassificeras som köttberedning i den mening som avses i punkt 1.15 i bilaga I när det har förekommit en viss förändring eller förlust av produktens muskelfiberstruktur som kan uppfattas med normal mikroskopteknik?
3. Om fråga 1 ska besvaras nekande och fråga 2 ska besvaras jakande, är den grad av förlust eller förändring av muskelfiberstrukturen som gör att köttprodukten ska klassificeras som maskinurbenat kött enligt punkt 1.14 i bilaga I samma grad av förlust eller förändring som innebär att de egenskaper som är karakteristiska för färskt kött tas bort i den mening som avses i punkt 1.15?
4. Hur mycket ska de egenskaper som är karakteristiska för färskt kött ha minskats för de ska anses ha tagits bort i enlighet med punkt 1.15?
5. Om fråga 1 ska besvaras nekande men fråga 3 också ska besvaras nekande
 - a) vilken grad av förändring av muskelfiberstrukturen krävs för att produkten i fråga ska klassificeras som maskinurbenat kött?

- b) vilka kriterier ska de nationella domstolarna tillämpa för att fastställa huruvida köttets muskelfiberstruktur har förändrats i denna grad?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, s. 55).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, s. 1).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1923/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EUT L 404, s. 1).

Överklagande ingett den 12 augusti 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 maj 2013 i mål T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-457/13 P)

(2013/C 344/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Marcoulli och K. Shelby)

Övriga parter i målet: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Confederazione Cooperative Italiane

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i sin helhet,
- slutligt avgöra målen T-454/10 och T-482/11 och slå fast att talan inte kan tas upp till sakprövning eller ogilla talan,
- förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

För det fall domstolen inte skulle upphäva tribunalens dom, yrkar klaganden att domstolen ska

- slå fast att verkningarna av artikel 52.2a andra stycket i förordning nr 1580/2007 ⁽¹⁾ och artikel 50.3 i genomförandeförordning nr 543/2011 ⁽²⁾ liksom av artikel 60.7 i den sistnämnda förordningen ska bestå, vad avser de betalningar till producentorganisationer som gjorts enligt dessa bestämmelser till och med den 15 oktober det år domstolen meddelar dom eller ett senare datum som domstolen finner lämpligt när det gäller betalningar som rör verksamhetsprogram som godkänts före den 30 maj 2013.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att domstolen ska upphäva den överklagade domen och slå fast att talan i målen T-454/10 och T-482/11 inte kan tas upp till sakprövning eller ogilla talan i dessa mål, samt förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i första instans samt i målet om överklagande.

Överklagandet rör sökandenas talan om ogiltigförklaring av (i) artikel 52.2a i och bilaga VIII till kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 och (ii) artiklarna 50.3 och 60.7 i kommissionens förordning nr 543/11.

Sökandena i första instans var frukt och grönsaksproducenter som gjorde gällande att nämnda bestämmelser indirekt medgav unionsfinansiering av viss bearbetningsverksamhet som utfördes av producentorganisationer.

Tribunalen fann att talan kunde tas upp till sakprövning. Tribunalen fann att beviljande av stöd till producentorganisationer vars produkter antingen bearbetades av organisationen själv eller av en tredje part för dess räkning innebar att stöd gavs till bearbetningsverksamhet som inte omfattades av tillämpningsområdet för enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden⁽³⁾. Tribunalen fann vidare att kommissionen inte hade rätt att ge stöd som innebar en diskriminering till nackdel för de producenter som inte tillhör en producentorganisation och till fördel för producentorganisationer i den utstäckning dessa bedriver bearbetningsverksamhet.

Kommissionen gör gällande att tribunalen härvid gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i tre avseenden.

För det första gör kommissionen gällande att tribunalen felaktigt slog fast att talan kunde tas upp till sakprövning. Kommissionen anser att de aktuella bestämmelserna var allmänt hållna och krävde införlivandebestämmelser i medlemsstaterna för att vara rättsligt bindande. Tribunalen gjorde vidare fel när den fann att sökandena var direkt berörda av bestämmelserna. Tribunalen fann, för att komma till denna slutsats, att sökandena befann sig i samma ställning som konkurrenterna till mottagare av statligt stöd. Detta var enligt kommissionen en oriktig slutsats.

Kommissionen gör i sak gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden och särskilt att den inte i tillräcklig utsträckning beaktade det utrymme för skönsmåssig bedömning som rådet gett kommissionen för att anta genomförandebestämmelser till enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.

Kommissionen hävdar slutligen att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av icke-diskrimineringsprincipen när den fann att den var tillämplig på stöd enligt enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden.

För det fall domstolen skulle ogilla överklagandet yrkar kommissionen att domstolen med stöd av artikel 264 FEUF ska slå fast att domen endast ska ha verkan från den 15 oktober det år då dom meddelas. Kommissionens yrkande i detta avseende syftar till att säkerställa att samtliga producentorganisationer ska påverkas lika och att domen inte ska medföra otillbörliga negativa effekter för sådana organisationer.

- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, s. 1)
- ⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, s. 1)
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 augusti 2013 — Andreas Grund, i egenskap av konkursförvaltare för SR-Tronic GmbH, m.fl. mot Nintendo Co. Ltd och Nintendo of America Inc.

(Mål C-458/13)

(2013/C 344/74)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andreas Grund, i egenskap av konkursförvaltare för SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Motparter: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Tolkningsfråga

Utgör artikel 1.2 a i direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾ hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse som ska införliva artikel 6.2 i direktiv 2001/29/EG med nationell rätt — i detta fall 95a § punkt 3 i lagen om upphovsrätt och närstående rättigheter (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte) — om den aktuella tekniska åtgärden inte bara skyddar verk och andra alster, utan även datorprogram?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 19 augusti 2013 — Milica Široká mot Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Mål C-459/13)

(2013/C 344/75)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milica Široká

Motpart: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas enligt den europeiska juridiska traditionen att varje rättsinnehavare enligt denna artikel har rätt att själv bestämma om han eller hon vill ha tillgång eller inte till förebyggande hälsovård och medicinsk vård, oberoende av de villkor som fastställs i nationell lagstiftning eller enligt nationella förfaranden? Eller ska nämnda bestämmelse tolkas så, att det allmänna intresset av att det säkerställs en hög hälsoskyddsnivå för de europeiska medborgarna inte medger att en enskild gör ett sådant val?
2. Ska artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt punkterna 1 och 4 c, tolkas så att det syfte som unionen eftersträvar och som bland annat består i att förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för den fysiska och mentala hälsan inte medger att en europeisk medborgare vägrar en så kallad obligatorisk vaccinering, då vederbörande härigenom skulle utgöra ett hot mot folkhälsan?

3. Ska föräldrarnas ansvar — i den mening som avses i artikel 33 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna jämförd med artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen som bland annat gäller den harmoniserande principen om gemensamma konstitutionella traditioner — att självständigt säkerställa sina barns omvårdnad anses väga tyngre än det allmänna intresset av hälsoskydd?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 augusti 2013 — Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd mot Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Mål C-463/13)

(2013/C 344/76)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd

Motpart: Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i domen av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-72/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna i det fall upphandlingen har utlysts för att rätta till den rättsstridiga uteslutningen av aktörer från att delta i upphandlingar?
2. Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i samma dom av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-71/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att behovet av att anpassa systemet genom att ange samma förfallodatum för alla koncessioner ska anses utgöra ett berättigat skäl för att de koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna?

Överklagande ingett den 28 augusti 2013 av MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 27 juni 2013 i mål T-367/12, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-468/13 P)

(2013/C 344/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (ombud: advokat K. Szamosi)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 27 juni 2013 i mål T-367/12 och ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 30 maj 2012 (ärende R 2532/2011-2) så att intervenientens talan avvisas och att avvisningen av intervenientens invändning upprätthålls, eller
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande följande

- Tribunalens bedömning att klagandens argument vid harmoniseringsbyrån inte kunde godtas saknar för det första relevans och är för det andra omotiverad och felaktig. Tribunalen har därför åsidosatt artikel 44 i rättegångsreglerna och artikel 21 i domstolens stadga.
- Det fanns varken anledning eller rättsligt stöd för att bortse från den bevisning som klaganden förebrog vid tribunalen. Tribunalen åsidosatte därför artikel 65.2 i förordningen om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ och artikel 135.4 i rättegångsreglerna vid bedömningen att klagandens bevisning inte kunde godtas.
- Tribunalen åsidosatte förordningen om gemenskapsvarumärken när den fastställde omsättningskretsen och dess relevans vid prövningen av risken för förväxling.

— Tribunalen åsidosatte förordningen om gemenskapsvarumärken och gällande rättspraxis vid bedömningen att de aktuella tjänsterna ska anses vara identiska.

— Tribunalen gjorde inte en tydlig och separat bedömning i visuellt, fonetiskt och begreppsmässigt hänseende, och utredde inte de relevanta omständigheterna i målet mot bakgrund av den bedömningen. Tribunalen har därmed åsidosatt förordningen om gemenskapsvarumärken.

— Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att godta överklagandenämndens bedömning att det finns en risk för förväxling mellan intervenientens tidigare varumärken och klagandens ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) Nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 2 september 2013 — Peter Link mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-471/13)

(2013/C 344/78)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Link

Motpart: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

1. Föreligger rätt till kompensation i analogi med artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) 261/2004⁽¹⁾ också när den av passagerarna ursprungligen bokade flygningen ankommer mer än tre timmar försent, men passagerarna — när avgången redan är kraftigt försenad — frivilligt och på egen hand samt på egen bekostnad har bokat platser på ett ersättningsflyg, tillhörande ett annat lufttrafikföretag, och därför inte var med på den ursprungligen bokade flygningen, varvid passagerarna med ersättningsflyget anlände till den flygplats som den ursprungliga bokningen gällde mer än tre timmar efter det att den sistnämnda flygningen skulle ha anlänt?

2. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande: Har det avgörande betydelse för rätten till kompensation i analogi med artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) 261/2004 att det frivilliga och på egen hand fattade beslutet att boka ett ersättningsflyg med ett annat lufttrafikföretag togs vid en tidpunkt då förseningen uppgick till åtminstone fem timmar enligt artiklarna 6.1 c iii och 8.1 a i förordning (EG) 261/2004?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 5 september 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer mot Hans Angerer

(Mål C-477/13)

(2013/C 344/79)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Motpart: Hans Angerer

Tolkningsfrågor

1. a) Ska med "specifik och exceptionell anledning" i den mening som avses i artikel 10 i direktivet ⁽¹⁾ förstås de olika fall som anges i artikel 10 a–g, eller krävs det utöver de omständigheter som anges där en "specifik och exceptionell anledning" till att sökanden inte uppfyller villkoren i kapitel II och III i avdelning III i direktivet?
- b) Om situationen är den sistnämnda, av vilken art måste då en "specifik och exceptionell anledning" vara? Måste det vara fråga om personliga grunder — såsom något som avser den enskildes bakgrund — för varför invandraren undantagsvis inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande av dennes utbildning enligt kapitel III i avdelning III i direktivet?
2. a) Förutsätter begreppet arkitekt i den mening som avses i artikel 10 c i direktivet att invandraren i ursprungsmedlemsstaten även — utöver tekniska arbetsuppgifter som planering, tillsyn och utförande av byggverksamhet — har eller utifrån sin utbildning kunde ha haft konstnärliga-gestaltande uppgifter eller uppgifter som avser stadsplanering, ekonomi eventuellt kulturmiljövård, och i så fall i vilken utsträckning?

- b) Förutsätter begreppet arkitekt i den mening som avses i artikel 10 c i direktivet att invandraren har en högskoleutbildning som huvudsakligen är inriktad på arkitektur i den bemärkelsen att den utöver tekniska frågor som planering, tillsyn och utförande av byggverksamhet även omfattar konstnärliga-gestaltande uppgifter och uppgifter som avser stadsplanering, ekonomi och eventuellt kulturmiljövård, och i så fall i vilken utsträckning?

- c) i) Beror svaren på frågorna a och b på hur yrkestiteln arkitekt vanligtvis används i andra medlemsstater (artikel 48.1 i direktivet), eller
- ii) räcker det att fastställa hur yrkestiteln arkitekt vanligtvis används i ursprungsmedlemsstaten och i den mottagande medlemsstaten, eller
- iii) kan det spektrum av verksamheter som vanligtvis är förbundet med yrkestiteln arkitekt i Europeiska unionen utläsas av artikel 46.1 andra stycket i direktivet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

Talan väckt den 6 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-479/13)

(2013/C 344/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och C. Soulay)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96 och 98 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ jämförda med bilagorna II och III till direktivet och dess genomförandeförordning ⁽²⁾ genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på digitala böcker (eller e-böcker), och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar kommissionen en enda grund, nämligen att de nationella bestämmelserna om att leverans av e-böcker ska omfattas av en reducerad mervärdesskattesats på 7 procent från och med den 1 januari 2012, och därefter på 5,5 procent från och med den 1 januari 2013, strider mot mervärdesskattedirektivet.

Kommissionen anför att det framgår av artikel 98.2 första stycket i mervärdesskattedirektivet att de reducerade skattesatserna endast får tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i de kategorier som anges i bilaga III. I kategori 6 i bilaga III till direktivet anges dock inte att leveransen av digitala böcker som en sådan leverans som kan komma i fråga för reducerad mervärdesskattesats. Kommissionen drar härav slutsatsen att leveransen av e-böcker ska omfattas av den normala mervärdesskattesatsen i enlighet med artikel 96 i mervärdesskattedirektivet. Detta bekräftas enligt kommissionen dessutom av artikel 98.2 andra stycket, där det uttryckligen anges att de reducerade skattesatserna inte får tillämpas på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. Slutligen anför kommissionen till stöd för sin talan att mervärdesskattekommittén den 9 februari 2011 enhälligt antog riktlinjer enligt vilka de reducerade skattesatserna inte är tillämpliga på leverans av digitala böcker.

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

(²) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för mervärdesskattedirektivet (EUT L 77, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Targovishtki okrazhen sad (Bulgarien) den 9 september 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS mot Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, konkursförvaltaren för Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

(Mål C-488/13)

(2013/C 344/81)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Targovishtki okrazhen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Borgenärer i insolvensförfarandet: Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD och Siyk Faundeyshan LLS

Företag på obestånd: Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, konkursförvaltaren för Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

Tolkningsfrågor

1. Hur ska kriteriet att den penningfordran som ska fullgöras ska vara obestridd i skäl 6 och artikel 1 i förordningen tolkas?

2. När lagstiftningen i en medlemsstat, i vilken en penningfordran ska verkställas, inte anger huruvida ett betalningsföreläggande avseende en penningfordran är användbart i ett insolvensförfarande, vilket har inletts mot en person vars tillgångar berörs av föreläggandet, ska det undantag som föreskrivs i artikel 2.2 b i förordningen då tolkas snävt och endast anses omfatta bestridda penningfordringar som ska verkställas, eller omfattar undantaget även obestridda penningfordringar som ska verkställas?

3. Ska artikel 2.2 b i förordningen, enligt vilken förordningen inte är tillämplig på konkurs, ackord och liknande förfaranden, tolkas så, att undantaget endast gäller inledandet av nämnda förfaranden, eller gäller undantaget förfarandets hela förlopp enligt den berörda medlemsstatens bestämmelser om olika stadier och delar av förfarandet?

4. Får en domstol i en medlemsstat, enligt doktrinen om gemenskapsrättens företräde och när lagstiftningen i nämnda medlemsstat — i vilken ett insolvensförfarande har inletts mot en person vars tillgångar berörs av verkställandet — innehåller en lucka, med stöd av skäl 10 och artikel 26 i förordningen medelst tolkning döma på ett sätt som avviker från och strider mot förordningens grundläggande principer?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 13 september 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-491/13)

(2013/C 344/82)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Mohamed Ali Ben Alaya

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfråga

Ger rådets direktiv 2004/114/EG ⁽¹⁾ av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete upphov till en bindande rätt att beviljas visum för studier och ett därtill knutet uppehållstillstånd enligt artikel 12 i samma direktiv, när villkoren för inresa och vistelse, det vill säga villkoren i artiklarna 6 och 7, är uppfyllda och det inte finns någon grund för avslag enligt artikel 6.1 d i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 375, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 13 september 2013 — "Traum" mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika" — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Mål C-492/13)

(2013/C 344/83)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Traum" EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika" — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Tolkningsfrågor

1. Är villkoret för undantag från skatteplikt enligt artikel 138.1 i direktivet uppfyllt och föreligger inte något undantag enligt artikel 139.1 andra stycket i direktivet i ett fall som det förevarande, där det fastställts att uppgiften om att förvärva av en vara inte var en "enligt ZDDS registrerad person" infördes i unionens datasystem efter det att leveransen skett, men där klaganden uppger sig ha bevisat att vederbörande iakttog tillräcklig aktsamhet genom att begära upplysningar från detta system, vilket inte dokumenterats? Den sent införda uppgiften om egenskapen av en "enligt ZDDS avregistrerad person" framgår av utskrifter/uppgifter från skattemyndigheterna?
2. Åsidosätts principerna om skatteneutralitet, proportionalitet och skydd för berättigade förväntningar genom en förvaltningspraxis och en rättspraxis som innebär att säljaren (avsändaren enligt fraktavtalet) är skyldig att kontrollera att förvärvarens underskrift är äkta och att utreda frågan om

denna härrör från en person som företräder bolaget — köparen — från en anställd med motsvarande ställning eller från en person med fullmakt?

3. Har bestämmelsen i artikel 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt direkt effekt i ett fall som det förevarande, och får den nationella domstolen tillämpa den direkt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Talan väckt den 12 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland

(Mål C-493/13)

(2013/C 344/84)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun, L. Nicolae och L. Naaber-Kivisoo)

Svarande: Republiken Estland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Estland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽¹⁾ genom att det inte — när det gäller ekonomi- och kommunikationsministeriet — varit möjligt att säkerställa den faktiska organisatoriska åtskillnad mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, och

— förplikta Republiken Estland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att ekonomi- och kommunikationsministeriet omfattas av begreppet *nationell regleringsmyndighet* i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) samt att bestämmelserna i artikel 3 i ramdirektivet är tillämpliga på ministeriet, särskilt bestämmelsen om organisatorisk åtskillnad i artikel 3.2.

Kommissionen anser att ekonomi- och kommunikationsministeriet, förutom sin regleringsverksamhet, även ägnar sig åt sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Därmed har någon faktisk organisatorisk åtskillnad inte säkerställts mellan verksamheterna, vilket står i strid med kraven i artikel 3.2 i ramdirektivet.

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 16 september 2013 — Agrooikosystemata EPE mot Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ekonomi- och finansminister), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Minister för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning) och Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (Regionen Thessalia, regionalt organ i Magnesia)

(Mål C-498/13)

(2013/C 344/85)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agrooikosystemata EPE

Motparter: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ekonomi- och finansminister), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Minister för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning) och Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias) (Regionen Thessalia, regionalt organ i Magnesia)

Tolkningsfråga

Är det nödvändigt att vara jordbrukare för att ha rätt att omfattas av det långsiktiga stödprogrammet för att ta jordbruksmark ur bruk, i enlighet med den ordning som införts genom förordning (EEG) nr 2078/92 ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 746/96 ⁽²⁾ eller är det tillräckligt att stå den ekonomiska risken för det företag vars drift man ansvarar för?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 215, s. 85; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 161).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 746/96 av den 24 april 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 2078/92 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 102, s. 19).

Talan väckt den 18 september 2013 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-502/13)

(2013/C 344/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och C. Soulay)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96–99, 110 och 114 d i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾, jämförd med bilagorna II och III i detta direktiv och dess genomförandeförordning ⁽²⁾, genom att tillämpa en mervärdesskattesats på 3 procent på digitala böcker (eller elektroniska böcker), och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört en enda grund till stöd för sin talan om ett åsidosättande av mervärdesskattedirektivet genom nationell lagstiftning som föreskriver en mycket reducerad skattesats på 3 procent, från den 1 januari 2012, på tillhandahållanden av elektroniska böcker.

Enligt kommissionen är tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats inte förenlig med lydelsen av artiklarna 96 och 98 i mervärdesskattedirektivet, då en sådan skattesats endast kan tillämpas på de leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som avses i bilaga III i detta direktiv. En reducerad mervärdesskattesats får inte tillämpas på tillhandahållanden av digitala böcker eftersom dessa inte uttryckligen omnäms i nämnda bilaga. Detta bekräftas förövrigt av lydelsen av artikel 98.2 andra stycket, i vilken det uttryckligen anges att de reducerade skattesatserna inte får tillämpas på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, och av mervärdesskattekommitténs antagande av riktlinjer enligt vilka de reducerade mervärdesskattesatserna inte är tillämpliga på tillhandahållanden av digitala böcker.

Enligt kommissionen omfattas den reducerade skattesatsen på 3 procent (vilken är lägre än den minimisats på 5 procent som anges i artikel 99 i mervärdesskattedirektivet) på tillhandahållanden av digitala böcker varken av det undantag som föreskrivs i artikel 110 i mervärdesskattedirektivet eller är förenlig med artikel 114 i samma direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 23 september 2013 — Levent Redzheb Yumer mot Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna

(Mål C-505/13)

(2013/C 344/87)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Levent Redzheb Yumer

Motpart: Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna

Tolkningsfrågor

1. Är det förenligt med artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, att enbart en kategori personer — fysiska personer som registrerats enligt Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (mervärdesskattelagen) (nedan kallad ZDDS) — inte har någon lagenlig rätt till skattelättnader på området för jordbruksverksamhet?
2. Är det förenligt med artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, att det föreskrivs olika skattesatser för samma typ av verksamhet beroende på vilken rättslig form verksamheten bedrivs i och på om det skett någon registrering enligt ZDDS?
3. Utgör rättssäkerhets-, effektivitets- och proportionalitetsprinciperna hinder mot införandet av nationella bestämmelser som leder till att fysiska personer som är registrerade i enlighet med ZDDS och som jordbrukare, inte har rätt till sådana skattelättnader som föreskrivs för enskilda näringsidkare och juridiska personer, trots att de uppfyller de lagstadgade kraven för att deras inkomst ska utgöra inkomst av enskild näringsverksamhet och gällande fastställandet av deras årliga beskattningsunderlag för enskilda näringsidkare?

Överklagande ingett den 19 september 2013 av Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A. E. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 juli 2013 i mål T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro mot kommissionen

(Mål C-506/13 PP)

(2013/C 344/88)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A. E. (ombud: advokaten E. Tzannini)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla överklagandet

— upphäva tribunalens dom av den 9 juli 2013 i mål T-552/11, med diarie-nr 575925

— pröva och slutligt avgöra målet, alternativt återförvisa det till tribunalen för förnyad prövning i sak,

— ogilla kommissionens genkärsmål såvitt avser samtliga relevanta argument som i princip antingen ska avvisas eller i varje fall lämnas utan avseende,

— bifalla talan om ogiltigförklaring av den 24 oktober 2011 som väcktes av Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro mot debetnota nr 3241109207 av den 9 september 2011,

— ogiltigförklara den omstridda debetnotan nr 3241109207 uppgående till 83 001,09 euro

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostanderna.

Grunder och huvudargument

1. Felaktig rättstillämpning. Tribunalen ansåg nämligen inte att debetnotan kunde verkställas och underlät följaktligen att tillämpa artikel 263 FEUF. Genom att komma fram till att kommissionen inte hade använt sina offentliga maktbefogenheter och att syftet med debetnotan bestod i att utöva de rättigheter kommissionen har enligt avtalsklausulerna, har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning.
2. Felaktig rättstillämpning på grund av en felaktig klassificering i samband med uttrycket "felaktigt utbetalt belopp". Tribunalen har tolkat avtalet på ett felaktigt och rättsstridigt sätt vad gäller uttrycket felaktigt utbetalt belopp.
3. Åsidosättande av grundläggande unionsrättsliga principer. De argument som Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro framfört avseende räntesatsen beaktades inte. Tribunalen fastställde felaktigt den dag från vilken ränta ska utgå till dagen efter det betalningsdatum som anges i debetnotan.
4. Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av rättsliga kriterier då den gjorde sin bevisvärdering. Tribunalen ifrågasatte felaktigt de anställdas arbetstid.

5. Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Tribunalen tillämpade en felaktig rättsregel på de faktiska omständigheterna avseende art och funktion hos så kallade "time-sheets".
6. Uppenbart oriktig bedömning av de processuella bestämmelser som garanterar rätten till försvar och likställdhet i processen mellan kommissionen och Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro. Tribunalen fann felaktigt att de inlämnade tjänstgöringsrapporterna inte uppfyllde kraven i avtalet och godtog dem följaktligen inte som bevisning. Tribunalen ansåg likaså felaktigt att den skriftväxling som lades fram inte visade den anställda personalens arbetstider.
7. Felaktig rättstillämpning vid bedömningen av kostnadsmodellernas (Cost Models) rättsliga art.
8. Felaktig rättstillämpning såvitt avser begreppet maktmissbruk från kommissionens sida.
9. Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna vilket medför ett felaktigt rättsligt avgörande i vilket de argument som Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro framfört inte godtas och avseende den bristande motiveringen av den omtvistade debetnotan.
10. Felaktig rättstillämpning avseende principen om berättigade förväntningar. Tribunalen har felaktigt underlåtit att fastslå att kommissionen har ointetgjort hela den tolkning som gjorts av Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro och härmed åsidosatt principen om berättigade förväntningar samt godtagit de eventuella standardavvikelser som förekommer i ett korrekt förfarande för att återkräva hela det belopp som utbetalats felaktigt.

Talan väckt den 23 september 2013 — Republiken Estland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-508/13)

(2013/C 344/89)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Republiken Estland (ombud: K. Kraavi-Käerdi)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara artiklarna 4.6, 4.8, 16.3 och 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG på den grunden att fördragen eller någon rättsregel om dess tillämpning har överträtts, då dessa bestämmelser enligt sökanden inte överensstämmer proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen. Vid antagandet av dessa bestämmelser åsidosattes också motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF, vilken utgör en väsentlig formföreskrift i den mening som avses i artikel 263 FEUF. Republiken Estland har därför yrkat att den halva meningen "och att upplysningskravet ingår i den nationella skattelagstiftningen enbart av skatteuppbördsskäl" i artikel 4.6, orden "som krävs i den nationella skattelagstiftningen enligt punkt 6" i artikel 4.8 samt artiklarna 16.3 och 6.3 i sin helhet ska ogiltigförklaras. För det fall domstolen bedömer att nämnda bestämmelser inte utgör fristående bestämmelser och inte kan skiljas från direktivet i övrigt, utan att det ändras, och att en ogiltigförklaring av dessa bestämmelser skulle kunna ha en negativ inverkan på direktivets system har sökanden yrkat att direktivet på samma grund och av samma skäl ska ogiltigförklaras i sin helhet,

— förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Republiken Estland har yrkat att vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG direktiv 2013/34/EU (nedan kallat direktivet) ska ogiltigförklaras, alternativt att direktivet ska ogiltigförklaras i sin helhet.
2. Talan väcktes med stöd av artikel 263.1 FEUF och syftar till att den halva meningen "och att upplysningskravet ingår i den nationella skattelagstiftningen enbart av skatteuppbördsskäl" i artikel 4.6, orden "som krävs i den nationella skattelagstiftningen enligt punkt 6" i artikel 4.8 samt artiklarna 16.3 och 6.3 i direktivet, alternativt direktivet i dess helhet, ska ogiltigförklaras med anledning av att en väsentlig formföreskrift och fördragen eller någon rättsregel om deras tillämpning har åsidosatts.
3. Åsidosättandet av en väsentlig formföreskrift består i att den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 FEUF inte beaktades när direktivets antogs. Åsidosättandet av fördragen eller någon rättsregel om deras tillämpning består i att proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen åsidosattes.

4. Det var inte möjligt att med hjälp av åtgärderna för den maximala harmonisering som föreskrivs i artikel 4.6 jämförd med artikel 4.8 och artikel 16.3 i direktivet hitta en balans mellan direktivets båda målsättningar — att öka de finansiella rapporternas tydlighet och jämförbarhet samt att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag. De vidtagna åtgärderna är därför inte ägnade att uppnå de legitima mål som eftersträvas.
5. Ett väsentligt mål med direktivet — att öka de finansiella rapporternas tydlighet och jämförbarhet — kan inte uppnås med de vidtagna åtgärderna eftersom medlemsstaternas olika företagskultur inte i tillräcklig utsträckning beaktades vid utarbetandet av ett utkast till direktivet. Om direktivet införlivades med medlemsstaternas rättsordningar skulle det leda till att 97,9 procent av företagen, vilka svarar för mer än hälften av den nationella omsättningen, befriades från en väsentlig del av redovisningsplikten. Detta skulle emellertid inte främja uppnåendet av det för hela unionen gällande målet att öka de finansiella rapporternas tydlighet och jämförbarhet.
6. Ett väsentligt mål med direktivet — att minska den administrativa bördan — kan inte uppnås med de vidtagna åtgärderna eftersom man vid utarbetandet av ett utkast till direktivet inte beaktade andra åtgärder för att minska den administrativa bördan i medlemsstaten än sådana som bestod i en minskning av omfattningen av redovisningsplikten och eftersom den information som dittills hade krävts av företagen i samband med redovisning, vilken hädanefter inte kan krävas i denna form enligt bestämmelsen i artikel 4.6, precis såsom tidigare utgör nödvändig information för såväl privata företag som för den offentliga sektorn. I framtiden är det därför nödvändigt att samla in och offentliggöra kompletterande information via andra kanaler, vilket kan leda till att den administrativa bördan flyttas och ökar.
7. Principen i artikel 6.1 h i direktivet att den ekonomiska innebörden ska ges företräde är en väsentlig princip i direktivet. Om medlemsstaterna enligt artikel 6.3 i direktivet kunde avvika från principen att den ekonomiska innebörden ska ges företräde och om denna möjlighet även utnyttjades i samband med införlivandet av bestämmelserna i direktivet i en medlemsstats rättsordning skulle målsättningen, som gäller hela unionen, att öka tydligheten, jämförbarheten och det allmänna förtroendet inte kunna uppnås. De vidtagna åtgärderna är därför inte förenliga med proportionalitetsprincipen.
8. Med beaktande av att de i artiklarna 4.6, 4.8 och 16.3 i direktivet föreskrivna åtgärderna inte nödvändigtvis leder till ökad klarhet och jämförbarhet med avseende på redovisningen i union och att de vidtagna åtgärderna i en medlemsstat, istället för att minska den administrativa bördan, kan leda till att den administrativa bördan flyttas alternativt ökar förbättrar dessa åtgärder inte möjligheterna att uppnå de nämnda målsättningarna på unionsnivå. Nämnda bestämmelser är därför inte förenliga med subsidiaritetsprincipen.

Överklagande ingett den 1 oktober 2013 av Think Schuhwerk GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 juli 2013 i mål T-208/12, Think Schuhwerk GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-521/13 P)

(2013/C 344/90)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Think Schuhwerk GmbH (ombud: M. Gail, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 11 juli 2013 i mål T-208/12;
- bifalla de yrkanden som framställts i första instans,
- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder.

1. Åsidosättande av rätten att höras

Vid överklagandenämnden har motparten i det förfarandet inte inom den angivna fristen yttrat sig angående överklagandet. Klaganden yrkade således att dess yrkanden skulle bifallas. Tribunalen fattade emellertid varken något beslut angående den åberopade bristen eller prövade klagandens yrkande om bifall till överklagandet. Dessutom gavs klaganden inte någon möjlighet att begära muntlig förhandling.

2. Underlåtelse att beakta den bristfälliga motiveringen

Tribunalen har underlåtit att beakta att det förelåg en bristfällig motivering genom att överklagandenämnden hade grundat sig på faktiska omständigheter som följde av allmänna praktiska erfarenheter avseende den allmänna konsumtionshandeln som är kända för var och en och som i synnerhet konsumenterna av dessa varor är bekanta med. Vilka faktiska omständigheter som följer av praktiska erfarenheter i handeln med dessa varor hade överklagandenämnden emellertid inte angett. Harmoniseringsbyrån har inte att lämnat något skäl till varför ett rött positionsmärke inte har någon särskiljningsförmåga, trots att det på marknaden för skor finns olika design och färger för skor och skosnören.

(¹) EUT L 182, s. 19.

3. Underlåtelse att beakta betydelsen av principen om en undersökning ex officio

Tribunalen har underlåtit att beakta att överklagandenämnden i dess beslut åsidosatte principen om skyldighet att göra en undersökning ex officio. Harmoniseringsbyrån anförde emellertid endast att klaganden inte hade åberopat någon bevisning av vilken det framgick att varumärket i hos den relevanta allmänheten uppfattas som ett en anvisning om ursprunget.

4. Felaktig tolkning och tillämpning av artikel 7.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken

Tribunalen har underlåtit att beakta harmoniseringsbyråns felaktiga tolkning och tillämpning av artikel 7.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken och därmed i sin tur gjort en felaktig tolkning och tillämpning av denna bestämmelse.

Tvärtemot tribunalens bedömning kan röda toppar på skosnören, vilka skiljer sig från färgen på resten av skosnörerna, helt och hållet fullgöra den väsentliga funktionen att ange ursprunget. Tribunalen har under alla omständigheter för det aktuella varumärket satt en högre norm än när det gäller figur och ordmärken. Dessutom har tribunalen underlåtit att beakta att särskiljningsförmågan inte uppkommer genom att det sökta varumärket i väsentlig mån avviker från de normala normerna i branschen.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-245/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/91)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 200 den 07.07.2012.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 20 augusti 2013 — Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-310/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/92)

Rättegångsspråk: ungerska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 366 den 24.11.2012.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 23 juli 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-544/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/93)

Rättegångsspråk: polska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 46, 16.02.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 juli 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Giessen — Tyskland) — Johannes Peter mot Bundeseisenbahnvermögen.

(Mål C-610/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/94)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 101 av den 6.4.2013.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 8 oktober 2013 — Stichting Greenpeace Nederland och PAN Europe mot kommissionen(Mål T-545/11) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende det första godkännandet för att släppa ut det verksamma ämnet glyfosat på marknaden — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Risk för att en fysisk eller juridisk persons affärsintressen undergrävs — Artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 — Övervägande allmänintresse — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 i förordning nr 1367/2006 — Direktiv 91/414/EEG)

(2013/C 344/95)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederländerna) och Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna B. Kloostera och A. van den Biesen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P. Oliver, P. Ondrůšek och C. ten Dam, därefter P. Oliver, P. Ondrůšek och C. Zadra)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 augusti 2011 om avslag på ansökan om tillgång till volym 4 av det utkast till utvärderingsrapport som Förbundsrepubliken Tyskland, i egenskap av rapporterande medlemsstat, upprättat i fråga om det verksamma ämnet glyfosat, enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236).

Domslut

1. Kommissionens beslut av den 10 augusti 2011 om avslag på ansökan om tillgång till volym 4 av det utkast till utvärderingsrapport som Förbundsrepubliken Tyskland, i egenskap av rapporterande medlemsstat, upprättat i fråga om det verksamma ämnet glyfosat, enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, ogiltigförklaras i den del det genom beslutet nekas tillgång till de delar av nämnda volym som omfattar information som rör utsläpp i miljön, nämligen information om föreningarnas "identitet" och kvantitet med avseende på alla föreningar som förekommer i det verksamma ämne som anmälts av varje berörd aktör, i punkt C.1.2.1 i den första delhandlingen (s. 11–61), i punkt C.1.2.1 i den andra delhandlingen (s. 1–6), och i punkt C.1.2.1 i den tredje delhandlingen (s. 4 och 8–13) i denna volym, information om de föreningar som förekommer i de olika satserna samt de minimala, mediana och maximala kvantiteterna av var och en av dessa föreningar, såsom den är angiven för varje aktör i tabel-

lerna i punkt C.1.2.2 i den första delhandlingen (s. 61–84) och i punkt C.1.2.4 i den tredje delhandlingen (s. 7) i nämnda volym, och information om sammansättningen av de växtskyddsmedel som utvecklats av aktörerna, i punkt C.1.3, som har rubriken "Detaljerad beskrivning av preparaten (bilaga III A 1.4)", i den första delhandlingen (s. 84–88) i samma volym.

2. Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 355, 3.12.2011.**Tribunalens dom av den 8 oktober 2013 — Rådet mot AY**(Mål T-167/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2010 — Jämförelse av kvalifikationer — Fortbildning — Framgångsrikt avlagt prov efter deltagande i det utbildningsprogram som genomförs inom ramen för förfarandet för certifiering av tjänstemän i tjänstegruppen AST för tillsättning i tjänstegrupp AD — Missuppfattning av bevisning)

(2013/C 344/96)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och A. Jensen)

Övrig part i målet: AY (Bousval, Belgien) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Saken

Överklagande av personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 8 februari 2012 i mål F-23/11, AY mot rådet (REUP 2012, I-A-0000 och II-A-0000), med yrkande om delvis upphävande av denna dom.

Domslut

1. Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 8 februari 2012 i mål F-23/11, AY mot rådet, upphävs i den del personaldomstolen ogiltigförklarade rådets beslut att inte befordra AY till lönegrad AST 9 under befordringsförfarandet 2010 och i den del personaldomstolen förpliktade rådet att ersätta samtliga rättegångskostnader (punkterna 1 och 4 i domslutet).
2. Målet återförvisas till personaldomstolen.
3. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EUT C 180, 27.7.2012

Tribunalens dom av den 2 oktober 2013 — Cartoon Network mot harmoniseringsbyrån — Boomerang TV (BOOMERANG)(Mål T-285/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BOOMERANG — Äldre gemenskapsfigurmärke Boomerang TV — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2013/C 344/97)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: The Cartoon Network, Inc. (Wilmington, Förenta staterna) (ombud: I. Starr, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: I. Harrington)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Boomerang TV, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 2 april 2012 (ärende R 699/2011-2), om ett invändningsförfarande mellan Boomerang TV, SA och The Cartoon Network, Inc.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. The Cartoon Network Inc. förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 273, 8.9.2012.

Tribunalens beslut av den 1 oktober 2013 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen(Mål T-554/11) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Europeiska unionens finansiering av vissa projekt i Tunisien, inom ramen för programmet EuropeAid — Utveckling av ett integrerat datasystem för den tunisiska domstolsorganisationen — Kommissionens inkasering av Tunisien skuldsatta på en tredje part — Debetnota — Rättsakter som inte kan särskiljas från avtalet — Rättsakter mot vilka talan inte kan väckas — Avvisning)

(2013/C 344/98)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis, M. Dermizakis och N. Theologou)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bordes och S. Bartelt)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte kräva in de belopp som påstås vara förfallna till betalning och om återkrav av det belopp om 281 270 euro som utbetalats inom ramen för genomförande av avtalet EuropeAid/124378/D/SER/TN (nr 2007/145-464), vilket beslut sökanden delgavs genom en skrivelse av den 8 augusti 2011 (C&F/2011/D/001101), och av debetnota nr 3241108036, vilken sökanden mottog den 17 augusti 2011 samt av alla därtill knutna kommissionsbeslut.

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 370, 17.12.2011.

Tribunalens beslut av den 16 september 2013 — Microsoft mot harmoniseringsbyrån — Sky IP International (SKYDRIVE)(Mål T-153/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 344/99)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Microsoft (Redmond, Washington, Förenta staterna) (ombud: A. Carboni och J. Colbourn, solicitors)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Panayotis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Sky IP International Ltd (Isleworth, Förenade kungariket) (ombud: V. Baxter, D. Rose, solicitors, och P. Roberts, barrister)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 19 januari 2012 (ärende R 2293/2010-1) om ett invändningsförfarande mellan Sky IP International Ltd och Microsoft Corp.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken.

2. Sökanden och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av svarandens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 184, 23.6.2012.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2013 — Tilly-Sabco mot kommissionen

(Mål T-397/13 R)

(Interimistiskt förfarande — Jordbruk — Exportbidrag — Fjäderfäkött — Förordning vari bidragen fastställs till noll — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning)

(2013/C 344/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Frankrike) (ombud: advokaterna R. Milchior och F. Le Roquais)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. de Bergues, D. Colas och C. Candat)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 196, s. 13).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 30 juli 2013 — Al Assad mot rådet

(Mål T-407/13)

(2013/C 344/101)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Al Assad (Damas, Syrien) (ombud: advokaterna G. Karouni och C. Dumont)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara

— rådets beslut 2013/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien, i den mån beslutet avser Fru Bouchra (kallad Bushra) al Assad,

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 363/2013 av den 22 april 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, rättad den 9 maj 2013, i den mån beslutet avser Fru Bouchra (kallad Bushra) al Assad,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna med tillämpning av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar den första, andra, tredje, femte, sjätte och sjunde grunden som åberopats i mål T-383/11; Makhoulouf mot rådet. (¹)

(¹) EUT 2011, C 282, s. 30

Talan väckt den 30 juli 2013 — Mayaleh mot rådet

(Mål T-408/13)

(2013/C 344/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Adib Mayaleh (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna G. Karouni och C. Dumont)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara:

— rådets beslut 2013/255/GUSP av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien i den del det berör Adib Mayaleh,

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 363/2013 av den 22 april 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien i den del den berör Adib Mayaleh,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna genom tillämpning av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder som väsentligen är identiska med eller liknar den första, andra, tredje, femte, sjätte och sjunde grunden som åberopades i mål T-383/11, Makhlouf mot rådet. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 282, 2011, s. 30.

Talan väckt den 19 augusti 2013 — Métropole Gestion mot harmoniseringsbyrån — Metropol (METROPOL)

(Mål T-431/13)

(2013/C 344/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Métropole Gestion (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten M.-A. Roux Steinkühler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskva, Ryssland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan genom att
- delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, såvitt det aktuella gemenskapsvarumärket inte har ogiltighetsförklarats med hänvisning till varumärkena nr 02 3 167 081, nr 02 3 167 084 och nr 794 040 och andra icke-registrerade kännetecken,
- fastställa det angripna beslutet i den del som varumärke nr 3 590 981 ogiltighetsförklaras med hänvisning till det äldre varumärket nr 02 3 143 685,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket "METROPOL" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 3 och 42 — Gemenskapsvarumärke nr 3 590 981.

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Metropol Investment Financial Company Ltd

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Det nationella ordmärket "METROPOLE" och de nationella och internationella figurmärkena "METROPOLE gestion" för tjänster i klass 36.

Annuleringsenhetens beslut: Delvis avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 53.1 a och 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 12 augusti 2013 — "Millano" Krzysztof Kotas mot harmoniseringsbyrån (formen på en chokladkaka)

(Mål T-440/13)

(2013/C 344/104)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Zakład Wyrobów Cukierniczych "Millano" Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Polen) (ombud: advokaten B. Kanski)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden den 22 maj 2013 i ärende R 755/2012-2.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: tredimensionellt varumärke som återger formen på en chokladkaka för varor i klass 30 — ansökan nr 10 359 602

Granskarens beslut: avslag på varumärkesansökan

Överklagandenämndens beslut: avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning (EU) nr 207/2009 av den 26 februari 2009.

Talan väckt den 3 september 2013 — G-Star Raw mot harmoniseringsbyrån — PepsiCo (PEPSI RAW)

(Mål T-473/13)

(2013/C 344/105)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna J. van Manen, M. van de Braak och L. Fresco)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: PepsiCo, Inc. (New York, Förenta staterna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden den 25 juni 2013 i ärende R 1586/2012-2,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål, och
- förplikta PepsiCo att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål, om så är möjligt, samt kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: PepsiCo

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementen PEPSI RAW för varor i klass 32 — gemenskapsvarumärkesansökan nr 6 788 004

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: G-Star Raw CV

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket RAW för varor i klass 25 — gemenskapsvarumärke nr 4 743 225

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen och avslag på varumärkesansökan i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det angripna beslutet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken

Talan väckt den 3 september 2013 — NumberFour mot harmoniseringsbyrån — Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Mål T-478/13)

(2013/C 344/106)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NumberFour AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten C. Götz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Inaer Helicópteros, SA (Muxamel, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av den femte överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 23 maj 2013 i ärende R 1000/2012-5, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "ENFORE" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 42 och 45 — registreringsansökan nr 10 059 624

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "EINFOR-EX" för varor och tjänster i klasserna 9, 42 och 45 — registrerat gemenskapsvarumärke nr 6 530 927

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen i sin helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 augusti 2013 — You-View.tv mot harmoniseringsbyrån — YouView TV (YouView+)

(Mål T-480/13)

(2013/C 344/107)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: You-View.tv (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaten S. Criel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: YouView TV Ltd (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 18 juni 2013 i ärende R 2112/2012-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "YouView+" för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 38, 41 och 42 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 10 286 061

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärke i rött och vitt innehållande ordelementen "You View You-View.tv" för tjänster i klasserna 35, 38 och 41 — Benelux varumärke nr 838 408

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordningen om gemenskapsvarumärken.

Talan väckt den 10 september 2013 — Oikonomopoulos mot kommissionen

(Mål T-483/13)

(2013/C 344/108)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Athanassios Oikonomopoulos (Aten Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och I. Zarzoura)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förordna om skadestånd, och

— förklara att en rad av de åtgärder som vidtagits av OLAF i rättsligt hänseende är ogiltiga och utgör otillåten bevisning.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Maktmissbruk från OLAF:s sida, eftersom OLAF inte hade rätt att göra någon undersökning av avtalsförhållandet mellan kommissionen och tredje man och eftersom OLAF agerade utan behörighet och åsidosatte flera artiklar i det tillämpliga regelverket, såsom rådsförordning nr 2185/96 ⁽¹⁾ och rådsförordning nr 1073/1999. ⁽²⁾
2. Andra grunden: Åsidosättande av förordning nr 45/2001 ⁽³⁾ om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, åsidosättande av artikel 8 i förordning nr 1073/1999, åsidosättande av tystnadsplikten, åsidosättande av rätten till privatliv, åsidosättande av principen om god förvaltning, i och med att OLAF och olika generaldirektorat vid kommissionen agerade på ett rättsvidrigt sätt vid behandlingen av sökandens personuppgifter och vid översändandet av sådana uppgifter inom kommissionen jämte tredje man.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, i och med att sökanden har mycket begränsad tillgång till information om de omständigheter som läggs honom till last i den aktuella undersökningen och följaktligen inte bereddes tillfälle att försvara sig mot eventuella anklagelser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 1996, s. 2).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 1999, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Talan väckt den 9 september 2013 — Lumene Oy mot harmoniseringsbyrån (THE YOUTH EXPERTS)

(Mål T-484/13)

(2013/C 344/109)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lumene Oy (Espoo, Finland) (ombud: advokaten L. Laaksonen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 26 juni 2013 i ärende R 187/2013-2.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "THE YOUTH EXPERTS" för varor och tjänster i klasserna 3, 5 och 44 — Internationell registrering nr 1 112 578 vilken designerar Europeiska unionen

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 11 september 2013 — Perfetti Van Melle Benelux BV mot harmoniseringsbyrån — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)

(Mål T-491/13)

(2013/C 344/110)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. Perani, G. Ghisletti och F. Braga)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades den 9 juli 2013 av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 706/2012-4, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna i tribunalen och förplikta Kraft Foods Global Brands LLC att ersätta kostnaderna i tribunalen och vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Kraft Foods Global Brands LLC

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket TRIDENT PURE för varor i klass 30 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 9 352 642

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Perfetti Van Melle Benelux BV

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: Figurmärket i svart och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna PURE WHITE för varor i klass 30 — Gemenskapsvarumärke nr 6 771 869; figurmärket i svart och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna mentos PURE FRESH PURE BREATH för varor i klass 30 — Gemenskapsvarumärke nr 8 813 487; figurmärket i vitt, ljusblått, blått och grönt som innehåller ordbeståndsdelarna PURE för varor i klass 30 — Gemenskapsvarumärke nr 9 291 634; ordmärket PURE FRESH för varor i klass 30 — franska varumärket nr 63 431 610; figurmärke i olika nyanser av blått och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna mentos PURE FRESH för varor i klass 30 — internationell registrering nr 932 886 med verkan i Bulgarien, Republiken Tjeckien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Ungern, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige; figurmärket i svart och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna mentos PURE FRESH för varor i klass 30 — italienska varumärket nr 1 280 532; figurmärke i olika nyanser av blått och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna mentos PURE FRESH för varor i klass 30 — Benelux varumärket nr 820 421; figurmärket i svart och vitt som innehåller ordbeståndsdelarna mentos PURE WHITE för varor i klass 30 — Benelux varumärke nr 864 652

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och avslag på invändningen.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen.

Talan väckt den 16 september 2013 — Sales & Solutions mot harmoniseringsbyrån — Inceda Holding (watt)

(Mål T-494/13)

(2013/C 344/111)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten K. Gründig-Schnelle)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Inceda Holding (Køln, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån meddelade den 15 juli 2013 (ärende R 1192/2012-4),

— förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i överklagandeförfarandet.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket "watt" för tjänster i klasserna 35, 39 och 42 — Gemenskapsvarumärke nr 3 820 313

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sales & Solutions

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Inceda Holding

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Artikel 52.1 a, jämförd med artikel 7.1 b, c och d, i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 16 september 2013 — Sales & Solutions mot harmoniseringsbyrån — Inceda Holding (Watt)

(Mål T-495/13)

(2013/C 344/112)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: Rechtsanwältin K. Gründig-Schnelle)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Inceda Holding (Köln, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 15 juli 2013 i ärende R 1193/2012-4, och

— förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket "Watt" för tjänster i klasserna 35, 39 och 42 — gemenskapsvarumärke nr 1 090 471

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Inceda Holding

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Artikel 52.1 a jämförd med artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Ogiltigförklaring av varumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 16 september 2013 — McCullough mot Cedefop

(Mål T-496/13)

(2013/C 344/113)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Colin Boyd McCullough (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten G. Matsos)

Svarande: Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Cedefops beslut av den 15 juli 2013 att avslå sökandens begäran om tillgång till vissa handlingar,

— ålägga Cedefop att lämna ut de begärda handlingarna,

- bevilja tillstånd enligt artikel 1 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier till att grekiska myndigheter får kränka Cedefops lokaler och byggnader i syfte att finna och lämna ut de aktuella handlingarna och att utreda eventuella brott som kan ha begåtts i samband härmed, och
- förplikta Cedefop att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden avser att Cedefop i det angripna beslutet har åsidosatt EU-rätten genom att göra en felaktig tolkning av artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001.
2. Den andra grunden avser att Cedefop har åsidosatt EU-rätten genom att göra en felaktig tolkning av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001.
3. Den tredje grunden avser att den tillförordnade direktören för Cedefop har agerat på ett minst sagt tvivelaktigt sätt, genom att hävda att det kan ifrågasättas huruvida protokollet från sammanträdena med styrgruppen för kunskapshanteringssystemet, som ingår bland de handlingar som sökanden begär utlämnade, någonsin har existerat. Han borde nämligen känna till huruvida de existerar (eller inte existerar), eftersom han var biträdande direktör för Cedefop under en lång period (ett år), under vilken sådana handlingar upprättades. Det är därför nödvändigt att låta behöriga nationella myndigheter undersöka Cedefops lokaler.
4. Den fjärde grunden avser att Cedefop har underlåtit att vidta praktiska åtgärder för att genomföra förordning nr 1049/2001 och att de genomförandebestämmelser som kommissionen har antagit ska tillämpas analogt.
5. Den femte grunden avser att Cedefops beslut att inte lämna ut de begärda handlingarna utgör ett åsidosättande av sökandens rättigheter som tilltalad i brottmål.

Talan väckt den 16 september 2013 — Boston Scientific Neuromodulation mot harmoniseringsbyrån (PRECISION SPECTRA)

(Mål T-497/13)

(2013/C 344/114)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Förenta staterna) (ombud: advokaterna P. Rath och W. Festl-Wietek)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som femte överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 17 maj 2013 i ärende R 2099/2012-5,
- fastställa att registreringsansökan nr 009725912 ska bifallas,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PRECISION SPECTRA" för varor och tjänster i klasserna 9 och 10 — registreringsansökan nr 9 725 912

Granskarens beslut: Delvis avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 7.1 b och c och 65.2 i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 16 september 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp mot harmoniseringsbyrån — Vincci Hoteles (NAMMU)

(Mål T-498/13)

(2013/C 344/115)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten A. Nordemann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Vincci Hoteles, SA (Alcobendas, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av den första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 27 juni 2013 i ärende R 611/2012-1, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket "NAMMU" för varor och tjänster i klasserna 3, 32 och 44 — registrerat gemenskapsvarumärke nr 5 238 704

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ansökan grundas på artikel 8.1 b jämförd med artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på begäran om ogiltighetsförklaring i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 57.2 och 57.3 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 9 september 2013 — nMetric mot harmoniseringsbyrån (SMARTER SCHEDULING)

(Mål T-499/13)

(2013/C 344/116)

Det språk på vilket ansökan är avfattad: engelska

Parter

Sökande: nMetric LLC (Costa Mesa, Förenta staterna) (ombud: advokaterna T. Fuchs och A.Münch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 juni 2013 i ärende R 887/2012-2, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket SMARTER SCHEDULING för varor i klass 9 — Internationell registrering nr 1 093 837 avseende Europeiska unionen

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i varumärkesförordningen

Talan väckt den 20 september 2013 — Stichting Sona och Nao mot kommissionen

(Mål T-505/13)

(2013/C 344/117)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Stichting Sona (Curaçao, före detta Nederländska Antillerna) och Nao NV (Curaçao) (ombud: advokaterna R. Martens, K. Beirnaert och A. Van Vaerenbergh)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 28 juni 2013, som sökandena fick kännedom om först i slutet av juli 2013, om att inte delegera genomförandeuppgifterna enligt det samlade programdokumentet för före detta Nederländska Antillerna till Stichting SONA, och

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att tillerkänna Management Group ("IMG") genomförandeuppgifterna enligt det samlade programdokumentet för före detta Nederländska Antillerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av oskuldspresumtionen, rätten till försvar, rätten till skydd av personuppgifter och förundersökningssekretess, enligt artiklarna 8 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 6 och 8 i Europakonventionen och artikel 16 FEUF.

Sökandena anför att svaranden har skickat skrivelser till den nederländska regeringen beträffande en pågående utredning som utfördes av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), som ännu inte har lett till upprättandet av någon (slut)rapport, i vilka svaranden uttryckligen nämner sökandena och anger, eller åtminstone tydligt antyder, att sökandena är inblandade i oegentligheter som förekommit vid förvaltningen av det nionde europeiska utvecklingsfundsprojektet och där svaranden därefter, utifrån detta påstående, beslutar att sökandena inte kan tillerkännas förvaltningen av den tionde europeiska utvecklingsfonden för projekt i före detta Nederländska Antillerna. Detta har skett trots att Olaf aldrig har betecknat sökandena som "inblandade", att sökandena således aldrig har känt till att de borde försvara sig såsom "inblandade" och det således har gjorts omöjligt för sökandena att försvara sig eftersom de ännu inte har fått kännedom om exakt vilka eventuella anklagelser som har riktats mot dem är och som de måste försvara sig emot.

2. Andra grunden: Svaranden har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar, genom att ge sökandena den berättigade förväntningen att dessa skulle få ansvara för genomförandet av den tionde europeiska utvecklingsfonden med avseende på före detta Nederländska Antillerna.
3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att utesluta sökandena enbart på grund av "preliminära iakttagelser" i en Olaf-rapport som tyder på "eventuella problem".
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten att höras.
5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om öppenhet enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 215/2008⁽¹⁾ och motiveringsskyldigheten.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 18 i förordning (EG) nr 2304/2002⁽²⁾ och av det samlade programdokumentet för den tionde europeiska utvecklingsfonden.
7. Sjunde grunden: Artikel 29 i förordning (EG) nr 215/2008 har åsidosatts därför att villkoren för att tillerkänna IMG ansvaret för genomförandet av finansieringen inom ramen för gemensam förvaltning inte är uppfyllda. Det andra angräpnade beslutet är därmed också olagligt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2304/2002 av den 20 december 2002 om genomförande av rådets beslut 2001/822/EG om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 348, s. 82).

Talan väckt den 19 september 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs mot harmoniseringsbyrån — IIC (NORTHWOOD)

(Mål T-509/13)

(2013/C 344/118)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Tyskland) (ombud: advokaten M. Koch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: IIC — Intersport International Corp. GmbH (Bern, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ändra andra överklagandenämndens beslut av den 4 juli 2013 (ärende R 2211/2012-2) på så sätt att invändning B17963622 avslås i sin helhet,

— förplikta den invändande parten att ersätta kostnaderna för invändningsförfarandet och motparten vid förfarandet vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna för det förfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "NORTHWOOD" för varor och tjänster i klasserna 8, 9, 20, 25 och 35 — registreringsansökan nr 9 412 776

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: ICC — Intersport International Corp. GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationell registrering med skydd inom Europeiska unionen av varumärket "NORTHBROOK" för varor i klasserna 9, 14, 18, 20, 22, 25 och 28

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvis avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 25 september 2013 — Leder & Schuh International mot harmoniseringsbyrån — Epple (VALDASAAR)**(Mål T-519/13)**

(2013/C 344/119)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Leder & Schuh International AG (Salzburg, Österrike) (ombud: advokaten S. Korn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Valerie Epple (Bronnen, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut, avslå invändningen, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta såväl kostnaderna för förfarandet vid harmoniseringsbyrån som rättegångskostnaderna vid Europeiska unionens domstol.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: ordmärket "VALDASAAR" för varor och tjänster i klasserna 18, 25 och 35 — Ansökan om gemenskapsvarumärke nr 9 591 249

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Valerie Epple

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "Val d'Azur" för varor i klass 25

Invändningsenhetens beslut: Delvist avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvist avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av förordning nr 207/2009, eftersom det inte finns någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

Talan väckt den 25 september 2013 — Philip Morris Benelux mot kommissionen**(Mål T-520/13)**

(2013/C 344/120)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Philip Morris Benelux (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaten K. Nordlander och P. Harrison, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan upptas till prövning,

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska kommissionens generalsekreterare den 15 juli 2013 (det "omtvistade beslutet") i vilket kommissionen avvisade sökandens ansökan om tillgång till utkast till den konsekvensanalys som åtföljer kommissionens förslag om ett reviderat tobaksdirektiv, och

— förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser att kommissionen vid antagandet av det omtvistade beslutet gjorde en uppenbart felaktig bedömning och överträdde artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1049/2001⁽¹⁾ genom att fastställa och dra slutsatsen att både första och andra stycket i artikel 4.3 i förordningen (som utesluter varandra) kan tillämpas samtidigt på samma omständigheter.
2. Som andra grund görs gällande att kommissionen vid antagandet av det omtvistade beslutet överträdde artikel 4.3.1 i förordning (EU) nr 1049/2001 genom att dra slutsatsen att det snäva och begränsade undantaget i det nämnda stycket rättfärdigade kommissionens vägran att bevilja tillgång till de begärda handlingarna.
3. Som tredje grund görs gällande att kommissionen vid antagandet av det omtvistade beslutet överträdde artikel 4.3.2 i förordning (EU) nr 1049/2001 då de begärda handlingarna inte anses utgöra utlåtande och därmed inte täcks av undantaget i artikel 4.3.2 i den aktuella förordningen. Vidare, (i) tillgång till den begärda handlingen skulle inte underminera kommissionens beslutsfattandeprocess, och (ii) det finns ett överhängande allmänt intresse av tillgång till de begärda handlingarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s 43).

Talan väckt den 30 september 2013 — Italien mot kommissionen**(Mål T-527/13)**

(2013/C 344/121)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: S. Fiorentino och P. Grasso, avvocati dello Stato, samt G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut nr C(2013) 4046 final av den 17 juli 2013, delgivet den 18 juli 2013, avseende statligt stöd SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) beviljat av Italien (uppskov med mjölkavgiften i Italien),
- i andra hand, ogiltigförklara ovannämnda beslut i den del (artikel 2 b, c, e och d) återkravsskyldigheten utsträcks till stöd som omfattas av rådets beslut nr 2003/530/EG, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den italienska regeringen har väckt talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut nr C(2013) 4046 final av den 17 juli 2013, delgivet den 18 juli 2013, avseende statligt stöd SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) beviljat av Italien (uppskov med mjölkavgiften i Italien).

I detta beslut slog Europeiska kommissionen fast

- att uppskovet med betalning av de mjölkavgifter som förföll till betalning den 31 december 2010, vilket meddelades i Italien i december 2010, utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, bland annat med beaktande av villkoren för dess tillämpning,
- att åsidosättandet av de villkor som föreskrivits i rådets beslut 2003/530/EG genom ovannämnda uppskov utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, och
- att Italien, från de operatörer som fått uppskov med betalningen av mjölkavgifterna, ska återkräva det stöd som enligt vad som ovan nämnts är oförenligt med den inre marknaden, jämte ränta.

Sökanden anför två grunder till stöd för sin talan.

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 3.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter (EUT L 337, s. 35).
 - Kommissionen har i det angripna beslutet tillämpat dessa bestämmelser på grundval av det felaktiga antagandet att det befintliga stödet, vilket godkänts i rådets beslut nr 2003/530/EG av den 16 juli 2003, utgör det maximala stöd som kan beviljas mjölkproducenterna, med den följden att allt ytterligare stöd — även om det är fråga om stöd av mindre betydelse (och även om det är fråga om ett helt obetydligt belopp) — leder till att det, genom kumuleringseffekten, i kraft av själva rättsförhållandet (*ipso jure*) blir fråga om en stödnivå som överstiger den godkända.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 i ovannämnda förordning (EG) nr 1535/2007, av artikel 1 c i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1) och av artikel 4.1 i förordning (EG) nr 794/2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, s. 1) samt bristande motivering.
 - Kommissionen har i det angripna beslutet tillämpat ovannämnda artikel 3.2 — vilken avser kumulering av stöd som vart och ett för sig utgör stöd av mindre betydelse — i ett fall där stödet av mindre betydelse skulle läggas till ett befintligt stöd. Kommissionen har även gjort fel genom att kvalificera den aktuella åtgärden såsom en ändring av det befintliga stödet som omfattas av artikel 1 c i förordning nr 659. Uppskovet på sex månader med betalningen av en av årsavgifterna utgör nämligen en separat åtgärd och således inte en betydande ändring av det befintliga stödet. Dessutom utgör uppskovet inte en höjning som inte överstiger 20 procent av stödet enligt den befintliga stödordningen och det påverkade inte värderingen av denna stödordnings förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen har under alla omständigheter lämnat en otillräcklig motivering i denna del.

Talan väckt den 10 oktober 2013 — Verein Natura Havel och Vierhaus mot kommissionen**(Mål T-538/13)**

(2013/C 344/122)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Verein Natura Havel eV (Berlin, Tyskland) och H.-P. Vierhaus (Berlin) (ombud: advokaten O. Austilat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (generaldirektoratet för miljö) av den 24 juni 2013 och Europeiska kommissionens beslut (generalsekretariatet) av den 3 september 2013 att inte ge sökandena tillgång till den formella underrättelsen av den 30 maj 2013 varigenom fördragsbrottsförfarande nr 2013/4000 inleddes mot Förbundsrepubliken Tyskland,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av sökandenas rätt till information

Sökandena gör som första grund att de angripna besluten strider mot rätten att ta del av handlingar enligt artiklarna 15.3 FEUF, 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, 10.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och 2.1 i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾. Sökandena gör gällande att de nämnda bestämmelserna syftar till största möjliga öppenhet och att undantag ska tolkas restriktivt. Vidare ställs enligt rättspraxis höga krav på bevisningen när det görs gällande att undersökningen kan skadas.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning vid prövningen om tillgång delvis ska beviljas

Klagandena gör vidare gällande att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid den prövning som utmynnade i avslag på ansökan om tillgång till blott vissa handlingar. De överväganden som redovisas i detta avseende i beslutet är felaktiga och strider mot proportionalitetsprincipen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

De angripna besluten uppfyller inte heller de krav som följer av motiveringsskyldigheten.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 10.1 andra meningen i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

Sökandena gör gällande åsidosättande av deras rätt att ta emot uppgifter utan offentlig myndigheters inblandning, vilken följer

av artikel 10.1 andra meningen i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 2 oktober 2013 — Nederländerna mot kommissionen

(Mål T-542/13)

(2013/C 344/123)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Nederländerna (ombud: J. Langer en M. Bulterman)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 18 juli 2013 C(2013) 4474 final att inte tillämpa vissa bestämmelser i Konungariket Nederländernas beslut av den 8 juni 2012 om införande av detaljerade föreskrifter avseende liberaliseringen av internationell passagerartrafik med tåg

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tregrunder.

1. Första grunden: Kommissionen grundade felaktigt det angripna beslutet på artikel 61 i direktiv 2012/34/EU⁽¹⁾. Sökanden anser att om kommissionen inte instämmer med det sätt på vilket den nederländske lagstiftaren införlivat direktivet ska den använda artikel 258 FEUF.

2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, principen om berättade förväntningar och principen om lojalt samarbete till följd av att "EU Pilot" löpt ut⁽²⁾, då den förklarade att den nederländska lagstiftningen inte skulle tillämpas med stöd av artikel 61 i direktiv 2012/34/EU. Sökanden menar att det rimligen kan antas från svaren på kommissionens frågor inom ramen för "EU Pilot" att den delade informationen skulle användas av kommissionen utslutande (för att förhindra) fördragsbrottsförfaranden.

3. Tredje grunden: Bristande motivering och felaktig tolkning av direktiv 2012/34/EU då den slog fast att kriteriet för att fastställa det "huvudsakliga syftet med trafiken" i den mening som avses i artikel 10.3 i direktivet inte kan fastställas på förhand och då den slog fast att det ankommer på regleringsorganet att fastställa kriteriet för att fastställa den "ekonomiska jämvikten" enligt artikel 11.2.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, s. 32)

(²) Se kommissionens meddelande "En europeiska union som bygger på resultat — Tillämpningen av gemenskapsrätten" (KOM(2007 502 slutlig).

Talan väckt den 7 oktober 2013 — Dyson mot kommissionen

(Mål T-544/13)

(2013/C 344/124)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dyson Ltd (Malmesbury, Förenade kungariket) (ombud: E. Batchelor, Solicitor och F. Carlin, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens delegerade förordning (EU) nr 665/2013 av den 3 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av dammsugare (EUT 2013 L 192, s. 1) i sin helhet, eller åtminstone de delar som hänför sig till rengöringsprestanda och energieffektivitet, och
- förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökanden att den omtvistade förordningen är olaglig och åberopar härvid tre grunder.

1. Första grunden hänför sig till att kommissionen har överskridit sin befogenhet enligt artikel 10.1 i den ursprungliga lagstiftningen, direktiv 2010/30/EU (¹) vid antagandet av den delegerade förordningen, eftersom:

— artikel 10.1 kräver att kommissionens delegerade förordning innehåller korrekt konsumentinformation om energikonsumtionen under användning. Den omtvistade förordningen vilseleder konsumenter avseende dammsugarens energieffektivitet eftersom rengöringsprestandan enbart är prövad när dammsugaren haft en tom behållare och således inte är "under användning",

— artikel 10.1 kräver att kommissionens delegerade förordning innehåller korrekt konsumentinformation om vilka viktiga resurser som förbrukas vid maskinens användning, nämligen dammsugarpåsarna och det filter som konsumeras. Den delegerade förordningen innehåller ingen sådan konsumentinformation.

2. Som andra grund görs gällande att kommissionen överträdde sin plikt att redogöra för sina skäl enligt artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) då den omtvistade förordningen inte innehåller någon förklaring till påståendet att det inte finns tillräckliga "tekniska framsteg" för att testa energikonsumtion/rengöringsprestanda när behållaren är välfylld. Direktivet ger inte heller någon förklaring till varför kommissionen beslutat att beakta damm-påfyllning först om fem år.

3. Som tredje grund anförs att kommissionen överträdde lika-behandlingsprincipen genom att anta en omtvistad förordning som gynnar dammsugare med påsar framför dammsugare utan påsar och/eller dammsugare som går på cyklontechnik. Brist på insug på grund av tilltäppning — något som framförallt drabbar dammsugare med påsar — går inte att upptäcka genom test vid oanvänt skick. Fördelarna med dammsugare utan påsar respektive dammsugare med cyklontechnik kan inte identifieras av konsumenterna.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser (EUT L 153, s. 1).

Tribunalens beslut av den 2 oktober 2013 — RiskMetrics Solutions mot Harmoniseringsbyrån (RISKMANAGER)

(Mål T-557/12) (¹)

(2013/C 344/125)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EUT C 370, 17.12.2011.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 9 oktober 2013 — Wahlström mot Frontex

(Mål F-116/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställd — Utvärderingsrapport — Motiveringsskyldighet — Årlig dialog med bedömare — Fastställa syftena)

(2013/C 344/126)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kari Wahlström (Espoo, Finland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens yttre gränser (Frontex) (ombud: H. Caniard och S. Vuorensola, biträdda av advokaterna A. Duron och D. Waelbroeck)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport och om skadestånd.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Kari Wahlström förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta svarandens kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 379, 08.12.2012, s. 39.

Talan väckt den 3 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-81/13)

(2013/C 344/127)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte uppta sökanden i förteckningen över tjänstemän som befordras under befordringsåret 2012,

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet, som meddelades genom Administrativa meddelanden nr 27/2012 av den 26 oktober 2012 att inte uppta sökanden i förteckningen över tjänstemän som befordras under befordringsomgången 2012, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-83/13)

(2013/C 344/128)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten P. Joassart)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslut att flytta sökanden till annan tjänst.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut, delgivet genom e-post av den 1 februari 2013, som fattats av enhetschefen vid Infrastruktur- och logistikbyrån om att flytta sökanden från hennes tjänst som sjuksköterska till en tjänst vid flaskmatningsavdelning från den 4 februari 2013
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 13 september 2013 — ZZ mot parlamentet

(Mål F-87/13)

(2013/C 344/129)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaterna A. Salerno och B. Cortese)

Svarande: Europaparlamentet

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut rörande ny fördelning av rättigheter för tillgång till e-post tillhörig fackförbundet SAFE.

— konstatera att Europaparlamentet har orsakat sökandena såväl ideell som materiell skada på grund av det angripna beslutet och fastställa att sökandena har rätt till ersättning för den vållade skadan,

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 344/127	Mål F-81/13: Talan väckt den 3 september 2013 — ZZ mot kommissionen	69
2013/C 344/128	Mål F-83/13: Talan väckt den 4 september 2013 — ZZ mot kommissionen	69
2013/C 344/129	Mål F-87/13: Talan väckt den 13 september 2013 — ZZ mot parlamentet	69

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV